

karkerên hemû welatan û gelên bindest yekbin !

PALE

Organa Rêxistina Şoreşvan û Welatparêzên Kurdistan

KÛRDÎSTAN DEVRÎMCI - YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ ORGANI

T Ê D A Y Î - İÇİNDEKİLER

Rûpel-Sayfa

Xwendevanên Delal	2
PALE'nin Kürdistan Halklarına Duyurusu	3
Kî Me Ez	13
PALE'nin Siyasi Programı	17
Kürdistan'daki Son Durumlar Üzerine	18
KKKE-Ronahiyek	26
Bahoz'un Açıklaması	27
Kurdên Sovyetistanê	30
Dotêd Kurd li Yekîtiya Sovyetistanê	33
Ji bo Kongreya KXKE	35
Türkiye Üzerine	36
Eğitim Köşesi	38
Du Bîrewerên Kurd	40
Raporek	41
PALE ji çi re tê weşandin ?	45
Maraş Katliamı Üzerine	46
Biryarên Kongreya PALE	47
Mevsimin Olayları ve Yorumları	50
Hey Pale	79

XWENDEVANÊN HÊJA

Ev hejmara ha ya PALE, yekemîn hejmara zivistana sala 1978 an e. Kovara PALE, ku zimanê resmî yê saziya PALE-Rêxistina Şoreşvan û Welatparêzên Kurdistan e, de her demsalê carekê derkeve. Ew ê bi du zimanan, ano bi kurdî û tirkî bête weşandinê.

Me ji zû de dil hebû, ku em kovarekê biweşînin. Herçendî ev biryar hin di kongreya danîna hîmên saziyê yekgirtî de hatibû wergerandin, ji, ji ber hin tiştan bicîhanîna wê bi derengî ket. Ew tişt û sebeb ji, nexosma bi kar û barên teknîkî ve girêdayî bûn. Lê belê niha, bi dilekî şad, em wê birjarê tinin cîh û hejmara yekemîn berpeşî we dikin.

Divê bête zanîn, ku weşandina kovarekê, ne hinde hêsan e. Nemaze nebûna kês û şiyarên teknîkî û diravî, ji bo weşanê dibin sebebên bingehîn.

Em baş dizanîn, ku qasî hinde kefteleft û serêşiyê, ji aliyên nave-rok û tedayiyên xwe ve, kêmasîna kovara me hene. Hêviya me ew e, ku di pêşerojê de em wan nehêlin. Xwendevanên xwe zêdetir aghdar û qayil bikin.

Ne hewcêye ku bê gotinê, ku ji her aliyan ve, pêşveçûn û başbûna kovarekê, bi xwendevan û hogirên wê ve girêdayî ye. Ew gewhera jîn û domdariya kovarekê ne. Ji lewre, divê hun alikariya kovare bikin û dirixiya hogirtiyê mekin. Jê re heval û kiryar bibînin, komekiya diravî beşhev bikin. Me ji şaşî û kêmasiyên wê aghdar bikin. Jê re rexne, nivîsar, nûçeyên welat û xwestekên xwe bişînin. Kovare bixwînin, bidin xwendin û bifroşin. Nebêjin, ku ma ev ê bi tenê min û alikariya min ve bijî. Wek gotineke pêşiyên me, mirov bi "piçîk piçîk diçe ber kuçik".

Divê tu ji bir nekî, ku tu bi tenê yî, yan em bi tenê ne. Lê wek me û te, bi hezaran birayên me yê hemwelaî hene, ku dixwazin bibin hevreyên me û te. Destên xwe bide wan û destên xwe bidin hev, da ku em ber bi jîna serfirazî, rûmet û serbilîndiyê bi rêkvebin. Xêr û bîrên wê jîne bi hev re, wek bira û xwediyê malê biçêjin.

Edî kovara we, sala we ya nû ji dil û can pîroz dîke, hêvîdar ê, ku ev sala nû xweşî û geşiyê texe nav gel û tevgera rizgarîxwaziya Kurdistanê xurtir û pêşvetir bibe. Jîneke bextewar bike para rûniştvanên welêt.

- * PALE kovara te ye. Wê bixwîne û bide xwendin !
- * Jê re kiryar, alîkarvan, hevalbend û hogiran bibîne !
- * Jê re xwestekên xwe binivîsin û nûçeyan bighîninê !
- * Wê, dengê azadî û rizgarîxwaziya gelên Kurdistanê yê li hember zorkerî û koledariyê nas bikin !
- * Wê, li dijî bindestiyê, emperyalîzmê, bédadî, xwînmêjî û faşîzmê bizanin !
- * Xebat û têkoşîna wê, ya xwe bipejirînin !

TU DIKARÎ KOVARÊ JI NAVNÎŞANA JÊRÎN BIXWAZÎ

BOX 273
S-751 05 Uppsala 1
SWEDEN

**KÜRDİSTAN DEVRİMCI YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ PALE'NİN
KÜRDİSTAN HALKLARINA DUYURUSU**

Yurtseverler,Devrimciler,

"Bu günün daha iyi anlamak için tarihi anlamak gerekir.Tarihi öğrenmek mücadelemizin temellerini ortaya koymak,somut bir temele dayandırmak içindir".Yukarıdaki alıntıdan da anlaşılacağı gibi biz Yurtsever-Devrimciler kendi halkımızın demokratik mühtevalı değerlerinin mirasçılarımız.Asırlardan beri ezilen bir ulusun tarihi mücadelesinin hiç biri tarafı anti demokratik olamaz.Yine söylüyoruz,kendi tarihi geçmişini üzerine oturmaya ve tarihindeki devrimci değerlerin mirasçısı olmayan bir devrimci hareketin başarı şansının az olduğu bir gerçektir.Ve biz eksikliğine,aksaklığına rağmen geçmişe sahip çıkmak ve bunu günümüzün bilimsel teorik belirlemeleri içinde eriterek tekrar halka götürmek zorundayız.Hedeflerimize ulaşmak için dün ve bugünün tahlillerini somut olarak tespit ettikimiz müddetçe yarın karşımıza çıkabilecek tüm engelleri yenebiliriz. Bunun için;Günümüzde:

DÜNYADA DURUM

Kapitalizmin en son aşaması emperyalizmin çöküşe gittiği,can çektiği buna karşılık sosyalist sistemin hızla geliştiği,sömürge halkların bağımsız ve onurlu bir toplum yaratma uğruna verdikleri ulusal kurtuluş savaşları bütün dünyayı sardığı,kapitalist-emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerinin günden güne geliştiği bir çağda yaşıyoruz.Emperyalizmin beraberinde getirdiği,kendi içindeki uzlaşmaz gelişmeler gün geçtikçe derinleşiyor ve her zaman çatırdamaya,yıkılmaya mahkûm bu temelsiz çatının sonunun geldiğini çağımız pratiği gösteriyor.Emperyalist-sömürgecilerin yeni pazarlar elde edebilmek için 1914 te bir birleriyle dalaşmaları ile birinci Dünya paylaşım savaşı başladı.İngiliz ve Fransız emperyalistleri her ne kadar sömürgelerine bir çeki düzen verebilmişlerse de,savaş sonucu kapitalist ekonomi büyük bunalmalar içine düşmekten kendini kurtaramadı.Alman emperyalizmi iflase giderken,Rusya'da savaş şartlarına çok iyi değerlendiren Rusya proleteryası ve öncüsü Bolşevik parti 1917 de büyük Ekim Devrimini başararak Dünyada ilk olarak sosyalizmi gerçekleştirdi.Ve yine Dünyada ilk olarak işçi sınıfı sovyetler biçiminde kendi iktidarını Rusya'da kurdu.Sovyetler Birliğinin oluşması ve sosyalizmin hayata geçirilmesi emperyalist-kapitalist sistemi can evinden yarak onanırılması imkansız yaralar açtı.

I.cı Dünya savaşından yenilgi ile çıkan,hammadde ve artık kârlardan yoksun halde kalan Alman emperyalizmi ve kan kardeşleri Japon ve İtalyan kapitalistleri Avrupa ülkelerini(Almanya),Kuzey Afrika'yı (İtalya),ve uzak doğuyu(Japonya) sömürgeleştirmeye kalktılar.Emperyalizmin bağrında taşıdığı uzlaşmaz gelişmelerinin sonucu olarak ikinci Dünya savaşı tüm dünya'yı sardı.Fakat bu,Dünya'nın başka halklarının,yazgılarını büyük bir şekilde doğal olarak etkiledi.Savaş sonucu Doğu Avrupa ülkeleri sosyalist sistem içinde yer alıyor ve Uzak Asya'da Çin devriminin başarıya ulaşması ile sosyalist sistem güçleniyordu.Biraz önce de belirttiğimiz gibi,çağımız devrimci hareketinin temel özelliklerinden biri de ulusal bağımsızlık savaşı veren ülkelerin emperyalizmi en zayıf yerinden vurarak,Dünya sosyalist sistemine her gün yeni üyeler kazandırmalarıdır.Bugün ezilen Dünya halkları 17 Ekim devriminin açtığı yolda emin ve sağlam adımlarla hedeflerine doğru ilerliyerek emperyalizme karşı zaferden zafer koşuyorlar.Latin Amerika,Afrika ve Asya bu tespitin açık örnekleridir.Günümüzde devrim stratejisini Dünyadaki bazı gelişmeler belirlemektedir.Ki bu gelişmeler 17 Ekim devriminden sonra Lenin ve Stalin'in üzerine basa basa belirttikleri dört çelişmedir.Bunları sıralıyacak olursak;

1-Emperyalizm ile ezilen sömürge uluslar ve halklar arasındaki gelişme,

2-Kapitalist ülkelerdeki proleterya ile burjuvazi arasındaki gelişme,

3-Emperyalist devletlerin kendi aralarındaki gelişme,

4-Sosyalist sistemle emperyalizm arasındaki gelişme.

Çağımızda bu gelişmeler gün geçtikçe keskinleşmekte,devrim ile karşı devrim arasındaki ölüm kalım mücadelesinin ve gelişen devrimci mücadelelerin objektif şartlarını oluşturmaktadırlar.Asya,Afrika ve Latin Amerika'nın halkları emperyalizme karşı geniş bir cepheye mücadele vermektedirler.Bu geniş çephele mücadeleler sosyalist ülkelerin ve emperyalist-Kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının kesin desteğini almakta ve onlarla bütünleşmektedirler. Dünya devrimci hareketinin güçlenmesi ve bir birlik halinde kenetlenmesi,hedefine kararlı,düzenli ve hızla ilerlemesi karşısında emperyalist-sömürgeci sistem derin ve onarılması imkansız olan bunalımların içine düşmüştür.

Esaret zincirlerini parçalayarak sosyalist bir topluma kurma uğruna ulusal kurtuluş savaşlarına yürüten halklardan yediği şamarla içine dönen ve tüm yükü kendi proleteryasının sırtına yüklemeye çalışmakta olan emperyalist-kapitalist ülkelerdeki burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki gelişme gün geçtikçe keskinleşmekte ve işçi sınıfının mücadele boyutları gelişmektedir.Burjuvazi bu çelişkileri ortadan kaldırmak için bazı reformlarla işçi sınıfına barmak yalatıyorsa da bu çabalaları boşa çıkmakta,başarısızlığa uğrayarak devrimin kaçınılmaz olduğunu ispatlamaktadır.

Her ne kadar kapitalizm,günümüzde serbest rekabetçi aşamadan tekeli aşamaya geçmişse de, kapitalist dünyadaki rekabet ve üretim kargaşası ortadan kalkmamıştır.Çünkü,emperyalizm döneminde gelişmenin eşit oranda olmaması kanununa uygun olarak emperyalistler arası çelişki devamlı bir şekilde varlığını korumakta ve keskinleşmektedir.Öğrettiğimiz Marksizm-Leninizmin bize öğrettiği gibi kapitalist ülkelerin ekonomik gelişme düzeylerindeki farklılık emperyalizm döneminde hızla azalmakta ve bu ülkelerin aynı düzeye erişmeleri hızlanmaktadır.Yukarıda belirttiğimiz gibi,bu durumda gelişmenin eşit oranda olmaması konunun emperyalizm döneminde daha etkili olmasının ana nedenini oluşturmaktadır.Bugün Dünya'da paylaşılmamış(sosyalist blok hariç) alanın kalmamış olması,yeni hammadde kaynakları,yeni pazarlar ve sermaye ihraç alanları elde etmek için bir emperyalist gücün veya güçlerin diğerlerinin etki alanlarına el atması,pazarlarını ele geçirmesi zorunlu hale getirmektedir.Dolayısıyla böyle bir çelişki kaçınılmazlığı ortada olan bir gerçektir.Öte yandan bilimin ve teknolojinin ilerlemesi emperyalistler arası ekonomik gelişme düzeyini etkilemekte,birinin diğerini sıçramalı olarak geçmesini mümkün kılmaktadır.Bunun sonucu olarak ortaya çıkan kuvvet dengesini büyük şekilde etkilemekte ve büyük çelişkiler yaratmaktadır.Lenin bu konuda şunları der;"bir yandan üretici güçlerin gelişmesi ile sermaye birikimi arasında,öte yandan mali-sermaye için sömürgelerin ve (nüfus bölgelerinin) paylaşılmasında mevcut oransızlıkların kaldırılması konusunda,kapitalizmin bulunduğu yerde,savaşın başka bir araç varmadır?"

Emperyalistlerin içinde bulunduğu tüm buhran ve kirizlere rağmen,onlar kendi aralarında sosyalist sisteme ezilen ulus ve halklara karşı saldırgan askeri paktlar oluşturmakta(Nato,Cento) militarizmi körüklemekte halktan oluşturdıkları,fakat yine halka karşı kullandıkları faşist-saldırgan hareketlerin ordularını modern silahlarla donatmaktan geri kalmıyorlar.Geri kalmış ülkelere silah satarak halklar arası savaşları körüklemektedirler.

Öte yandan anti-kominizm propağandayı yaygınlaştırmakta sosyalismi köttüleyerek yeni sömürü sistemleri aramakta da geri kalmıyorlar. Amaç, sömürü ve talan düzenlerinin ömrünü biraz uzatmaktır.

İşte günümüzde emperyalistler artık eskisi gibi ülkeleri işgal ederek sömürgeleştirmiyorlar. Geri kalmış (Üçüncü Dünya ülkeleri) ülkelere sözümlü ona ekonomik yardım, kalkınma adı altında borç ve kiradilerle kendilerine bağlamakta ve bu ülkeleri önce ekonomik, sonra siyasi yönden kendi sömürü alanları içine almaktadırlar. Öyle ki kendilerine karşı olan hükümetleri devirebilmekte, karşı devrim planlarını uygulama sahasına koymaktadırlar. (Örneğin yakın geçmişte Şili) Emperyalist ülkeler günümüzde bu tür geri kalmış ülkelerin hükümetleri ile birleşmekte, halktan ve işçi sınıfından gelebilecek her türlü tehlikeye karşı el birliği ile yardımlarını esirgememektedirler. (Zaire'de faşist, emperyalist ajanı Mobuto iktidarını alması için ayaklanan halk hareketini Fransa ve Belçika'da giden askerlerin bastırılması buna canlı bir örnektir). Kısaca tüm Dünya gericiliği, aralarındaki tüm uzlaşmaz çelişkilere rağmen, ilerici Dünya'ya karşı inanılmaz bir şekilde bir birleriyle kenetlenmiştir. Dünya gericiliğinin bu ittifakı karşısında ise sosyalist sistem ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve tüm ezilen halklar enternasyonal dayanışma içerisine girmiş ve başarılarına yeni yeni zafeler katmaktadırlar.

17 Ekim büyük sosyalist devrimi ile Dünya üzerinde ilk zafelerini elde etme başarısını sağlayan sosyalizm, günümüzde emperyalizme karşı Dünya çapında (ekonomik, siyasi, askeri) verdiği mücadeletin rolü çok büyük boyutlara ulaşmış ve gerçek bir sistem olduğunu ispatlamıştır. Çağımızın devrimci gücü olan proleterya devrimlerinin bir parçası olan ulusal kurtuluş savaşlarının (emperyalizmi geriletici müddetçe) en büyük desteği ve güvencesi olan sosyalist sistem onları maddi ve manevi her yönden desteklemekte ve kurtuluş sonrası ülkenin onarılması, emperyalistlerce talan edilen ekonominin güçlenmesi için her türlü yardımı yaparak, Dünya'da yalnız kalmalarını sağlayarak bu genç sosyalist ülkelerin tekrar emperyalizmin kucakına düşmesini engellemekte, böylelikle emperyalizmin pazar alanlarının daralmasını sağlamakta ve sosyalizme geçmelerine yardımcı olmaktadır.

17 Ekim devriminin ortaya koyduğu bir gerçek de şudur ki, ezilen ve sömürge ulusların burjuvazisinin önderliğinde verilecek kurtuluş savaşlarının başarıya ulaşmamasıdır. Çünkü bu tür ülkelerde milli burjuvazi milli yönünü kaybederek emperyalizmle birleşmektedir. Kurtulsa bile, ileride emperyalizmin ekonomik çemberinden kendisini kurtaramamakta (zaten buna karşı bir çabası yoktur) ve onların kucakına düşmektedir. (Cezair örneği). 17 Ekim devriminin açtığı ve ışık saçtığı yolda ezilen ulusların işçileri, köylüleri bu şanlı yolda zafer üstüne zafer kazanmakta, hiç bir güç, hiç bir engel onları engelleyememektedir. Çünkü; çağımızda, işçi sınıfının denenmiş bayrağı altında ezilen tüm ulus katmanlarını birleştirmenin bilincinde olan proleterya yenilmezliğini gün be gün ispatlamaktadır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, çağımızın devrimci gücü olan ulusal kurtuluş savaşlarının emperyalizme indirdiği darbeler çağ gibi büyümektedir. Özellikle ikinci Dünya savaşından sonra yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşlarının sosyal kurtuluşu yönelik karakterde olması emperyalizmin sömürü alanlarını iyiden iyiye daraltmıştır. Bu hareketlerin sınıfsal nitelikli oluşları bakımından proleterya devrimlerinin birer narçası olmuşlardır. 1975 te Vietnam, Kamboçya ve Laos'un ABD ve tüm Dünya gericiliğine karşı verdikleri mücadele ve bu mücadelelerin zaferle sonuçlanması, Vietnam'ın birleştirilmesi, Laos'da sosyalist iktidarın kurulması ve bir yıl sonra 1976 da Afrika'da Mozambik, Gine-Bissau ve Angola'nın bağımsızlıklarını elde etmeleri emperyalizmi can evinde vurmuş "yenilmez" denilenleri yer ile bir etmişlerdir.

Dünya çapında yenilgi üzerine yenilgi alan ve günden güne gerileyen ABD emperyalizmi ve yandaşları tüm güçlerini orta-Doğu'ya ve Güney Afrika'ya vermişlerdir. Emperyalistler bu bölgelerdeki gerici, ırkçı iktidarlara ipli dışlı olmakta, buradaki halkların bağımsızlık mücadelelerini bastırmaya tüm güçlerini vermişlerdir.

Özellikle Orta-Doğuda Filistin halkının mücadelesini engellemek için ellerinden geleni yapmakta geri kalmıyorlar. Bunun yanı sıra barış havarileri, insan hakları savunucuları olmada kimseye sıra vermemekte, kendi aralarında sahte barış kahramanları ilan etmektedirler. Amma yazma yok, çabanız boşunadır sahte barış havarileri emperyalistler!! Çünkü, artık sizin Dünya'nın dört bir yanında borunuzu öttürdüğünüz, silahlı canilerinizin kol gezdiği günler geride kalmıştır. Çünkü, artık ezilen Dünya halkları yalnız değildir. Yanlarında koskoca sosyalist sistem, Dünya işçi sınıfı vardır. Hiç bir gücün Güney Afrika, Zimbave, Filistin, Dofar, Eritreya, Beluci ve Kürdistan halklarının bağımsızlık mücadelelerini durdurmaya gücü yetmeyecektir. Zafer, çağın gereklerini yerine getiren ve ona uyum gösterenlerindir. Zafer, sömürsüz, omurlu bir toplum olmak için, bağımsızlık ve özgürlük uğruna savaşanlardır. Zafer, sosyalizmdir.

Dünyadaki genel durumu olguları ile birlikte böylece kısaca bir şekilde işledikten sonra, şimdi de bütün bunları ülkemiz özelinde indirgemeye çalışacağız. Ve böylece Dünya genel durumu ile ülkemiz arasındaki olguları ve bu olguların gelişme şekillerini de belirlemiş oluruz. Kürdistan tarihi süreç içerisinde emperyalizm tarafından parçalanarak sömürge konumuna getirilmiştir. Kürdistan'ın her türlü zenginlik kaynakları Türkiye, İran, Irak ve Süriye sömürgeci burjuvazileri tarafından talan edilmiş, her karış toprağı işgal edilerek bu ülkelerin faşist ordularının manevra (Tatbikat) bölgeleri haline getirilmiştir. Ulusal varlığımızı yok etmek için de dilimiz, kültürümüz, tarihimiz yok sayılarak, başka ulusların tarihi, kültürü halkımıza zorla kabul ettirilmeğe çalışılmıştır.

Kürdistan her yönü ile sömürge bir ülke ve onun öz sahibi Kürt köylü ve işçisi çift yönlü (Ulusal-Sosyal) bir sömürü altında olup halkımızın tüm ulusal ve demokratik haklarına el konulmuş, sürgün, işkence, askeri tatbikatlar, katliamlar adeta olağan birer olay haline gelmiştir. Sömürgeciler, sömürü düzenlerini devam ettirebilmek ve eylemlerinde basarılabilmek için, ulsumuzun yüz karası hainlerle, yani gericiğin sosyal temsilcileri olan feodal toprak ağaları ve onlarla kaynaşmış ticaret burjuvazisi ile iş birliği içerisine girmişlerdir. Sömürgecilerin bu hainler guruhi ile yaptıkları işbirliği sonucu, ülkemizin ekonomik yapısı sömürgeci ekonomiye bağlanmış, üretici güçlerin gelişimine ket vurulmuştur. Üretici güçlerin gelişmesi sömürgeci yapıya uydurularak, yani bağlanarak, iktisadi yaşam birliğimiz ve bu temel üzerinde yükselen ulusal birliğimiz, kültürümüz parçalanmaya tabi kılınmak istenmiştir. Ülkemizde yükselen anti-sömürgeci ulusal demokratik devrim mücadelesini bastırmak için, sömürgecilerin en büyük destekçileri ve iş birlikçileri şüphesiz emperyalizmdir. Sömürgeci merkez otorite devletlerinin emperyalistler ile yaptıkları işbirliği sonucu, emperyalistler Kürdistan'da askeri üsler kurabilmekte, ülkenin yer altı ve yer üstü kaynaklarını talan edebilmektedirler. Bugün sömürgeci emperyalizm ve yerli hain gericilerle birleşerek Kürdistan'ı sömürgeleştirmiş ve ülkenin toplumsal yapısına büyük bir darbe indirmişlerdir.

Kürdistan'ın sömürgeleştirilmesi aslında gerilere kadar dayanır. Kürdistan'ın ne zaman ve nasıl sömürge konumuna girdiğini yazımızın ana temellerinden biri sayıyor ve bu nedenle yağının daha sağlığı ve anlaşılır olabilmesi bakımından gerilere kadar gitmek gereğini görüyoruz. Kürdistan'ın sömürge oluşu 16. cı yüzyılda Osmanlıların hem ekonomik ve hemde siyasi bakımından ilhaki ile başlar. (burada belirttikimiz Kürdistan, bugün Türkiye sınırları içerisinde kalan bölge değil, bilakis İran dışındaki parçalarla birlikteki bölgedir.

Ki bu bölgeler bugün Irak ve Suriye sömürgecilerinin elinde bulunmaktadırlar. Ayrıca o dönemde İran'ın elinde bulunan Kürdistan'da İran'ın sömürgeci olduğunu kast ediyoruz.) 1639 da Osmanlı'lar ile İran Safevi devleti arasında yapılan Kasrı-Şirin antlaşması ile ülke ilk parçalanmaya uğramış ve bu iki despot devlet arasında bir savaş alanı, bir tampon bölge olmuştur. Kürt'lerin Osmanlı İmparatorluğu içerisindeki durumlarına kısaca da olsa değinmek, sorunu açığa çıkarmak için zorunludur.

Kürdistan ilhak edildiği günden itibaren, Osmanlı İmparatorluğu içerisinde Kürt beylikleri otonom bir konum almışlarsada, devlete karşı ağır yükümlülükler taşıyorlardı. Osmanlı devleti içerisinde halkımız orduya asker sağlamak, angaryaları yüklenmek ve orduyu beslemek, devlete ağır vergiler (aynı ve nakti) vermektir. Buna karşılık devlet içerisinde ezilmekte, horlanmakta ve ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmekte idiler. Ayrıca hiç bir zaman ihmal edilmemek üzere zoraki bir şekilde (tıpkı bugünkü gibi) asimilasyona tabi tutulmuşlardır. Bu iğrenç emellerini de yerine getirebilmek için ya halkımız Türk'lerin yoğun olduğu bölgelere sürülmüş, yada Türktoplulukları getirilerek Kürdistan'ın en verimli bölgelerine yerleştirilmişlerdir. Burada şunu da hemen belirtelim ki, Kürdistan'ın her türlü zenginliklerinin de Osmanlıların olduğu ortada olan bir gerçektir. Ülkemizin ilhak edilişi ile birlikte, bu ilhakçı devletlere (Osmanlılar ve İran Safevi devleti) karşı mücadelesi hiç bir zaman durmamıştır. 19. cu yüzyıla gelindiğinde, denilebilir ki, bu yüz yıl Kürdistan'da bağımsızlık için ayaklanmalar yüz yıldır. Gerek Osmanlı devleti ve gerekse İran Safevi devleti hakimiyetindeki Kürt beylikleri, bu devletlere karşı giriştikleri her hareket, kendi çıkarlarını korumak veya yeni çıkarlar elde etmek için dir. Bu hareketler her ne kadar milli niteliği beraberlerinde getirmişlerse de, bu milli nitelik üretim biçimini kökünden değiştirmeyi amaçlayan bir içerik taşımadığından başarısız kalmışlardır. Ülkede hakim olan tarikatların ve aşiretlerin küçük ve daradağınık bir yapı arzetmeleri, Osmanlıların ve İranlıların bu aşiret ve tarikatlara ayrı ayrı imtiyazlar tanımaları, milli bütünlüğe yönelik bu hareketleri her defasında bastırmaları kolay olmuştur. Ve halkımız üzerinde köleleştirme eğlemlerinin ardı arkası kesilmemiştir. Bu eğlemler kanlı direnmelerle püskürtülmüşler hatta tek tek birimler zaman zaman bütünüleşerek otoriter devletlere karşı koymuşlarsada Kürdistan'ın jeopolitik bütünlüğü politik bütünlüğe dönüştürülemedi. Bunun nedenleri ise, Osmanlı ve İran Safevi hanedanlarının politik ve ekonomik çıkarlar uğruna giriştikleri istila ve ilhak eğlemleri olduğu kadar yukarıda belirttiğimiz parçalanmış sosyo-politik organizmanın yapısal karakterindeki küçük beyliklerin, terikat alanlarının, feodal ünitelerin dar görüşlülükleri, çıkar meselelerinden dolayı milli bir bütünlüğe, birliğe gidememelerinin derin izleri vardır.

Bu yüz yıllık en önemli hareketi tüm ülkeyi saran Osmanlı ve İran Safevi despotluğuna yönelen Ubeydullah Neyri hareketidir. Ne var ki bu hareket de sağlıklı bir örgütlenmeye gidemediğinden ve aynı anda her iki devleti birden ülkeden atmayı amaçladığı için bu hakim devletlerce dağıtılmıştır. 20. ci yüz yıla gelindiğinde, kapitalizmih rekabetçi dönemi yerini tekelçi kapitalizme bırakıyor ve Dünya topraklarının pay edilmesi için mücadelenin olağan üstü bir şiddet kazandığını görüyoruz.

İşte bu dönemde, hammadde kaynakları ve sermaye ihraç alanları temin etmek için Dünya'yı aralarında paylaşamayan emperyalistler İci Dünya savaşını başlatarak bir birlerini boğazlamaya kalkıştılar. Artık Dünya'da "bir fetih, yağma, talan savaş" başlamıştır.

Ve yine Lenin; "Üretim araçlarında özel mülkiyet düzeni varolduğu sürece, bu ekonomik temel üzerinde, emperyalist savaşlar mutlak biçimde kaçınılmaz olacaktır." çünkü diyor Lenin; "kapitalizm ne kadar gelişirse, hammadde sıkıntısı, bütün Dünyada hammadde kaynakları için rekabet, ve yeni kaynaklar arayıp bulma telaşıda okadar artar, sömürgeleri ele geçirmek için verilen mücadele de okadar daha kıyasıya olur." I.inci Dünya savaşının sonucu Dünya üzerindeki Avrupalıların hegemonyası artık yerini ABD emperyalizmine bırakıyor, İngiltere savaş gemilerini topluyor, Japonya-Asya'ya yayılıyordu.

Bu dönemlerde özellikle Orta Doğu'ya akin eden emperyalist güçler, başta Britanya, Fransa ve Çarlık Rusyası, Orta Doğu halklarının aralarında bölüşmelerine hız verdiler. Bu eğilimlerinin bir sonucu olan, ünlü gizli SYKES-PICOT anlaşması 1916 yılında adı geçen güçlerce imzalandı. Bu anlaşma, Kürt ulusunu ve yurdunu bölüp parçaladığı gibi, Filistin halkının da yurdunu bölüyordu. 1917 Ekim devrimi ile yeni Sovyet yönetimi, ellerini bu kirli kapı ardı kompolardan çektiler. Fakat Sykes-Picot anlaşması, daha sonra San Remo anlaşması ile uluslar arası arenada hukuki kuvvetini kazandı. Anlaşma, bölgedeki askeri güç dengesi ve diplomatik cambazlıklar nedeni ile, tam olmasa bile, genel çerçevesinin çizdiği strateji uygulanarak hayata geçirildi.

Bu ara, Dünya'nın dört bir yanında savaş var gücü ile devam ediyordu. Daha sonra tüm Dünya'yı saran bu savaş, haliyle Osmanlı İmparatorluğuna da sıçradı. Ve Osmanlı İmparatorluğu 1919 da işgal edildi. Bu işgal ile bölgede bulunan tüm halklar (Türk, Kürt, Arap ve Ermeni) bağımsızlık için mücadeleye giriştiler. Kürdistan sorunu ilkekez 1920 de Sevr anlaşması ile uluslar arası platforma girdi. Emperyalist sahtekarlığın yağmacılığını içeren sevr anlaşması imzalandığı andan itibaren geçersizliğini korudu. Fakat Kürdistanlılar için taşıdığı politik önem bakımından gözden uzak tutamayız. Orta Doğu'nun jeo politik konumunu çok iyi kavrayan emperyalistler tüm bölgeyi egemenlikleri altına aldılar. Osmanlı İmparatorluğundan aldığı mirası iyi değerlinden Türk millî güçleri, Kürdistan'ın büyük bir (Kuzey) parçasını sınırları içerisine alarak ortaya çıkarken, güney Kürdistan'ı İngiliz (Irak) ve Fransız (Suriye) emperyalistleri sömürgeleştiriyordu.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi tarihsel süreç içerisinde bazen Osmanlılar, bazende İran'lılar arasında tercih yapan, fakat bu devletler içerisinde otonomlarını koruyan Kürt'ler, emperyalist sömürgecilerin devreye girmesi ile bu imtiyazlarından tamamen mahrum bırakılacaklardır. Kürdistan'ın Orta Doğu içerisinde önemli bir konu arzemesi, çarlık Rusyasında Sovyet devriminin gerçekleşmesi ve Kürdistan'la sınırdaş olması, Kürdistan'ın yer altı ve yer üstü zenginliklerinin, özellikle petrolün önemini kavrayan emperyalistler, işbirlikçi yerli hükümetlerinde desteyi ve fiili müdahaleleri ile Kürdistan'ın parçalanmasına yöneldiler. Bu parçalanma yazımızın başında da belirttiğimiz gibi emperyalistlerin izni, çıkarları gereği ve onların iradeleri ile gerçekleşmiştir.

Bu parçalanma Lozan emperyalist paylaşım anlaşması ile gerçekleşmiştir. Lozan emperyalist paylaşım anlaşmasının Kürdistan açısından bıraktığı tablo şöyledir; Lozan emperyalist anlaşması ulusumuzun, mayın tarlaları ve dikenli teller ile parçalamakla kalmamış, aynı zamanda tepeden tırnağa silahlı ordularıyla dört devletin kurduğu uluslar arası bir hapishane durumuna getirilmiştir. Fakat halkımızın tüm olanlar karşısında mücadele azmı kırılmamış, bilakis daha da hızlanmıştır. Güneyde İngiliz emperyalizmine karşı sırası ile Mehmut Berzenci, Şeyh Ahmet ve Mustafa Barzani, İran sömürgecilerine karşı da Simko ve Gazî Muhammed ve Muhabat Kürt Cumhuriyetinin oluşması, daha sonra İran monarşisi tarafından yıkılması ve Türk sömürgecilğine karşı Koçgiri, Şeyh Sait, Ağrı Zilan, Sason ve Dersim hareketleri, sömürüyü, baskıyı kabullenmediğimiz birer ürünü olarak devrimci tarihimizin senli örnekleridir.

Yoksulluğa, zülme ve sömürüye karşı Kürdistan kurma amacı güden bu hareketler her seferinde akıl almaz bir vahsetle bastırılmış, halkımız işkenceden geçirilmiş, mallarına el konulmuş, yerinden, yurdundan edilerek bilmediği başka diyarlara sürülmüştür. Geçmişteki bu ulusal nitelik taşıyan hareketlerin tümü yenilgi ile sonuçlandı. Neden? Çünkü;

1. Ülkemizin jeo politik konumunun tarihin her döneminde önemini koruması ve bu nedenle her zaman istilalara uğrıyarak toplumsal bir birlik oluşturulamaması,

2. Feodal yapının bir sonucu olan aşiretlik düzeninin canlı bir şekilde varlığını hissettirmesi ve aşiretler arası uzlaşır çelişkileri, sömürgeciler tarafından ustaca kullanılarak uzlaşmaz bir hale dönüştürülerek ulusal birliğin parçalanması,

3. Mezhep farklılıklarının halkarasına daima sömürgeciler tarafından bir nifak olarak sokulması,

4. Ülke devrimini başarıya ulaştıracak gerçekten devrimci proleterya partisi öncülüğünden yoksun olması, (ki bu dönemde burjuva anlayış içeren bir parti dahi oluşturulamamıştır.)

İşte tüm bunları göz önünde bulunduran ve ülkemiz mücadelesinden kendini soyutlamadan, halkının mücadelesini omuzlarında hisseden biz Kürdistan devrimci Yurt Severleri geçtiğimiz aylarda "KÜRDİSTAN DEVRİMCI YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ, PALE"YI oluşturduk. Pale'yi oluştururken uzun yıllardan beri Avrupa'da halkının sesini gerçek yönleri ile Dünya kamu oyuna duyuran ve devamlı örgütler arası ikeli birlikten yana olan "KÜRDİSTAN DEVRİMCI MİLİTANLARI ORGANİZASYONU, BAOZ" ve bunun yanında Kürt emekçilerini bir çatı altında toplamayı başaran "AVRUPA KÜRT İŞÇİLERİ CEMİYETİ" ve bazı bağımsız Yurtsever devrimciler ülkenin somut şartlarının somut tahlilinin bir sonucu olarak birliği oluşturdular.

Biz yeni örgütümüzü oluştururken yukarıda belirttiğimiz, genel olarak Dünya'da ve ülkemizdeki durumu göz önünde bulundurarak, halkımızın dört parçada yürüttüğü anti sömürgeci ulusal demokratik kurtuluş mücadelesini yeni boyutlara ulaştığı bugünlerde Kürdistan'dan gelen devrimci, demokrat ve yurtsever işçi ve talebe kitlesinin köşelerinde, bucaklarda kalmaları yerine bir araya gelmelerinin zamanının geldiğini hatta geçtiği tespitinden hareket ettik. Şunu da belirtmek gerekir ki, emperyalistlerin ve sömürgecilerin tuzaklarına karşı gerçekten halkımızın çıkarları uğruna mücadele vermek istiyorsak birlik sorununu göz ardı edemeyiz. Ve Lenin'in dediği gibi "gerçekte, sadece ve sadece, bilinçli işçilerin örgütü ve çalışması ile bütün bilinçli işçiler, birlik yolunda ıleri adımlar atabilirler." "Ve biz Pale'yi oluştururken bunun semeresini hiç bir örgüte bağlı olmayan Kürt devrimci yurtseverlerinin birlikten yana olan istemleri ile daha iyi gördük.

Günümüz Kürdistanında sınıfların berrak bir şekilde bir birinden ayrılmaları sonucu ve mücadelenin hızla gelişmesi ile bir çok siyaset de ortaya çıkmıştır. Fakat bu siyasetler küçük burjuva gurupçuluk hastalığına kendilerini kaptırarak bir birleri ile sakter bir tavır içerisinde girmişlerdir. Onlar açısından siyasetleri geçersiz de olsa gurupları yaşamalıdır görüşünün hakim olması, halkımız çıkarlarını, kendi dar gurup anlayışlarında gördüklerinden geniş çaplı bir çepheleşmeyi dahi göze alamamaktadırlar.

Biz PALE'yi oluştururken özellikle Avrupa'da örgütlenen siyasetleri ikeli birlik veya çephe platformu çerçevesinde birleşmeye çalıştık. Fakat onların kariyerist, sakter ve dar gurup anlayışları tüm bu girişimleri geçersiz kıldı. Ama biz yılmadık, çünkü; "işçiler için birlik gerçekten zorunludur. İşçilerin kendilerinin dışında, kimsenin, birliği onlara hazır lop bir yumurta gibi sunmayacağını, kimsenin, onların birliğine yardım edecek halde olmadığını kavramasında üstünde bir zorunluktur.

Birlik aydın gurupçukların anlaşması üzerine kurulamaz."(Lenin) ve biz birlik sorununun ülkemiz devriminin(devrimciler açısından) acil bir sorunu olduğunu vurgulamayı bir görev biliyoruz."Çünkü birlik, sınıf disiplinini,çoğunluğun iradesinin çakışması,bir araya gelmesi,bu çoğunluk saflarında ortak bir çalışma ve onunla tam bir uyum üzerine kurulur.Bütün işçileri,böyle bir birliğe ve bu birliğin yaratmada omuz omuz omuza çalışmaya çağırmaktan hiç bir zaman vaz geçmeyeceğiz."

Pale'yi oluştururken,ülkemizin içinde bulunduğu bugünkü somut şartların somut tahlilini yapma gerekliliğini bir an bile gözden uzak tutmadık,tutamazdıkta.İşte ülkemizin bu somut şartlarının somut tahlilinden hareket ederek temel ilkeler üzerinde kesin,sarsılmaz ve sağlam birliğimizi oluşturduk.Bu temel ilkeleri aşağıda kısaca açıklayacağımız gibi ileriki çalışmalarımızda tek tek,detaylı ve süreç içerisinde gelişimleri elbette daha geniş olarak ele alacağız.Görüşlerimizin temelini oluşturan olgu Kürdistan'ın sömürge olduğu olgusudur.Tarihsel süreç içerisinde ülkemizin uğradığı tahribatı kıssada olsa yokarda vermeye çalıştık.Biz şuna kesinlikle inanıyoruz ki,sömürgeci-sömürge sorunu somut olarak tahlil edilmeden,hiç bir sorun çözümlenemez.Onun için burada kısaca olarak hangi olgulara dayanarak ülkemizin sömürge olduğunu açıklayacağız.

I.Kürdistan bir sömürgeci,çünkü;

a-Ülkemizin yer altı ve yer üstü zenginlikleri,sömürgesi bulunduğu egemen güçler tarafından talan edilmekte ve bu talan edilen zenginliklerimiz metropole (sömürgeci ülkeye)taşınmaktadır.Bunun sonucu olarak ülkemizin zenginliklerini sömürgeciler tarafından denetlenmektedir.

b-Ülkemiz sömürgeci burjuvaziler tarafından bir pazar alanı olarak kullanılmakta ve kapitalist üretim ilişkilerinin dinamik bir şekilde gelişmesi sürekli olarak engellenmektedir.

c-Bu kapitalist üretim ilişkilerinin dinamik bir şekilde engellenmesinin bir sonucu olarak,ülkemiz sömürgeciler tarafından bir ucuz iş gücü kaynağı olarak kullanılmaktadır.

d-Ucuz iş gücünün ülkemizde bol miktarda var olması neticesinde, metropola çalışmaya gelen halkımız burda bir müddet kaldıktan sonra asimilasyon sonucu bazı yerlerde kendi öz benliklerini kaybediyorlar.Ve böylece sömürgecilerin en büyük arzusu gerçekleşmiş oluyor.

e-Bütün bu ekonomik bağımlılık altında bulunan Kürdistan,sosyal yaşam bakımından tam bir bağımlılık altına alınmış ve tüm sosyal imkanlardan yoksun orta çağ yaşantısına terk edilmiştir.Bu sosyal imkanların başında gelenlerden bazıları da ,örneğin yol,hastane, okul,köprü v.s. gibi sosyal imkanlarda egemen güçlerin Kürdistan'a milli varlığımızı yok etmek için gönderdikleri,sömürgeci mekanizmaya bağlı güçler ve egemen güçlerin askeri tatbikatlarını daha iyi yapabilmelerini ve halkımızın üzerindeki baskıları daha da katmerleştirebilmeleri için bazı yerlerde yapılmaktadır.

f-Bütün bunlardan başka,Kürdistan sömürgeci güçlerin askeri birlikleri tarafından tam bir işgal altına alınmıştır.Öğle ki,bugün Kürdistan da her tepenin başında bir jandarma karakolu görmek mümkün hale gelmiştir.İşte tüm bu yukarıdaki tesbitlerden sonra Kürdistan'ın hala bir sömürge olmadığı iddia etmek nederece doğru ve bilimsel olur?ne varki Kürdistan'ın sadece bir sömürge ülke olduğunu tesbit etmek yetmez,bunı kabul etmek için devrimci cüretlilik ve dürüstlük de lazımdır.Ayrıca burada önemli bir sorunda Kürdistan,orta doğunun içinde uluslar arası bir sömürge olduğu olgusudur. Orta doğunun parçalanması ile araplarda etkilenmişlerdede daha sonraları araplar ayrı ayrı devletler olarak ortaya çıkarken,Kürdistan bu devletlere pay edilerek parçalanmıştır.

Dolayısıyla sorunun can alıcı noktasını teşkil etmektedir. Zaten Kürdistan'ın bir bütün olarak bir devletin sınırları içerisinde tutmanın sakıncalarının bilincinde olan emperyalistler ve yerli gerici iktidarlar, ulusal bütünlüğün, onlar açısından doğurucağı sakıncaları ne emperyalistler ve nede yöredeki yerli gerici devletler yüklenebilirler. Bu açıdan Kürdistan parçalanmıştır ve yukarıda da belirttiğimiz gibi uluslar arası bir sömürgeci-
2-Sömürge kavramını böylece açıkladıktan sonra, en önemli ilkelerimizden biri olan "ulusların kendi kaderlerini kendilerinin serbest iradeleri ile tayin etme hakkı"nı da öz olarak aşağıdaki somut kavramlar içinde şöyle açıklıyoruz:

Biz ulusların kendi kaderlerini kendilerinin serbest iradele-riyle tayin etmesi bakımından, o ulusların tüm yabancı uluslardan siyasi ve ekonomik bakımdan ayrılımlarına anlıyoruz. Bunu söylerken bazı yeni tanımlamalar ve kesin Lâfazanlıklardan bahsetmiyoruz. Yani biz bu haktan (ulusların kaderlerini serbest tayin hakkı) ulusların her yönüyle bağımsız devletler kurma hakkına anlıyoruz. Böylece ulusların kendi kaderlerini kendilerinin serbest iradele-riyle tayin etme hakkı derken, bunu kendi halkımıza uyguluyor ve di-yoruz:

a-Kürt halkının kendisinin istediği gibi, bağımsız bir şekilde ör-gütlenmesi ve halkımızın istediği bir şekilde bağımsız bilinçlen-mesi,

b-Halkımızın kendi kadrosunu, gasp edilen temel demokratik milli haklarına kavuşması uğrunda seferber etmesi gerekir.

İşte, "PALE" Orta-Doğuda yaşayan Kürt ulusunun dünyanın di-ğer ulusları gibi kendi kaderini kendinin serbest iradesiyle tay-in etme hakkının sadece somut kavramlar üzerinde durarak, soyut-lanmadan ve bazı astronomik lafların etkisinde kalmadan yukarıda açıkladığı gibi tahlil ediyoruz.

3-Baş tarafta yaptığımız emperyalizmin ve sömürgeciliyin dünya konumundaki kısaca tahlilinden de anlaşılacağı gibi, ulusal kurtuluş savaşları her ne kadar sömürgeci güçlere karşı verilen mücadeleler ise de emperyalistlerin de en zayıf tarafından vurularak, bu ülkeler-deki proleterlerin kurtuluşunu da beraberinde getirmektedir. İşte, ulusal kurtuluş savaşı veren mazlum dünya halkları gibi Kürt halkı-nın da sömürgeciliğe vuracağı her darbe anti emperyalisttir ve bu darbe Kürdistan'ın bulunduğu ülkelerdeki proleterlerin kurtuluşunu-da beraberinde getireceği gibi, Orta-Doğu halklarının da kurtuluş anahtarını rolünü oynayacaktır. Bütün bunların yanında Orta-Doğu halk-ları ve bütün mazlum dünya halklarının başına bela kesilen emper-yalistler tarafından parçalanıp sömürgeleştirilen ve her bir par-çası gerici sömürgeci burjuvazinin hizmetine sunulan Kürdistan, ul-sal kurtuluş mücadelesinde Orta-Doğu halklarının da ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine katkıda bulunarak, tüm dünya sosya-list sistemine yeni üyeler kazandırarak, dünya devrimci platformun-da üzerine düşen vazifeyi de eksiksiz olarak yerine getirip emper-yalistlere de en büyük darbeyi vuracaktır.

Fakat Kürt halkının ve dolayısıyla biz Kürdistan Devrimci-Yurt severleri Örgütü"PALE"nin vazifeleri ve tahlil yapılması ge-reken somut ilkeler bu kadarla da bitmiyor. Yani anti sömürgeci anti emperyalist olmak yeterli değildir. Bunun yanında ülkemizde sö-mürgeci burjuvazi ile içli dışlı ilişkilerde bulunan ve hala feod-alizmin toplum idolojisiyle halkımız üzerinde ki baskılara katkı-da bulunan yerli ticaret burjuvazisi ve onların araçlarına karşı da kesin kes bir mücadele vermek gereklidir. Bu çıkış noktasından kaynaklanarak hala Kürdistan'da bulunan feodal kalıntılar da bu mücadelenin iç kapsamına girmektedirler. İşte bunun içindir ki, anti sömürgeci, anti emperyalist olmak yeterli değil, aynı zamanda anti feodal olmakta gereklidir.

Bütün bu noktalardan hareket ederek mücadelemize bilimsel dünya görüşü rehberliğinin zorunluluğunu da kabul ediyoruz. Bu zorunluluk halkımızın ulusal demokratik kurtuluş savaşını verdiği tarihin çeşitli dönemlerindedir. Kendini açıkça belirtmiştir. Bizde tarihimizin, geçmişimizin tahlilini yapmadan geleceğe emin adımlarla giremiyeceğimizi bildiyimiz için, geçmişimizi örnek alıp, o zaman yapılan hatalara bir daha düşmemek için mücadelemize bu yolda devam edeceğiz.

4-"PALE"; Kürt ulusunun milli kurtuluş gücünün işçi sınıfının ideolojisi ışığında tüm işçi, köylü ve ezilen tabakaların olduğuna kesinlikle inanır. Şöyle ki, sömürden payını alan her ulusal katman Kürt ulusunun milli kurtuluş savaşında kendisine düşen vazifeyi yapar. Ancak bu vazifeyi yüklemek hiç bir zaman işçi sınıfı ideolojisinin kontrolü dışında yapılacak bir şey değildir. Yani işçi sınıfı ideolojisinin kontrolü altında ulusunun milli kurtuluş mücadelesine katkıda bulunmak isteyen her ulusal katman mücadelede yerini alabilir.

Bunun gibi Kürdistan da yaşayan tüm etnik grupların her türlü milli sosyal ve politik hak ve istemlerin örgütümüz tarafından kısıtlanmadan tanınır. Yani bugün ülkemizde yaşayan araplar, Asurlular, Ermeniler, Trkmenler ve asimilasyon için egemen güçler tarafından ülkemize gönderilen tüm etnik grupların her türlü hak ve istemlerini hiç bir zaman için göz ardı etmiyoruz. Zira asırlardan beri baskı, sömürü ve zulüm altında yaşayan biz Kürt halkı, Kürdistan'daki bu etnik grupların hak ve istemlerini hiç bir zaman göz ardı edemeyiz.

Bu etnik gruplar gibi ülkemizde bulunan, çeşitli din ve mezheplerden olan grupların da inançlarına saygı duyarak, bunların kardeşçe bir arada yaşamalarını sağlamak elbette ki göz ardı edilemez. Sömürgeci güçlerin halkımız arasına soktuğu Alevi, Sünni vb. gelişmeleri ve bu gelişmeler sonucu Kürdü Kürde kardırma politikasının iç yüzünü tabii ki biz Kürdistan Devrimci -Yurtseverleri su yüzüne çıkarıp, sömürgeci güçlerin maskelerini bir daha suratlarından indireceğiz.

5-Bütün bunların yanında Türkiye'de iktidar sahibi olan gerici işbirlikçi burjuvazinin sömürgeciliğine, faşizmine, onun ülkeyi gündengüne ekonomik, sosyal ve siyasi kirizlere maruz bırakan, işsizliği modern köle ticaretine karşı, Kürdistan ve Türkiye emekçilerinde seferber etmeyi amaçlarken, internasyonalist görevlerimizden birini de yerine getiriyoruz. Biz üzerimizdeki sömürgeci baskıların kalkmasını isterken Türk emekçileri üzerindeki sınıfsal baskının da kalkmasını istiyoruz. Şuna kesinlikle inanıyoruz ki, Kürt halkı üzerindeki sömürgeci baskılar devam ettiği müddetçe, Türk emekçileri üzerindeki sınıfsal baskı da devam edecektir.

İşte tüm bu yukarıda kısaca açıkladığımız ilkeler çerçevesinde halkımızın mücadelesinden tüm dünya kamu oyunu gerçekçi bir şekilde haberdar etmek ve mücadelemize yeni yeni dostlar kazanmak amacıyla, bu kazandığımız yeni dostlara milli varlıklarımızı tanıtarak ve onlarla kardeşçe karşılıklı ilişkiler kurup devrimci dayanışmayı oluşturmak amacıyla üzerimize düşen devrimci vazifeyi yapıp "PALE"yi oluşturduk.

Şimdiye kadar açıklamaya çalıştığımız görüş açılarından hareket ederek, Kürt ulusunun kendi kaderini kendisini serbest iradesiyle tayin etmesi hakkına inanan ve bundan asla taviz vermeyen, bu yönde teorik ve pratik eylem gösteren her devrimci kuruluşla fikir ve eylem birliğine gireceğimizi bildiğimiz sonunda bir defa daha söylemek istiyoruz.

- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK, EMPERYALİZM ve FEODALİZM!
- KAHROLSUN İRKÇI-ŞÖVENİST ANKARA HÜKÜMETİ, BAAS İRKÇİLİĞİ ve FAŞİST ŞAH DİKTATÖRLÜĞÜ!
- YAŞASIN KÜRT ULUSUNUN ORTA-DOĞU'da TEMEL DEMOKRATİK HAKLARI İÇİN VERDİĞİ ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI!
- YAŞASIN SÖMÜRGE HALKLARIN ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI!
- YAŞASIN ULUSLARIN KENDİ KADERLERİNİ KENDİLERİNİN SERBEST İRADELE- RİYLE TAYİN ETME HAKKI!
- YAŞASIN BİRLİĞİMİZ "PALE", KÜRDİSTAN DEVRİMCI-YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ!
- YAŞASIN KAHRAMAN PEŞMERGELERİMİZ ve ONLARIN SİLAHLI MÜCADELESİ!
- YAŞASIN EZİLEN HALKLARIN VE DÜNYA İŞÇİ SINIFININ ENTERNASYONALİST DAYANIŞMASI!

KÎ ME EZ ?

Kî me ez ?

Kurdê Kurdistan
 Tev şoreş û volcan
 Tev dinamêt im
 Agir û pêt im
 Sor im wek etûn
 Agir giha qepsûn
 Gava biteqim
 Dinya diheji
 Ew pêt û agir
 Dijmin dikuji
 Kî me ez ?

Ez im Rojhelat
 Tev birç û kelat
 Tev bajar û gund
 Tev zinar û lat
 Ji destên dijmin;
 Dijminên xwînawar
 Xurt û koledar
 Ji Rom, ji Fireng
 Di rojên pir teng
 Bi kûştin û ceng
 Farast, parast
 Farast min ev Rojhelat
 Kî me ez ?

Rojhilata Nêzîk
Rojhelata Navîn
Ev bajar û gund
Ev bej û avl
Ket bin destên min
Fî da ser dijmin
Min bi ceng û şer
Zanîn û hiner
Piştâ wî şikand
Serî lê gerand
Ez bûm padişah
Xurt û serbilind
Ketin destên min ta sînorê Hind
Kî me ez ?

Kî me ez ?
Kurdê serfiraz
Dijminê dijmin
Dostê aşîxwaz
Ez xweş mirov im
Ne hirç û hov im

Lê çî bikim bê şer
Dijmin naçî der
Bav û kalê min
Dijîn tev serbest
Naxwazim bijîm
Ta ebed bindest
Kî me ez ?

Divê ez derxim
Dijminên xwînxwar
Şahê efyonkêş
Jon Tirkên dijwar
Serbest bijîm ez
Wek hevçaxê xwe
Dilxweş bixwim ez
Rez û baxên xwe

Çekan hilgirim derkevîm meydana
Rêçek nû çekim ji boylî insan
Kî me ez ?

Ez im ê şikand leşkerê Rêşar
Min bi xwîna xwe parastî ev war
Di sînga dijmin ez bûme kelem
Xwe dan ber siya min Tirk û Ecem

Li ser serê min
Sinbil û kulah
Serê hespê min
Digirt padişah
Ez im ew gernas
Ew Selahidîn
Bipirs ji Dimyat
Bipirs ji Hefin
Kî me ez ?

Ez im Erdeşîr
Ew Noşîrewan
Kesrayê mezin
Bê tac û eywan
Dostê kevnare
Ku bûne dijmin
Ser ditewandin
Ber agirê min
Ez im ev qelaş, xurt û pehlewan
Xerac min distand ji Hind û Yewnan
Kî me ez ?

Ez im ev Gernas, ez im ev mêrxas
Belê, ez im Kurd
Îro ez mame
Bindest û zigurd
Ew taç û eywan
Tev çûn û rizîn
Dijmin nav û deng
Tev ji min dizin

Xistin laşê min mîkrobên teres
Ta bûm perîşan, bê nav û nekes
Kî me ez ?

Ez im ew Kurdê ser hişk û hesin
Îro jî dijmin ji min ditirsin
Bîna barûde
Kete pozê min
Dixwazim hawîr
Biteqim ji bin
Dîsa wek mêra
Bikevin çiya

Naxwazim bimrim
Dixwazim bigrim
Kurdistana xwe
Axa Mîdiya
Kî me ez ?

Kawey hesinker bav û kalê min
Perçiqand serê Zêhakê dijmin
Ji gerdena Kurd
Wî şikand zencîr
Serê me parast
Ji birin û şûr

Roja hat kuştin xwînmêjê dilsoz
Goja dibêjin :-Ew roj e Newroz
Zivistan diçî
Ew rojên ne xweş
Parêz dibî Kurd
Ji dewê zergeş

Wisn dibêjî Zerdeştê rêzan
Ehreman dişkê, Hirmiz tê meydan
Kî me ez ?

Ez im ê çêkir ev cejn û Newroz
Divê bistenim
Wilo nemênim
Bigrim tol û doz

Fermanan bim ez
Li ser Kurdistan
Bo min bimênin
Ew bax û bostan

Ew çax û ev deşt
Rez û şînahî
Bigrim destên xwe
Dilxweş û şahî
Zane û xwende
Dezgevanên xurt
Vî warî bigrin
Bikin rônahî
Kî me ez ?

Ez im ew Kardox, Xaldeyê kevnar
Ez im ew Mîtan, Nayrî û Sobar
Ez im ew Lolo
Kardok û Kûdî
Ez im Mad û Goş
Horî û Gûdî

Ez im Kurmanc û Kelhor, Lor û Gor
Ez im, ez Kurd im, li jêr û jor
Çend hezar sal in
Kurdistana min
Perçe perçe ma
Bindestê dijmin
Kî me ez ?

Îro ji Lor û Kelhor û Kurmanc
Ji dest xwe berdan ew text û ew tac
Bûne olperest
Bi tizbî û xişt
Ta dijmin şikand
Li me ser û pişt

Me dan bin lîngan dewlet û hebûn
Bû dijminê hev perçe, perçe bûn
Ta ku Kurdistan
Tu ku Kurdistan
Jar û perişan
Kete bin destan
Kî me ez ?

Ez im ev mîlet, ez im ejdeha
Ji xewa dîlî şiyar bûm niha
Dixwazim wek mêr
Dixwazim wek şêr
Serê xwe hildim
Çi ser bilind im
Bi cîhan carek
Ez bidim zanîn
Rêçika Markîs
Rêçika Lenin

Kurê Guherz û Ferhad û Rustem
Kurê Salar û Şêrgah û Deysem
Bejin bilind im
Wek dêw bilind im
Ez dest dirêj im
Serbest dibêjim
Dixwazim bi lez
Gavan bavêjim
Kî me ez ?

Ne xwînxwar im ez, aştxwaz im ez
Serdarê me ye gernas û nebez
Em şer naxwazim
Divên wekhevî
Em paşve naçim
Dijmin direvî

Ji bo mirovan em tev dost û yar
Bijî Kurdistan, bimirî koledar
Kî me ez ?

CEGERXWÎN

PALE
KÜRDİSTAN DEVRİMÇİ YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ SİYASİ PROGRAMI

Adı: Md. I-PALE, KÜRDİSTAN DEVRİMÇİ YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ.

Amacıları:

- Md. 2-Örgütümüz; Orta Doğu'da yaşayan Kürt ulusunun Dünya'nın diğer ulusları gibi kendi kaderini kendisinin serbest iradesi ile tayin etme hakkına sahip olduğuna inanır. Bu amacına ulaşmak için, ülkesi emperyalist ve gerici merkezi otoritelerce bölüşülüp sömürgeleştirilen Kürt halkının, gasp edilen temel demokratik milli haklarına kavuşması için mücadele eder.
- Md. 3-Örgütümüz; Kürdistan'dan gelen işçi ve talabe kitlesinin yurtsever, demokratik ve devrimci kuruluşudur. Yurt dışında bulunan bu kitleyi ezilen Kürt ulusunun milli kavgasının gerçek çıkarları doğrultusunda örgütlemeyi amaç edinir.
- Md. 4-Örgütümüz; Anti-sömürgeci, anti emperyalist ve anti-feodal bir kuruluş olup mücadelesine bilimsel Dünya görüşünü rehber edinir.
- Md. 5-Örgütümüz; Kürt ulusunun milli kurtuluş gücünün işçi sınıfının idolojisi ışığında, işçi ve köylülerin yanında tüm ezilen sınıf ve tabakaların olduğuna inanır.
- Md. 6-Örgütümüz; Kürdistan ezilen sınıf ve tabakalarının yurt içinde diğer yandaş güçlerle sosyal, siyasi ve ekonomik hakları uğruna verdikleri mücadeleyi yurt dışında da desteklemek ve ona yeni dostlar kazanmak uğruna mücadele eder.
- Md. 7-Örgütümüz; Türkiye'de iktidar sahibi olan gerici işbirlikçi burjuvazinin sömürgeciliğine, faşizmine, onun ülkeyi ekonomik sosyal ve siyasi krizlere maruz barakan, gündün güne işsizliği arttıran vede Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkeleriyle yaptığı modern köle ticaretine karşı, Kürdistan ve kardeş Türkiye emekçilerini seferber etmeğe çalışır.
- Md. 8-Örgütümüz; Kürdistan'da yaşayan tüm etnik gurupların her türlü milli sosyal ve politik hak ve isteklerini kısıtlamadan tanır. Bunun gibi mevcut dini ve mezhebi gurupların inançlarına saygı duyarak bu gurupların kardeşçe bir arada yaşamaları için çalışır.
- Md. 9-Örgütümüz; Dünya kamu oyunu, ezilen Kürt halkının mücadelesinden gerçekçi bir şekilde haberdar ederek, Dünya'nın diğer halklarına Kürt ulusunun milli varlıklarını tanıtarak onlarla kardeşçe karşılıklı ilişki ve devrimci bir dayanışma oluşturmaya çalışır.
- Md. 10-Örgütümüz; Dünya'da emperyalizme, her çeşit sömürü ve baskıya karşı milli kurtuluş ve sınıfsal savaşlarını veren tüm ezilen halkların mücadelesini destekler.
- Md. 11-Örgütümüz; yukarıdaki görüş açılarından hareket ederek, Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin serbestçe tayin etme hakkına inanan ve bundan asla taviz vermeyen, bu yönde teorik ve pratik eylem gösteren her devrimci kuruluşla fikir ve eylem birliğine girer.

Ek madde: Yukarıdaki siyasi program ve buna bağlı iç tüzük Kürdistan Devrimci Yurtseverleri Örgütünün oluşturulmasında tarihi rollerini oynayan örgütler ve tarafsız kişilerden oluşan kuruluş toplantısında uzun uzadıya tartışılıp, Kürdistan'ın ve yurt dışındaki Kürt'lerin durumu göz önüne alınarak, yukarıdaki siyasi platformda tamamiyle birleştirilmiştir. Bu platform, daha sonraki yıllık genel kongrelerde tartışılarak dahada geliştirilecektir.

ÜLKEMİZ KÜRDİSTAN'DAKİ SON DURUMLAR ÜZERİNE

Örgütümüz "PALE"nin oluşturulmasından bugüne dek henüz düzenli bir çalışmaya başlayamadığımızı bu bildirimimizin başında üzülerek belirtmek isteriz. Çalışmalarımızın kısa bir dönem için de olsa neden aksadığını ve aksaklıkların nedenlerini açıklamadan önce Kürdistan devrimci yurtseverleri olarak bazı noktaları belirtmek zorundayız. Yapacağımız bu açıklamanın tek nedeni bazı yurtsever devrimcileri bir takım haklı düşüncelerinden dolayı hakkımızdaki olumsuz düşüncelerini aydınlatmak bakımından önemlidir. Şöyleki; bu aksaklıklar hiç bir zaman bizim kitlelerden tecrit olduğumuzu, pasifizm devresine girdiğimizi, kitlelerden uzaklaştığımızı ve halkımıza karşı yabancı kaldığımızı kanıtlamamalıdır. Tam aksine, biz mücadele alanımızı her gün biraz daha genişleterek, yurtsever devrimci Kürdistan halklarına ülkemizdeki son gelişmeler hakkında bilgiler verebilmek için bazı somut incelemeler yapmak için biraz ayrı kaldıksa, bu sadece şartların bizi zorlamasıyla oldu. Ama biz şunuda belirtmek isteriz ki, bugün hergünden daha fazla olarak bilimsel yöntemlerle meselelerimizi çözmek için halkımızla daha sıkı bağlar oluşturmuş bulunmaktayız.

Ülkemizde cereyan eden son olayları yerinde incelemek ve bunları yurtsever halkımıza gerçek yönleriyle aktarmak için yaptığımız yoğun araştırmaya, örgütümüz "PALE"nin kuruluşunu Kürdistan halklarına duyurmak için yayınlamak istediği ilk broşürün (Deklerasyon) yayınına şun anda aksatmış durumdadır. Deklerasyonu yayınlayacağımız bir sırada son olayların cereyan etmesi bizi acil olarak bazı çalışmalara zorunlu kıldı. Fakat biz hiç bir zaman çalışmayı yaparken diğer bir çalışmaya ara vermek amacıyla değiliz. Çalışmalarımızın çok yönlü ve uzun vadeli olabileceği için her türlü fedakarlığı yapmak azmindeyiz. Bu ve bunun gibi bir takım aksaklıkları en yakın zamanda gidererek; ulusal kurtuluş savaşımızda üzerimize düşen vazifeyi fazlasıyla yapabilmek için bütün gücümüzü harcayacağız. Halkımızdan aldığımızı tekrar bilimin ışığında halkımıza vererek, ulusal kurtuluş savaşımızın bayrağını var gücümüzle yüceltmeğe azimliyiz. Taki bağımsızlığımızı alıncaya kadar ve sömürsüz, onurlu bir sosyalist Kürdistan'ın inşasını gerçekleştireceğimize kadar.

Bütün bu saydıklarımız örgütümüz "PALE"nin kaçınılmaz vazifesi olduğu kadar bütün Kürdistan yurtsever ve devrimcilerinin de kaçınılmaz görevidir.

Bu konu üzerine kısa bir açıklama yaptıktan sonra, şimdide Kürdistan'ın genel durumuna bir göz atıp esas konumuz olan olayları değerlendirmeye çalışacağız.

KÜRDİSTAN'DA GENEL DURUM

Asırlardan beri ülkemiz üzerinde oynanan oyunlar, halkımız üzerindeki baskılar ve tüm insanlık dışı yöntemler günümüze kadar büyük bir vahşetle gelmiş ve bu gün de hala devam etmektedir. Biz burada bütün bu baskı, zulüm ve insanlık dışı yöntemlerin nerden kaynaklandığını uzun uzadıya anlatmaya gerek bulmuyoruz. Zira Kürdistan halklarının bu yöntemlere karşı bağımsızlık ve sosyalizm için verdikleri ulusal kurtuluş mücadelesi bunun kesin yanıtıdır. Fakat söylenmesi gereken şey ve Kürdistan yurtsever devrimcilerinin de bilincinde oldukları şey budur ki, ülkemizin sömürge statüsünde oluşu, gerek yeraltı ve gerekse yerüstü doğal kaynaklarımızın oldukça zengin oluşu ve gerekse ülkemizin jeopolitik yapısının orta-doğuda çok önemli bir yerde oluşudur. İşte bu nedenlerden dolayı Emperyalistler ve onların yerli usakları sömürgeci burjuvazi asırlardan beri vahşetlerinden kudurmuş olarak, ağızlarındaki salyalarla birlikte Kürdistan üzerine akla gelebilecek tüm oyunları hale de devam etmektedir. Bütün bu baskıların, sömürünün, zulmün ve insanlık dışı yöntemlerin sona ermesi ancak ve ancak Kürdistan'ın bağımsızlığından geçer.

Bunu asfari şart olarak bütün devrimci, demokrat ve yurtseverler kabul etmek zorundadırlar. Ancak bunun yanında bağımsızlığa ve hele sosyalist bir toplumda yaşamak için verdiğimiz mücadele sanıldığı kadar kolay da değildir. Biz bunu ülkemiz somutunda, mücadele tarihinin çeşitli dönemlerinde gördük. Ve gördük ki, emperyalistler ve onların uşakları sömürgeci burjuvazi ülkemize ne deşin önem veriyorlar, ve gördük ki, mücadelemizi bastırarak için yığınların kanını döktüklerini, fakat bütün bunlara rağmen Kürdistan halklarının haklı mücadelisi her gün dahada gelişerek, bağımsız, sömürsüzve onurlu bir toplum olma yolunda dev adımlarla ilerliyor. Sömürgeci burjuvazi bu kurtuluş ateşinde ergeç yanacağını ve tarihin sayfalarına kara bir leke olarak geçeceğini biliyor. Bunu önlemek ve bir gün daha fazla yaşamak için elindeki son kozlarını oynuyor ve yeni oyunlar tertipliyor. Bu oyunlara kısaca bir göz atacak olursak, bu oyunların ülkemiz gerçeğinde ne kadar tehlikeli ve anormal durumlar yarattığını da beraberce görmüş oluruz. Şöyleki; Sömürgeci burjuvazi ülke çapında yükselen kurtuluş savaşının gücünü kırmak ve parçalamak için Kürt ticaret burjuvazisi, feodal gericiler ve gerici burjuva milliyetçileriyle birlikte ulusal bağımsızlık savaşımıza engellemeye çalışıyorlar. Gerici burjuva milliyetçileri, feodal gericiler ve ticaret burjuvazisinde sınıfsal çıkarları uğruna sömürgecilerin bir dedigine iki demeyip her an için uşaklıklarını ispatlamaya ve ulusuna ihanet etmeğe devam ediyorlar. Onlar kesintisiz olarak Kürdistan'ın çeşitli yerleşme bölgelerinde mezhep ayrılıkları bulunan halklarımızı birbirine kırdırmaktadırlar. Bunun yanında birtakım aşiret ve aileler arasındaki uzlaşır ilişkileri uzlaşmaz bir hale getirerek halklarımız içine kin, nefret ve kan sokmayı amaçlıyorlardır. Ve bunları da yaparken zevkten ne yapacaklarını şaşırır bir hale gelmişlerdir. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi kendilerinin düzenledikleri bu çatışmaları anarşizm safsatası şeklinde yorumlayarak halk kitlelerini yurtsever-devrimcilere karşı kışkırtmak istemektedirler. Ama bütün bu oyunlarının uygularken halklarımızın yenilmez gücünü ve yanılmaz duygularını unutuyorlar. Sonlarının kendi içlerinde yatan uzlaşmaz ilişkilerde yattığını da hergün biraz daha iyi görüyorlar. Ve onlar Kürdistan halklarının zulme, baskıya ve her türlü gerici akımlara ve sömürünün her çeşidine karşı yükselttikleri mücadele bayrağının altında ergeç boğulacaklarını biliyorlar. Kürdistan halkları emperyalizmin en çürük tarafı olan sömürgeciliği yıkarak, dünyanın mazlum halklarına ve uluslar arası işçi sınıfına karşı tarihi tarihini görevini yerine getirmek ve dünya sosyalist sisteminde layık olduğu yeri almak için emin adımlarla ilerliyor. Bu ileri yürüyüşünde sömürgecilğe ve emperyalizme karşı bağımsızlıklarını kazanan dünya halklarının pratik tecrübelerini kendine örnek alıyor. Nasılki onlar emperyalist sömürgecileri ülkelerinden defedip kovdularsa Kürdistan halklarında sömürgeci burjuvazi ve emperyalizmi en yakın bir gelecekte onların akıbetine uğratacaktır. Kürdistan halkları sömürgeci burjuvazinin ülkelerini Orta-Doğuda emperyalizmin bir karakolu haline getirmesine hiç bir zaman müsaade etmeyecektir.

Yukarıda tüm bu anlattıklarımızla, sömürgeci burjuvazinin artık mücadelemiz karşısında gücünün kalmadığını sıraladık. Fakat onlar (sömürgeciler) vahsetlerinden çıldırmaş olarak hala oyun üstüne oyun tezgahlamakla meşguldurlar. Bu oyunların ülkemizi kurtulmuş sonra olsa bile yinede onların tekeline sokmayı amaçlayan ve onlarla temelde aynı sınıfsal yapıya sahip olan gerici burjuva milliyetçileri ve feodal gericileri ortak etmeği uygun görmüşlerdir. Bu oyunlar ülkemizde birtakım sert tartışmalara da neden olmuyor değil. Ve onlar böylece sosyalizm ve birlik için attığımız olumlu adımları bu şekilde önlemeği amaçlıyorlar.

Yurtsever Kürdistan Halkları.

Geçtiğimiz mayıs ayında Irak,Türkiye suni sınırının yakınında,kuzey Kürdistan toprakları üzerinde KUB(Kürdistan Ulusal Birliği) ve KDP(Kürdistan Demokrat Partisi)-Geçici Komitesi arasında meydana gelen çatışma sömürgeci burjuvazinin basınında uzun uzadıya yazılıp çizildi.Sömürgeci basın ve "Sosyalistler" olayı sosyal,şöven bir tavırla incelerken,onların(sömürgecilerin) demokrasi elçisi Ecevit' ve bakanlarında Kürdistan'daki katliamlarına bir yenisini daha katmak için hazırlıklarına hız verdiler.Olayı bahane ederek komando tabikatlarını yoğunlaştırdılar.Bütün bunlar yetmiyormuş gibi kardeş Türk halkını ve Dünya kamu oyunu Kürdistan halklarının haklı mücadelesine karşı yanlış bilgiler almaya zorladılar.Fakat bizim burada esas değinmek istediğimiz konu sömürgeci burjuvazinin Kürdistan üzerine giriştiği ırkçı ve çağdışı uygulamalar değildir.Zira onların bu tutumu sömürgeci ve şöven karakterlerinin birer yanıtıdır.Bizim burda esas değinmek istediğimiz konu,geçen mayıs ayında cerayan eden bu olay hakkında Kürdistan'daki bazı siyaset ve görüşlerin bu olay hakkındaki tavırlarıdır.Her şeyden önce bu siyasetlerin Kürdistan'da ve dışarda yapmış oldukları olumsuz propagandanın asılsız olduğu,bilimsel ve verilerden son derece yoksun olduğudur.Ayakları hala Kürdistan toprağına değmeyip de havada sellanan bu siyasetçiler son olayla ilgili olarak yapmış oldukları da Kürdistan halkları ile yakından ve uzaktan hiç bir ilişkileri olmadığını kendi yazılarıyla açıkça belirterek,güney Kürdistan'daki ulusal hainlerin(CAHS)kuzey Kürdistan'da bora-zanlarını öttürmüşlerdir.Bilim adına ortaya çıkan ve her yerde bilimsellikten dem vuran bu baylar acabe pratiklerinde bilimi uygulamaktadırlar?Olaylar hakkında yorum yaparken zaman ve mekan olgularından yoksun olarak,yani olayların somut tahlilini yapmadan kitlelere yanlışlamayacağını hala kavramış olmanın bilimin yüz karası baylar neden bazı gerçekleri saklıyor ve birtakım yalan,saf-sata ve doğma şeylerle kitlelerin kafasını karıştırmak için güç-sarf ediyorlar?Eğer onlar hala olayların birbirine bağlı olduğunu hiç bir olayın olgulardan bağımsız olarak ortaya çıkamayacağını ve bunun diyalektik'in,yani onların ağzlarına sakız yaptıkları bilimin temel yasalarından biri olduğunu bilmiyorlarsa,biz onlara şunu tavsiye ederiz;Ya meselelere yukarıda değindiğimiz gibi yaklaşmaya gayret etsinler yada bir takım yalan dolanlarla kitlelerin beyinlerini doldurmaya uğraşmasınlar.Bilimin diğer bir temel kanunu da evrendeki her şeyin değiştiği,yani her şeyin hareket halinde olduğu ve kalıcı olmadığıdır.Onun içindirki olaylara tarihsel olgularla yaklaşmak gereklidir.Olaylara tarihsel olgularla yaklaşmak için ve bugünkü olayları bilmek için seçmişliği olaylarında bilmek gereklidir. Ve aynı şekildeyarın olacak bir olayı da değerlendirebilmek için bu stünkü olayların olgularını bilmek gereklidir.Bir şeyi doğru bilebilmek için,bütün taraflarını ve olguların ara bağlantılarını anlamamız,bilmemiz gereklidir.Bunu bütünüyle başaramıyacaksek da,çok yenilik hata ve katılığa karşı en iyi bir güvence ve en sağlam yoldur.Bilimin bu yalancı havarileri nasıl olurda bütün bunlardan habersiz oluyorlar?Onlar bütün bunları biliyorlar.Fakat ne yazık ki bir defa bilimin çocuk hastalığına kapılmışlardır.Eğer bu böyle olmasaydı şimdiye kadar yapmış oldukları hatalara devrimci dürüstlükle özeleştiri verip bu son yalanlarını da uydurmak zorunda kalmazlardı.Ama onlar sıcak savaşın henüz başlamadığı kuzey Kürdistan'da ileride halklarını arkadan vracaklarını,tıpkı güneydeki dostları gibi,bize şimdiden haber verdiler.Ve onlarda günün birinde mücadele tarihinin sayfalarına yaptıkları ile birlikte gömüleceklerdir.İşte bütün bunları önlemek için ve hiç bir çocukluk hastalığına kapılmadan meydana gelen bu olayı yurtsever halkımıza maddi temelleri ile birlikte vermeden önce yakın tarihimize kısa da olsa bir göz atmamız gereklidir.Şöyleki;

14 temmuz 1958 yılında General Kasım'ın bir darbe ile Irak'ta devlet icaresini eline geçirmesiyle birlikte güney Kürdistan'da yeni umut belirtileri doğdu. Bu tarihe kadar devamlı baskı ve zulüm altında yaşayan güneyli kardeşlerimiz, artık Kasım rejiminde zulümsüz ve tüm insanlık haklarının tanınarak yaşayabilecekleri bir ortamın doğacağını tahmin ediyorlardı. Nitekim Kasım rejiminin Anayasasının 3. cü maddesinde, Kürtlerin ulusal haklarının tanınacağı belirtiliyordu. Fakat bütün bu iyimserlikler ve Kasım'ın verdiği sözler sadece ölü bir kâğıt parçası olarak hayatta kalıyordu. Kürt'lere verilen sözler yerine getirilmediği gibi, tüm ümitleri suya düşüyor ve karşılarında her gün biraz daha büyüyen bir diktatörlük görüyorlardı. Ve bu diktatörlük nitekim 1961 elülünde Barzan bölgesini bombalayarak gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Bu bombalamalarla birlikte Barzan aşireti, liderleri Barzani ile birlikte silaha sarıldılar. Barzan aşiretinin bu hareketi ve kısa zamanda düşmana karşı gösterdiği kahramanlık, Irak KDP sinin de harekete katılmasıyla birlikte hareket alanı daha da genişledi ve Kürt halkının ulusal demokratik haklarını elde etmek amacıyla Kürdistan direniş hareketi başlamış oldu. Bu direniş hareketi bazen düşmana ağır darbeler indirerek, bazende yenilgiler alarak 1970 e kadar süregeldi. II-Mart-1970 tarihinde otonomi antlaşması yapılarak silahlı mücadeleye bir müddet ara verildi. Bu 9 yıllık direniş hareketi içerisinde olayların akışımı ve 74/75 hareketinin yenilgi nedenlerini bu yazımızda kısaca formüle edersek, karşımıza üç tane önemli faktör çıkıyor.

1-KDP içerisinde 1964 de kopan dar gurupçu hain kiliğin tavırları,

2-KDP önderliğinin sınıfsal yapısı ve hareketin amacı,

3-Irak Komünist Partisinin harekete karşı tavrı,

Şimdi yukarıda yazdığımız bu noktaları kısaca açıklamaya çalışalım;

1-KDP içerisinde ilk bölümde(üst düzeyde) 1964 lerde oldu. Bu tarihte Celâl Talabani ve İbrahim Ahmet'in başını çektiği dar, gurupçu kariyerist ve hain gurup sırf kendi çıkarları uğruna hareketten ayrılarak, düşman saflarına geçerek ilk adımlarını atmış oldular. Talabani'nin bu tarihlerdeki Mısır ziyareti ve ardından İran'a gidişi onun gerçek yüzünü daha iyi belirgenleştiriyordu. Nitekim şubat 1966 da Talabani ve kiliği, öteden beri harekete karşı olan, aşiretlerle birlikte düşmanın saflarında Peşmergelere saldırdılar. Böylece öteden beri layık oldukları CAHS'lik ünvanını ancak bu tarihten sonra almaya hak kazanıyorlardı. Onlar bir yandan temelini köylülerin oluşturduğu kahraman Peşmergelere karşı saldırırken, diğer bir yandan da faşist Baas partisinin cahşlıklarının bedelini istiyorlardı. Baas ise onların hala yeterli olarak usaklık yaptıklarını kabul etmiyor ve onları usaklıklarını ispatlamak için silahlarla donatıyordu. Bütün bunların yanında en önemli şey olarak, cahşlar'da yandaş güçleri olan Baas gibi Sosyalizmi ve ilericiyi kendilerine maske ediniyorlardı. Böylece Baas ve cahşlar hem kendi halklarına(Kürt-Arap)ve hemde tüm dünya mazlüm halklarına ihanet ederek, halkımızın sömürgecilğe ve emperyalizme karşı hedeflerini çarpıtmayı amaçlıyorlardı. Cahşlar, bu tavırlarıyla aşafıda inceliyeceğimiz KDP içerisindeki sağ kanadın eline bir takım kozlar veriyorlardı. Ve böylece KDP içindeki demokrat, Yurtsever ve gerçek sosyalistlerin yapmaları gereken çalışmayı da önlemiş oluyorlardı.

2-Hareketin yenilgiye uğramasının nedenini, hareketin özünde var olan bozukluklarda aranmasının bilincinde olmamız gerekir. Bu bölümde inceliyeceğimiz hareketin önderliğinin sınıfsal yapısına daha iyi açıklama getirebilmemiz için Irak KDP geçici Komitesinin yayınladığı yeni strateji broşüründen faydalanacağız. Çünkü, uzun zaman hareketin içinde yer almış, yenilgiyi görmüş ve tarihlerini iyi tahlil ederek yeni harekete başlamış ve geçmiş özeleştirisini niteliğini taşıyan bu eserlerinin iyi bir belge olduğu kanısındayız. Parti önder kadrosunun hareket döneminde yaptıkları yolsuzluklar ve uzlaşmacı tavırları tabii ki açıklanmalıdır.

Geçici komite özeleştirisinde şöyle diyor; "... İster halkın ve ihtilalin sırtından zengin olanlar olsun, ister Kürt halkının sınıntısının dorukta olduğu bir sırada gidip onun düşmanı Baas faşizmine teslim olanlar olsun..." (Geçici komite yeni stratejisi, sayfa 46)

"Yerel sorumlular ve özellikle tümen ve batarya komutanlarıyla diğer yetkililer bu kaynakları dahada çok kendi ihtiyaçları için kullanıyorlardı. Peşmerge komutanlığı yapan Barzan aşiretinin mensuplarının bir çoğuda bu alanda diğerlerinden daha az çirkin davranıyorlardı... Barzani Kurumundan başka hiç kimseden korkuları olmayan saldırgan çıkarıcılar hesap sorulmuyordu. Bunun sonucu olarak ihtilal, özellikle ateşkesi izliyen dönemde azımsanmayacak ölçülere varan bu kaynaklardan (iç kaynakların düzenlenmesi ve ihtilalin yararına kullanılması) yoksun kaldı.

Yolsuzluklar, yozlaşmalar ve yurttaşlara saldırılar yoğunlaştı... ve ihtilalin ihtiyaçlarını karşılamak üzere dış yardım aramak zorunda kalmasına ve dolayısıyla İran şahına dayanmasına yol açtı. (a.g.e.S:51-52) İşte savaş barış şartlarında devrime var gücüyle katılan, devrimin temel gücü olan köylülük hareketin önderliği tarafından oynanacak haline getirilmişti. Hele önderliğin, köylülüğün hiç bir isteminin yerine getirmemesi ve devrimin elindeki bütün olanakları kendi sınıf çıkarları uğruna har vurup harman savurması, onun (önderliğin) sınıf karakterini daha iyi açıklıyordu. Köylülüğü bu şekilde bir oyuncak durumuna getiren önderliğin gerçek yüzünü saklamak hayati önemi olan hatalara yol açar. Zira devrimin temel sosyal gücü köylülük olduğuna ve köylülüğün talabın de toprak talabı olduğuna göre, bu talebi gerçekleştirmek yönünde adımlar atılmasının gerekliliğini getirirdi. Fakat bu yukarıda da belirttiğimiz gibi yapılmadı. Geçici komite burösüründe bu konuyu böyle açıklıyor;

"Bu arada köy komiteleri için seçim yapılmadı. Ve köylerdeki kâhyalar, geleneksel ileri gelenler, egemenliklerini sürdürdüler. Oysa bu seçimlerin yapılması ve emekçi sınıflara dayanan köy yöntemleri kurulması hembütün Irak için istediğimiz demokratik yönetim konusunda örnek bir adım olacaktı; hem de güçler dengesinin, ihtilalin en ağır yükünü sırtlarında taşıyan emekçi sınıfların lehine olarak değişmesini sağlayacaktı" (a.g.e. sayfa:52) örneklerle devam edelim;

"Öte yandan Barzani'nin eskiden diğer Peşmerge gibi sade bir hayat yaşayan ve yitit savaşçıların öncülüğünü yapan bir çok adamları, Kürt kırsal bölgelerindeki en zenginlerin arasına katılmışlar, bir bölümü ise gözüne ilişen ve eline geçen her şeyi sömürmeğe başlamışlardı. Bunlar yönettikleri bölgelerin en ucundaki köylere kadar uzanan çeniş birer ekonomik ve siyasal alan kurmuşlardı. Bu durumun belirgin olmasına ve bunlar hakkında çeşitli düzeylerden gelen şikayetlerin çoğalmasına rağmen hiç biri görevden alınmıyor, hatta başka bir göreve dahi atanmıyordu... Oradaki kitleler bu komutanlara savaş Lordları adını takmışlardı." (a.g.e. Sayfa:53) bu ve bunun gibi sayısız örneklerle de açıklıyabileceğimiz gibi hareketin önderliği halka ard niyetsiz güven vererek onu kazanmak yerine, ona güven vermemiş ve sadece kararlarını dayırmaya uğraşmışlardır. Vö böylece kendi aile ve sınıf çıkarlarını halkın halkın gerçek çıkarlarının çok üstünde tutmuş ve hareketi yönetmişlerdir. Böyle bir önderliğin hareketi yenilgiye götürmesi tabii ki normaldir. İşçi sınıfı bilinci doğrultusunda verilmeyen ulusal kurtuluş hareketlerinin yenilgiden kaçınılmaz olduğunu biz ülkemiz somutunda gördük. Böyle bir önderliğin ulusal kurtuluş savaşını yönetemeyeceğini ve başarı sağlayamayacağını geçici Komite KDP'nin özeleştirisi niteliğini taşıyan yeni strateji kitabında da sayısız örneklerle açıklıyor ve hareketin yenilgisinin gerçek nedenlerini açıkça gözler önüne seriyor.

3-74/75 hareketinin yenilgi ile sonuçlanmasında Irak Komünist Partisi'nin de büyük bir payı vardır. 1972 eylülüne kadar KDP ile sıkı ilişkileri ve aralarında Enternasyonalist bir bağ bulunan Irak komünistleri bu tarihte IKP'sinin iki kişinin Irak kabinesine alınmasıyla birlikte gerçek yüzlerini açığa çıkardılar.

1972 ye kadar IKP, Baas'ın, Partilerine karşı almış olduğu düşmanca tavrından dolayı hareketin içinde üslendiler ve tüm askeri, güçlerini Kürdistan'ın kırtarılmış bölgelerinde eğittiler ve hatta Irak'ta yapmaya olanak bulamadıkları kongrelerini bile Kürdistan'da yaptılar. Bütün bunları yaparken hareketten devamlı yardım görüyor ve destekleniyorlardı. Onlarda (IKP) Kürt direniş hareketinin haklı olduğunu, Kürdistan'ın Irak parçasında Kürt halkının ezildiğini ve güçleriyle dile getiriyorlardı. Bunun yanında Kürt halkının kendi kaderini serbestçe tayin etme hakkına sahip olduğunu dile getiriyor ve onu destekliyorlardı. Fakat bütün bunlar Baas ırkçılarının IKP'sine biraz ılımlı davranması ve onlara kabinede iki sandalye vermesine kadar devam etti. Baas böylece iki kuşu bir taşla vuracağını hesaplıyordu. Bir yandan IKP ile KDP arasındaki ilişkileri koparmak, diğer yandan da IKP'sinin kitleler arasındaki gücünü kırmak. Bu hesaplarında Baas yanılmıyordu. Ancak IKP'sinin bir bölümü bu oyuna gelmiyor ve Kürt hareketini desteklemeye devam ediyordu. IKP ile Baas arasındaki ulusal cephe görüşmeleri (IKP'nin diğer bölümü) gittikçe yoğunlaştı. Bu görüşmelere KDP kabul edilmiyordu ve alınan kararlar da açıklanmıyordu. KDP'nin bu görüşmelere kabul edilmeyişinin baş nedenlerinden biri de Kürdistan'ın Arap ulusunun bir parçası olduğu görüşüydü. KDP'nin görüşmelere katılabilmesi için bu şartı kabul etmesi gerekiyordu. Cephe görüşmeleri sırasında IKP askeri üslerini hala Kürdistan'da koruyordu. IKP ile Baas böylece cepheyi kurdular. Cephenin kuruluşuyla birlikte törenler yapıldı. Bu törenlerde Baas ırkçıları ile komünist liderler yanyana oturarak kamera karşısında pozlar verdiler. Bütün bunlardan sonra komünist diye geçinenlerin iki sandalye için Kürt hareketine karşı aldıkları tavır değişmiş ve gerçek yüzleri açığa çıkmıştı. IKP artık harekete karşı olan tavrını saklamıyordu. Bunu Süleymaniye'de hiç neden yokken bir çatışma yaratarak Baas'a ispatladı. Bu çatışmada IKP silahlı birlikleri ile Peşmergelere saldırdı. Bu çatışmada hükümet (Baas) Komünist Partisine silah ve para yardımı yaparak her zaman yanlarında olduklarını vurguladılar.

Bütün bu olanlardan çıkaracağımız sonuç şudur; IKP ilişkilerin kesilmesinden zararlı çıkmıştır. Zira Kürdistan'daki bütün askeri üslerini kaybetmiştir. Bu hareketiyle IKP, KDP içindeki sağ kesimin eline büyük fırsatlar vererek hareketin yenilgisine büyük ve etken bir rol oynayarak, Arap, Kürt halklarına ve dünya sosyalist sistemine de darbeler vurmuştur. Kürt hareketi ise ilişkilerinin kesilmesi ile birlikte büyük ve önemli bir propaganda aracını kaybetmiş oluyor ve dünyadaki ilerici güçlerin harekete sağlamış oldukları moral desteğini de kaybediyordu. Kürt hareketi hem içte ve hemde uluslar arası düzeyde yalnız kalyordu. Böylece Kürt hareketine dost görünüp aslında düşman olanlar hareket ile ilişkilerini kesiyor ve ırkçıların ve sömürgeci-Burjuvazinin yanında yerlerini alarak Kürt hareketinin yenilgisinde önemli bir etken oluyorlardı.

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız üç etken hareketin yenilgisinde başlıca rol oynayanlardandı. Tabii ki bütün bunların yanında bir takım etkileyici etkenlerde olmuştur, ama yukarıda saydıklarımız en önemlilerindedir. Böylece 6-Mart-1975 de Irak ile İran arasında Cezayir'de imzalanan Cezair antlaşması günü Kürdistan direniş hareketinin yenilgisinin ve dağılışının duyurucusu oldu. Bu tarihte 14 yıldan beri Kürt halkının ulusal demokratik hakları uğruna verdiği mücadelenin semeresi Kürt halkının perişan bir vaziyette göçe zorlanmasıydı. Bu çok acı bir durumdur. Ancak Jenosis uygulamalar Kürt ulusunu yok edememiştir. Aksine Kürdistan halkları, ölmez otu gibi her yenilgisinden dersler alarak, dahada güçlenmiş ve dahada bilinçlenmiştir.

Haraket yenilgiye uğramış ve dağılmıştır ama halkımız şunu unutmamıştır;Yenilgi devrimci sınıfa ve devrimci partilere son derece yararlı bir tarih diyalektiği dersi veren,ulusal ve siyasal savaş yılmadan yürütmüş onlara anlatan ve öğreten de,bu yenilginin kendisidir.Yenilgi yılları iyi bir okuldur ve insan gerçek dost ve düşmanlarını bu yenilgi yıllarında tanır.İşte bu tarihi tezi bir an bile kafamızdan çıkarmayan,özgürlük inancı ile yanan fedakâr halkımızmücadelesini bırakmamıştır.Bu yenilgiden hemen sonra toplanan eski KDP içindeki demokrat,yurtsever ve sosyalistler mücadelelerini devam ettirmek için toplanıp geçici Komite'yi oluşturdular.Geçici Komite,halkımızın haklı mücadelesinin hala devam ettiğini 26-Mayıs-1976 tarihinde silahlarıyla Dünya kamu oyuna duyurdu.Bu tarihe kadar sesleri çıkmayan Cahşlar,yine gündeme geçiyor ve Baas ırkçıları ile birlikte hareketi tekrar nasıl bertaraf edeceklerini düşünüyorlardı. Onlar(Baas ve Cahşlar)mücadelenin bir daha gerçekleşmeyeceğine inanmışlardı.Ama halkımız onları her defasında olduğu gibi,bu defada yanılttı.Baas ve Cahşlar planlarını hazırlıyor ve uzun uzadıye düşünüyorlardı.Geçici komite'yi ortadan kaldırarak,Kürdistanda başlatılan silahlı mücadelenin sonunu getirmek ortak amaçtı.Baas'ın o sıralarda Orta-Doğuda Filistin sorunu üzerinde de bir takım sekteer tavrı vardı.Söyleki;Mısır-İsrail görüşmelerinin başladığı sırada Arap ülkeleri iki cepheye bölünmüşlerdi.Bunlardan biri görüşmelere karşı çıkıyor, ikincisi ise görüşmeleri destekliyordu.Görüşmelere karşı çıkan Arap ülkeleri,Güney Yemen,Lübnan,Suriye,Cezayir ve Filistin ile birlikte Libya'dan oluşuyordu.Görüşme yanlısı Arap ülkeleri ise,Suudi Arabistan ve Mısırdan oluşuyordu.Bu arada Irak'ın da görüşmelere karşı çıkan Arap ülkeleri yanında yer alması gerekirken(Sosyalislik iddiasından ötürü),Irak görüşmeler hakkındaki tavrını belirtmeyip tarafsız kalıyordu.Bu tarafsız politika görüşmeye karşı olan ülkeler tarafından protesto edilince,Irak sebep olarak iç sorununu gösteriyordu.İçerde bir Kürt sorununun olduğunu ve bunu halletmesi gerektiğini söylüyordu.İşte bu sırada heppimizin bildiği büyük taktiksiyen ve büyük Cahş Talabani devreye giriyordu.Talabani Irak'a"eğer meseleniz Kürt meselesi ise,bana bir takım haklar verirsiniz ve ben de Kürt sorununu çözümlemiş olurum."Irak da Talabani'nin bu teklifini Geçici Komite'nin ortadan kaldırılması şartıyla kabul edeceğini yineliyordu.Bu arada İran da anlaşma yanlısıydı.İran ile Irak arasında Basra körfezi konusunda anlaşmazlıklarda mevcuttu.1975 Cezayir antlaşması gereğince Irak bu körfezi İran'a vermişti.İran da bu anlaşmazlıklardan dolayı bir Kürt gurubunu Irak'a karşı kullanmak istiyordu.Talabani büyük bir taktikle o sıralarda İranda bulunan Dr.Mahmut Osman'ı devreye sokuyor ve Saas'a karşı savaşacaklarını Şah'a anlatıyordu.Böylece Celâl Talabani hem İran ve hemde Irak'la anlaşuyordu.Bundan sonra Talabani bütün gücünü İran'da bulunan Nokan(İran Kürdistan'ında bir köy)köyüne yağıyor.Bu arada Talabani Geçici Komite'nin 18 Peşmergesini öldürüyor ve 7 sini de esir alıyordu.Böylece Baas'a,uşaklığının ilk aşamasını kanıtlamış oluyordu.Cahşlar böylece kendilerini,Geçici Komiteyi ortadan kaldırmak için hazırladıkları plan üzerindeki çalışmalarını hızlandırıyorlardı.Talabani büyük bir politikacı ve taktiksiyen olarak,tüm zorlukları halletmişti.Para ve yiyecek İran'dan,silah Suriyeden,yol vermek Türkiyeden ve Otonomide Irak'tan.VE Talabani ülkemizi . sömüren dört ülkenin sömürgeci burjuvazisi ile anlaşuyordu.Olayı kısa bir şekilde böylece izah ettikten sonra ve belgeleri vermeden önce,Cahşlarımıza birkaç sözümü daha var.Bay cahş'larımız yaptıkları bu utanmazca hareketlerini Geçici Komite'ye mal etmek istiyorlar.Geçici Komiteyi emperyalizmin uşaklığı,İran'ın uşaklığı ile suçlayarak kendi çirkin yüzlerini saklamak istiyorlar.Fakat bizler onların(Cahş)1966 da bizzet Irak silahlı güçlerinin yanında halkımıza kurşun sıktıklarını daha unutmadık.Bu tarihten sonra da Kürdistan direniş hareketinin günümüze kadar olan döneminde de,Cahşlıklarını sık sık göstermişlerdir.

Onlar bütün bu yaptıklarından sonra sahte sosyalistlik ve ilericilik maskeleri ile halkımızı aldatamazlar.1966 da büyük Revandüz savaşı sırasında büyük Cahş Talabani komutasındaki hainler ordusu ve Baas orduları,halkımız tarafından büyük bozguna uğratılmıştı.Bu bozgunun sonra Baas görüşmelere oturmaı kabul etmek zorunda kalmıştı.Fakat görüşmelere Kürt temsilcisi olarak Talabani'yi gösteriyordu.Yeni Talabani hem halkımıza karşı silah sıkıyor ve hem de onun(halkımızın) temsilcisi olarak görüşme masasına oturacak kadar alçalıyordu.Fakat zamanın KDP yöneticileri böyle bir görüşmeyi kabul edemeyeceklerini belirtiyor ve baas ile yandaşları Cahşlara çıkış kapısını gösteriyorlardı.Bu ve bunun gibi haince taktikler,Talabaninin ne ilk ne de son taktığıdır.Bu konuda Talabani'nin kayınpederinin bir sözünü hatırlıyoruz.Ibrahim Ahmet,Talabani için şöyle diyor;Celâl bir avuç suda yüzer ve bir avuç suda da boğulur.Gerçekten bu sözü Talabani defalarca ispatladı.

Talabani ve güçleri böylece Mayıs 1978 de dört sömürgeci burjuvazi'nin ve yazımızın başında bahsettiğimiz kuzey Kürdistan'lı yandaşlarının güvencesi ile sonları olan Hakkarı bölgesine geldiler. Bu olayın iç yüzünü maddi temelleri ile birlikte biz bu bildirimizle beraber Kürdistan devrimci yurtsevarlerine vermek istiyoruz.Okuyucular bu yazımızla birlikte yayınlayacağımız belgelerle olayın akışını,nedenlerini ve cahşların sömürgeci burjuvazilerle ve kuzey Kürdistan'daki yandaş güçleri ile nasıl planlar hazırladıklarını açık ve somut olarak daha iyi anlayacaklardır.Yayınlayacağımız bu belgeler bu olay hakkında çok önemli olup,aynı zamanda kuzey Kürdistan'daki bazı siyasetlerin "Marksizm-Leninizm" perdesi altında gizlemek istedikleri gerçek,yüzlerini de ortaya koyacaktır.

YURTSEVER,ÇİLEKEŞ HALKIMIZ...

Güney Kürdistan'daki silahlı mücadelenin başarı sağlaması için geniş yığınların desteğine ihtiyacı vardır.Kitlelerden kopuk bir takım dar gurupçu ve kariyerizm peşinden koşanların gerçek yüzlerini ortaya çıkaralım ve güneyli kardeşlerimizin silahlı mücadelesini,kendi mücadelemizin bölünmez bir parçası sayarak onu destekliyelim.Bu mücadelede güneyli kardeşlerimiz ile birlikte sırta vererek sömürgecilige,emperyalizme,feodalizme karşı mücadelemizin hareket boyutlarını genişletelim.Bir noktayı daha belirtmek isteriz ki;Biz güney Kürdistan silahlı mücadelesi desteklenmelidir diyorsak,destekleme şartlarımızı da vurgulamaktan çekinmiyoruz.Hareket;sömürgeçiliği,emperyalizmi ve feodalizmi hedef almıyorsa,biz o hareketi desteklemez bilakis karşısına çıkarız.Bu bir Kürt hareketi olsa da hi,ona karşı mücadelemiz amansız olacaktır.Fakat biz iki yıldan beri silahlı eylemini yürüten Geçici Komite önderliğindeki halkımızın sömürgeçiliği,emperyalizmi ve feodalizmi hedef aldıklarını pratiklerinde gördük ve onlara inandık.Ve biz geçici Komite'deki Marksist-Leninistlerin günden güne etkinliklerini arttırarak Marksist-Leninist bir partinin oluşturulması için büyük adımlarla ilerlediklerini pratiklerinde görüyoruz.Bundan dolayı onların bu ilerlemeleriyle yakın bir gelecekte bu hedeflerine erişeceklerine inanıyoruz.Biz hiç bir zaman Cahşların yalan ve ucuz laflarına kanmayıp,onların Kürdistan halklarına yaptıkları yıkıcı propagandalara karşı da var gücümüzle mücadele edeceğiz.Sosyalizmi kendilerine maske olarak takınan ve diğer taraftan sömürgeci Burjuvazilerle ve gerici İran şahlığı ile ittifaklar kurup halkımızı arkadan vuran bu hainler,ergeç ergeç Marksizm-Leninizmin tarihi tokatını yiyeceklerdir.Nitekim güney Kürdistan'da yemişlerdir de.Bütün bunlara karşı sosyalistlerin vazifeleri ağırdır.Onlar kitlelere,yurtsever ve demokratlara Marksizm -Leninizmi anlatmalı ve ulusal kurtuluş hareketlerinin özelliğini ve öncü kadroların sosyalist olması gerekliliğini onlara anlatmalıdır.Onları devamlı bilinçlendirmek,gerçek gücümüzün kendi öz gücümüz olduğunu,uluslararası işçi sınıfı,ulusal ve sosyal kurtuluş savaşı veren ülkeler,bütün ezilen halklar ve dünya sosyalist sisteminin yandaşlarımız olduğunu onlara anlatmak zorundayız.Dayanacağımız güç sömürgeci burjuvazi,emperyalizm ve feodalizm değildir.Gerçek dayanağımız işçi sınıfının bilimi,SOSYALİZM'dir.

DÜNYA KAMU OYUNA DUYURU

AÇIKLAMA

Mayıs-1978

Dünya devrimci pratiği, günümüzde mazlum halkların emperyalizme ve sömürgecilğe karşı verdikleri ulusal ve siyasal mücadeleleri ve bu uğurda elde edilen başarılar somut örneklerle kendini göstermektedir.

Uzak doğuda kahraman Viyetnam, Kamboçya ve Laos halklarının mücadeleleri ve zaferleri tarihe altın harflerle yazılmaktadır. Yarım yüzyıl gibi uzun bir süre sömürgeci emperyalistlere karşı verdiği mücadelede tüm mazlum dünya halklarına örnek olan Viyetnam halkını kan ve barut yıldırmaamıştır. Yiğit Viyetnam halkı ve bugün saygı ile andığımız önder Ho Şi Minh, halkların yenilmezliğini bir kez daha ispatlamışlardır. Hindi-çini halklarının zaferi, hemen ardından Afrika'da Gine-Bisao, Mozambik, Angola halklarının emperyalist ve sömürgecilere vurdukları şamarlar, onları daha da azgınlaştırmaktadır.

Latin Amerika'da yükselen anti-faşist ve anti-emperyalist mücadele her geçen gün yeni boyutlara ulaşmaktadır. Emperyalistlerin uzak doğuda yedikleri darbenin hıncını alabilmek için Orta Doğu'da gelişen halkların devrimci mücadelesini kana boğmak istemektedirler. Bu bölgede siyonizme, emperyalizme ve yerli gerici güçlere karşı direnen Filistin halkı, gerici Şah rejimine ve Sultan Kabus saltanatına karşı savaş veren Dofar-Oman halkı, sömürgecilğe karşı yıllardır savaş veren Eritre halkı ve Beluci halkının mücadeleleri hergün yeni başarılar elde etmektedir.

Çağımızda tüm ezilen halklar bugün sömürsüz, bağımsız ve özgür bir toplum için mücadele etmektedirler. Halkların bu mücadeleleri zaferden zafere koşarak emperyalizme ve sömürgecilğe onarılması mümkün olmayan darbeler vurmaktadırlar.

Halklar bileklerindeki esaret zincirlerini parçalayarak sosyalist toplumu kurma yolunda ilerlemektedirler. Şüphesizki mazlum halkların bu başarıları emperyalist ve sömürgecileri çilginlaştırmaktadır. Fakat emperyalistlerin bu çilginlık ve barbarlıkları mazlum dünya halklarını durduramamaktadır. Tam tersine onların haklı kurtuluş özelemlerini daha da alevlendirmektedir.

Ezilen dünya halklarının emperyalist ve sömürgecilğe karşı elde ettikleri bu başarılarla, bir yenisini daha katmak için, Kürt ulusunun da mücadelesi hergün yeni boyutlara ulaşmaktadır. Kürt ulusu Orta Doğu'da tarihsel gelişim sürecinde, sömürgeci gerici, ırkçı faşist merkezi otoritelere karşı bağımsızlık ve özgürlük yolunda verdiği mücadeleyi tarihe kanla yazmıştır. Orta Doğu'da dört tarafı düşmanlarla çevrili bulunan Kürt ulusu, her türlü olanaksızlıklarına rağmen, halkların yenilmez gücünü bir kere daha ispat etmek için, yılmadan kavgasını sürdürmektedir. Kürt halkı, dört sömürgeci devlete (Türkiye, İran, Irak ve Suriye) ve onların ağababaları olan emperyalizme karşı ulusal demokratik hakları uğruna yiğitçe savaşmaktadır.

Bir yandan sömürgeci merkezi otoritelere karşı diğer yandan gerici ve feodal unsurlarla mücadele eden kahraman Peşmergeler ve onların partisini desteklemek, onun sesini dünya kamu oyuna duyurmak için olağan üstü gayret sarf etmeliyiz.

Mücadele ortamında olan bir ulus ve o ulusun örgütleri de, doğal olarak savaşım süreci içerisindeyler. İşte bu süreç içerisinde, ülkesinin ve halkının somut şartlarından hareket ederek doğru tahlilini yapabilen ve pratikte bunu uygulayabilen, hiçbir kavram kargaşalığına düşmeden, halkının ve ülkesinin somut taleplerinden hareket eden, ulusunun tüm yurtsever, devrimci, aydın-demokrat kesimlerini kendi halkının haklı mücadelesi yönüne kanalize eden örgüt ve partiler, halkıyla birlikte bu savaşım sürecinden galip çıkarırlar.

Bugün Kürdistan'da yeni yeni gurup ve gurupcuklar ortaya çıkmakta ve hemen silinip kaybolmaktadırlar. Kaybolanlar ise hatalarının kurbanı olarak kitlelerden tecrit olmakta, doğru siyasetlerin karşısında erişip ufalmakta, sonunda giderek her yönüyle gömülmektedirler. İlk bakışta ülkemizde siyasi bir karmaşalık göze çarpmaktadır. Fakat, aslında bu doğal bir gelişmenin süreci sorunudur. Görüşler, siyasetler ortaya çıkar, amaç ve hedeflerine ulaşabilmek için mücadele ederler. Hedef, özgür, bağımsız bir Kürdistan'dır. Olumlu veya olumsuz yönleriyle mücadele eden bu örgütlerin somutu kavrayabilmeleridir.

Ülkemizin somut siyasi düzeyi, bir birlik ve cephe platformunun oluşturulmasına gebedir, bunu zorlamaktadır. Birliği oluşturabilmek için de kesin olarak dar görüşlü ve sekter tavrımızdan arınıp, örgüt için değil, ülkemiz ve halkımız için kavga vermek zorundayız. Fakat bunu üzümlere belirtmek zorundayız ki, daha bugün bir birlik veya cephe oluşturmak için ne gibi bir mücadelenin verilip bu platformu hazırlayabilmenin bilincinde olmayanlarımız var. Bu bilinçsizliği Kürdistan'ın tüm örgütlerine yüklemek veya yakıştırmak tabii ki büyük bir haksızlıktır. Örneğin; biz BAHÖZ olarak bu sorumluluğumuzu, çalışmamızın paralelinde devamlı olarak dikkate aldık ve almaktayız. BAHÖZ genelinde ülkesinin ve halkının haklı direnişini omuzlamak, ona katkıda bulunmak için doğmuştur.

BAHÖZ yalnız bununla yetinmeyip, Kürt ulusunun adil isteklerini dünya kamu oyuna duyurmuş ve ona sürekli olarak sempatan ve yandaş kazandırmıştır. Diğer bir yandan kardeş Kürdistan örgütleriyle devamlı dostane ilişkilerde bulunarak, birlik veya bir cephenin oluşturulması için gerekli çabayı sarf etmiştir. BAHÖZ bu birliği oluşturma uğraşısında kendi görüşlerini ortaya koymuş ve bu doğrultuda çaba göstermiştir. Şöyleki; emperyalistlerin ve sömürgecilerin yurdumuz üzerinde çizmiş olduğu suni politik sınırları red eden ve bu sınırları mücadelele ortadan kaldırmayı hedef edinen, ülkemizin ve halkımızın sömürgeciliğe, emperyalizme, feodalizme ve gerici faşist otoritelere karşı verdiği ulusal demokratik savaşında, biz BAHÖZ olarak ulusumuzun birer neferleriyiz. BAHÖZ örgütlenirken de, başkalarının yaptığı hataya düşmeden, Kürdistan'ın bir parçası adına değil tam tersine Kürdistan adına mücadelesini yürütmüş ve Kürdistan'ın bir örgütü olduğunu kavgasıyla ispat etmiştir. Fakat elimizde olmayan bazı nedenlerden dolayı kısa bir dönem içinde olsa çalışmalarımızın temposu yavaşlamıştır. Bu kısa dönemde bazılarının ortaya attığı kasıtlı dedikodular "Bahoz çözüldü... mücadele gücü kalmadı... öldü..." gibi iftira ve çamur atmalar bizi yıldıramadı.

BAHÖZ politik mücadelesinde gerek örgüt gerekse ülkesinin ve ulusunun somutundan kaynaklanan ilkelerden taviz vermeden çabasını sürdürmüştür. BAHÖZ bu politik ve ulusal mücadelesinde kendi ulusunun yükünü omuzlarken sürekli olarak bir birlik veya cephe oluşturmayı hedef edinmiştir. Çünkü bizler bu politik ve kavram kargaşalığı içerisindeki dar boğazları geçebilmek ve mücadele bayrağımızı daha da yükseltebilmek için, hedefimiz olan bağımsız Kürdistan'a ulaşabilmek için, ilkel bir birliği ve köklü bir cephenin oluşturulması zorunluğuna inanıyoruz. Bu platform için çalışırken de bir görüş birliğinden hareketle, olumlu bir şekilde görüşlerimizi beyan ettik. Bu amaca ulaşmak için de asla sekter ve dar görüşlü bir tavır takınmadık. Yani dışımızdaki Kürdistan örgütlerini görmemezlikten gelmedik. Örgütler arası belirli ideolojik ayrılıklarımızın olmasına rağmen, örgütler arası ilişkilerimizin uzlaşır ilişkiler olduğunu vurguladık. Ve en azından aynı amaç ve hedefler uğruna mücadele ettiğimizi, fakat değişik görüşler getirdiğimizi söyleyip savurduk.

İşte tüm yukarıda belirttiğimiz çalışmalarımızın ışığında, yine de olumlu bir netice alınamadı. Fakat şunu hemen belirtelim ki, bizler çalışmalarımızın kısa bir sürede sonuçlanacağını düşünerek böylesine siyasi bir atılıma girmedik. Daha başından beri, bu işin uzun bir süre

alacağını ve de çetin bir mücadele gerektirdiğini pek alâ biliyorduk. Çünkü bir tarafta karyerist düşüncelerle,diğer bir taraftan da bir takım yanlış ve sapık görüşlerle mücadele ediyorduk.Bulduğumuz ortam öyle bir ortam idi ki,belirli kişiler ve örgütler kendilerini Kürdistan'ın kurtuluşu yolunda tek ve doğru olarak görüyor,birlik, cephe oluşturulmasını redediyorlardı.Bu konuda bizlere kendi örgütlerini göstererek "eğer birlik istiyorsanız,buyurun işte bizim örgüt. Kendi örgütünüzü dağıtın ve bizlere katılın..." Bu ve buna benzer düşüncelerin yarattığı ortamda,BAHOZ,bu karyerist ve sektter görüşleri redederek gerçek,işlerlikli ve ilkeli bir birlik için mücadele veriyordu.

Yukarıda belirttiğimiz gibi,Kürt ulusunun kurtuluşu uğruna,verdiğimiz doğru mücadelemizde diğer örgütlerin yanlış,oportünist ve tekelci tutumlarını,pratik bizlere bariz olarak göstermiştir.Bu tutumlar ise bir çekimserlik ve belirli uzaklaşmalara yol açtı.Giderek onların bizlere karşı tavrı almalarına,devrimci ahlaka hiçde yaklaşmayan kampanyaların açılması,suçlama ve düşmanlıkların kesifleştirilmesi başladı.BAHOZ ise,"ortodoxların" yarattığı bu ortamdan tamamiyle uzaklaşarak,ülkemiz ve ulusumuz uğruna savaş meydanına atılan ilerici,yurtsever-devrimci örgütlerin çalışmalarını ve başarılarını devamlı olarak destekledi.Hatalarını ise yapıcı ve bilimsel veriler çerçevesinde eleştirdi.Diğerlerinin yaptığı gibi çamur atmak için değil,onların çalışmalarına yardımcı olmak için devrimci ve yurtseverlik görevini hatırlayarak eleştirmiştir.Bu tutumuyla da,örgütler arası bir güven oluşturmayı da omuzluyordu.

BAHOZ,işte böyle bir mücadele ortamındayken,7.ci genel kongre çalışmaları başladı.Kongre;çalışmalarında BAHÖZ'un birlik veya cephe oluşturmasında verdiği mücadelelerin değerlendirilmesiyle birlikte,BAHOZ'a gelen birlik önerisini etraflıca tartıştı.Bu tartışmalar sonucunda,ilkeli bir birliğe kesinkes taraftar olduğunu ve bu uğurda gerekeni yapmaya,hatta gerekirse çalışmalarını ve envanterini birliğe aktarabileceğini kararlaştırdı.Bu kararın ışığında,BAHOZ ve birliği oluşturmada tarihi rollerini oynayan öneri sahipleri arasında birlik sorunu görüşülmüştür.Uzunca görüşme ve tartışmalardan sonra,siyasi bir platform çerçevesi hazırlanarak,detaylı ve ciddi siyasi bir münakaşanın meyvesi olan bu platformda taraflarla tamamiyle görüş birliğine varılmıştır.Birliğin kuruluş toplantısının başarılı geçmesiyle,bu birlik gerçekleşmiş bulunmaktadır.

Yukarıda bahs edilen şartların yerine gelmesi ve birliğin gerçekleşmesinden sonra,BAHOZ 7.ci genel kongresi,daha önce aldığı karar doğrultusunda bütün çalışmalarını ve envanterlerini birliğe aktarır,mücadeleye birliğin dar ve ciddi disiplini altında devam edeceğini,oybirliği ile karar bağlamıştır.

BAHOZ var gücü ile,gerek Kürdistan'da gerekse Kürdistan dışında,ülkesinin ve ulusunun somut taleplerinden taviz vermeden sömürgeciliğe,merkezi otoritelerin ırkçı-faşist diktatörlüğüne,feodalizme ve emperyalizme karşı olan mücadelesini,bundan böyle birliğin diğer yığıt devrimce-yurtseverleri ile omuz omuza yürütecektir.Düşmanlarımızın en çok korktuğu şey,nihayet gerçekleşti.Bu atılmamız,yurtsever-devrimci kardeşlerimizin fedakarlığı,yiğitlikleri ve sorumluluk duyguları hepimize örnek olmalıdır.Bu birliğimizin adı PALE,KÜRDİSTAN DEVRİMCI-YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ dür.Birliğimiz tarihi görevlerini yerine getiren çok sayıda tarafsız(örgütsel) yurtsever-devrimci kişilerden,BAHOZ,KÜRDİSTAN DEVRİMCI MILİTANLARI ORGANİZASYONU ve AVRUPA KÜRT İŞÇİLERİ CEMİYETİ'nden oluşmuştur.

Gerek Kürdistan'da gerekse Kürdistan dışında gelişen hareketlerin somut içeriği ve talebi,bizlerin birleşmemizi ve birlikler oluşturarak hep birlikte ilkeli hareket etmemizi gerektirdiğini daha yukarıda vurgulamıştık.Bugün mücadelemiz,engellerini hergün biraz daha

aşarak ilerlemektedir. Diğer tüm Kürdistan örgütlerine örnek olan bu birliğimizin, tüm Kürdistan'lı yurtsever-devrimcilerin desteklemelerini ve birliğimize katılarak güce güç katmalarını istiyoruz. Devrimci pratiğin bir gereği olan, içeride ve dışarıda düşmanları azaltırken dostlarımızı çoğaltmak prensibine sıkı sıkıya sarılmamız, Amacımız, birliğin mücadele alanını dar çemberler içinde tutmak değildir. Tam tersine, birliğin sınırlarını, özellikle doğru mücadele-mizle, genişletmek ve ona yandaş ve sempatanlar kazandırarak kit-
lelere mal etmektir.

Birliğimiz, PALE, KÜRDİSTAN DEVRİMÇİ-YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ'nün siyasi platformu ve onun dünya görüşü yakında çeşitli dillerde dünya kamu oyuna sunulacaktır.

- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK, EMPERYALİZM VE FEODALİZM !
- KAHROLSUN KÜRT ULUSUNA KARŞI UYGULANAN İRKÇİ-ŞÖVENİST BASKILAR !
- KAHROLSUN BAAS İRKÇİLİĞİ VE FAŞİST ŞAH DİKTATÖRLÜĞÜ !
- YAŞASIN KÜRT ULUSUNUN ORTA DOĞU'DA TEMEL DEMOKRATİK HAKLARI UĞRUNA VERDİĞİ ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI !
- YAŞASIN SÖMÜRGE HALKLARININ ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI !
- YAŞASIN BAHÖZ'UN 7.Cİ GENEL KONGRESİ !
- YAŞASIN BİRLİĞİMİZ PALE, KÜRDİSTAN DEVRİMÇİ-YURTSEVERLERİ ÖRGÜTÜ !

BAHÖZ 7. GENEL KONGRESİ

* * * *

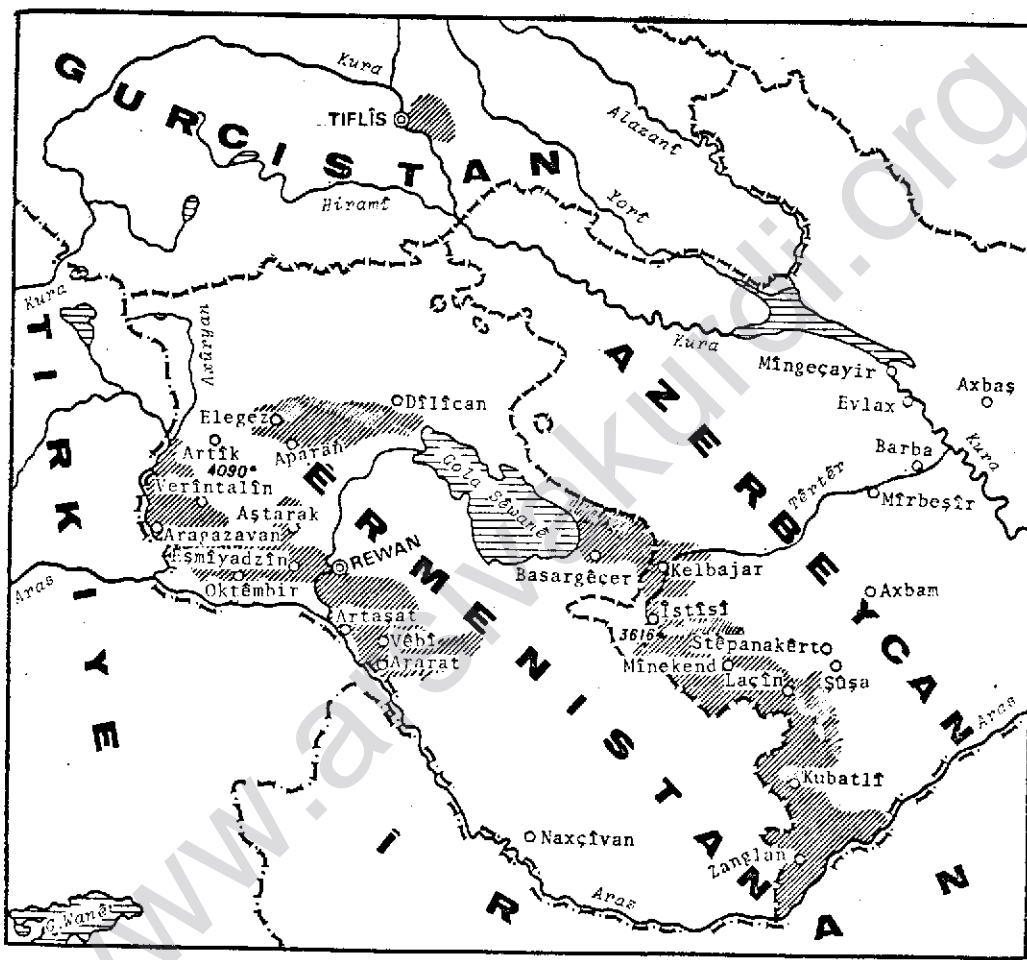
PALE kovara te ye,

wê bixwîne û bide xwendin !

* * * *

KURDÊN SOVYETİSTANÊ

Kurdên ku îro li Sovyetistanê dijîn, wek Kurdên li Kurdistanê, xwedî serpêhatîyeke dûr û dirêj in. Hin di dema Çartiyê de, Kurdine hebûn, ku binecîh û rûniştvanên herêma Qafqasyayê bûn. Hin jî wan, wek bay û kalîkên xwe yê diroka kevnare, jî wêran xwe koç nekirin. Di herêma xwe de man û li wê cîwar bûn. Piraniya wan li hawîrdorên Rewanê (Erîvan), Gola Sêwanê, çiyayên Elegezê, Deştê Araratê û Behra Xezere jî xwe re kiribûn war. Bi jîna koçeriyê re, li van der û doran jîna xwe didomandin.

Kurdên li Qafqasyayê

Lê belê, pişt re, pir Kurd bi destên Şahinşahên Îranê ji Kurdîstana Rojhelat hatin derxistin û ajotin. Nemaze di çaxa vegirkerên Monxolî de, pir êl û eşîrên Kurdan, ji Kurdîstana Rojhelat hatin dûrxistin. Ew ber bi tixûbên bakur û bakura rojhelat yê Şahinşahtiya Îranê dihatin ajotin, da ku ew ji vegirkerên Monxolî û eşîretên Asya Navîn re bibin çeper û senger. Nehêlin ew tekevin axa Şahinşahtiyê. Ji bilî van ajotin û derxistinên zordariyê, hin eşîrên Kurdan ji neçariyê û sitemê bazdan. Nexesme Şah Abbas, ku fermana Kurdan rakiribû, Kurd ji hev bela kir. Di çaxa wî de Kurdîstan, bi temamî tarûmar bû. Kurden ku li ber xwe dan û şer kirin, di dawiyê de xwe ayêtin ber bextê Qafqasyayê. Bi dû re, li herêma Azerbeycana Bakur ciwar bûn û lê man.

Di destpêka sedsala 18 an de şerên dijwar di navbera Rûsyayê û Îranê, Rûsyayê û Osmanîyan de dibûn. Di sala 1823 an de, lihevhatinek di navbera Rûsyayê û Îranê de, bi navê lihevhatina Gulistanê pêk hat. Li gor vê lihevhatinê hin herêmên Kurdîstanê ketin bin destên Rûsyayê. Di wê demê de piraniya Kurdan li hindama Elizabeth Polê diman. Lê, bi dû re, lihevhatineke din bi navê Turkmen Çay, di sala 1828 an de, çêbû. Li gor vê lihevhatinê jî, perçêke din ji Kurdîstanê hat veqetandin û bi hindama Rewanê ve hat girêdan. Wê çaxê Kurden Erdehan û Qersê bûn para Rûsyayê.

Lê belê piştî serketina şoreşa sosyalîst ya Oktobirê mezin, lihevhatineke nû di navbera Yekîtiya Komarên Sosyalîstên Sovyetîstanê û karbidestên Tirkîyê de (21.03.1921), pêk hat. Erdehan û Qersê ketin bin destên Tirkîyê. Lê dîsan ji Kurd li Sovyetîstanê man. Niha hejmarê Kurden Sovyetîstanê bi qasî 350-400 hezar in. Ew li van Komarên Sosyalîst yê Sovyetîstanê ne:

Komara Sosyalîst ya Êrmenîstana Sovyetîstanê	120 000
Komara Sosyalîst ya Azerbeycana Sovyetîstanê	150 000
Komara Sosyalîst ya Gucîstana Sovyetîstanê	50 000
Komarên Sosyalîst yê Qazaxîstan, Qirgîzîstan, Turkmenîstan, Ozbekîstan û Tacîkîstana Sovyetîstanê	50-80 000

Herçendî Kurd li Sovyetîstanê kêmatîke netewî ye jî, lê dîsan karbidestên Sovyetîstanê hemû mafên wan yê netewî dane û pejirandin. Ew Kurdan wek neteweke Rojhelata Navîn nas dikin. Niha Kurden Sovyetîstanê xwedî dibistan, xwendegêh, zanîngeh, pêlweş, rojname, weşan û hp. ne. Pêlweşa Rewanê her roj saet û nîvêkê bi kurdî deng û bahs, stran, piyêş û nûçe diweşîne. Pêlweşa Tîflîsê jî her roj deh deqîqan bi kurdî diweşîne. Pêlweşa Tîflîsê îsal dest pê kir. Wîsan xuya ye, ku dê nêzik de weşana wê xurtir û baştir bibe. Heftê du çaran rojnameya Riya Teze tê belakirin. Li bajarên Rewanê, Lenîngradê, Bakûyê û Moskovayê zanîngehên kurdnasîyê hene, ku li ser hebûnê netewî yê Kurdan dixebitin. Bi sedan zarokên Kurdan û yê Sovyetîstanê di wan zanîngehan de dixwînin û di warê kurdnasîyê de xwe mijûl dikin. Heta niha bi sedan pirtûk û bi hezaran gotar di derheqa Kurdan de, bi zîmanên cûre cûre, hatine weşandin. Ji Kurden Sovyetîstanê pir nivîsevan, helbestvan, hozan, hunermend, zabit, zane û ronakbîrên naydağ hene, ku hem li Sovyetîstanê û hem jî li derve deng dane. Nav û rûmeta Kurdan bilind kirine. Xebat û afirandinên wan bûne meşq û babetên lêkolîn û lêhurbûnê zanistiyê. Kurd, weke neteweke Sovyetîstanê, bi netewên Sovyetîstanê re wek bira dijîn. Bi destbîrakerên xwe ve, welatê xwe ava dikin. Ji bo jîna serfiraz û serbilind ya sosyalîstiyê dixebitin. Bi neteweyên destbîrakê re havaltî û dostaniya xwe pêşve dibin. Bi hev re xweşî, sahlî, geşî û şînê diçêjin.

DOTÊD KURD LI YEKÎTIYA SOVYETISTANÊ

"Şêr şêr e, çî jin e çî mêr e"

Şoreşa Oktobira sosyalîst ya mezin, cêjna kîjanê gelên Sovyetîstanê, temamiya mirovaya cîhanê ya pêşverû, tevî azadiya siyasi, sosyal, aborî û çandî da kivşê, usa jî azaya rast da jinên Urisetê, izna wana weke ya mîra nas kir.

Tevî gelên impêriya Urisetê usa jî pareke gelê Kurd, ku komera Pişkavkazê, Asya Navin diman, jî bindestiya koletiyê û sosyalê aza bûn.

Van salêd pey Oktobira mezin re gelêd bira re tevayî ew para gelê Kurd jî gihîşte destanînêd hêle, guhartinêd mezin ketine nava jîyan, rewş û deba wê.

Jina Kurdan ku berê tenê kevanî û bermalî bû, derkete meydana xebatê, meydana şerkariyê, bi aktîvî kete nava şuxulê çêkirina jîyana nû.

Pey testîqbûna qeydê Sovyetiyê re, Komîta Merkezî ya Partiya Êrmenîstanê ya Komunist û dewleta komarê guhdarîke mezin danî ser pîrsêd pêşdaçuyîna gelê Kurd ya bi her alî de. Hema sala 1921-ê seba lê nerandina pîrsêd hildana li paşmayîne û gumrehkirina xebata siyasi nava Kurda de, civîna Kurda ya pêşin hate gazîkirin, kîderê usa jî pîrsa rewşa jina hate lênerandin. Lê îdî novembêra wê salê li Hecî Xelîlê kongra jinêd Kurdan berhev bû. Kongre însturktora para jina ya Komîta Merkezî ya Partiya Êrmenîstanê ya Komunist Nura Egit-Polatovae (xuşka şoreşgerê bi nav û deng Êrîkê Egit-Fyodor Litkin) derbaz dikir. Ev kongre nava dîroka gelê Kurd de tişteki neçîtî bû. Cara pêşin jinêd Kurd berev bibûn, wekî pîrsêd halê xwe, riyêd pêşketina xwe zelal bikin.

Nûrê Polatova hela hê berî testîqbûna qeydê Sovyetî, bi aktîvî tevî xebata mexlûgetiyê dibû. Dema şerê hemcîhanê yê pêşin ewê kulfetên Kurd û sêwî ji gund û bajarên berev dikirin û li sêwîxana cî dikirin. Lê meydana şuxulkariyê ya rast seba wê pey testîqbûna qeydê Sovyetê re yebû. Nûra Egit hema rojêd pêşin deralîyê hikûmeta Sovyetiyê sekinî. Ewê xebateke mezin kir, wekî rê û armancêd hikûmetê bihişje xebatkarên Kurd, wekî jina Kurd bi aktîvî tevî xebata siyasi û mexlûgetiyê bin.

9-ê tebaxê sala 1923-an bû civîna Kurdên koçer. Civîne de (qurilte) Nûra Egit bi daklada derheqa pîrsêd zewacê, malê, dibistan û xwendinê pêşde hat. Ew yek alî wê yekê kir wekî nava Kurdan de bi çapa (qedera) mezin xebata hildana nexwendîtiyê pêşde çû.

Evê xebata partiyê û hikûmetê zûtîreke berê xwe da. Îdî sala 1929-an 17 jinêd Kurd çawa dêpûtata şewra gund hatine bijartinê. Lê Sûsîka Xudo bû sedra şewra gundê Karvansarayê. Jina Kurd-sedra şewra gund-eva îdî destpîneke qeydê Sovyetê bû.

Sûsîka Xudo ji dika (tribûna) civîna şewra Êrmenîstanê ya VI-an dêlêgata kîjanê ew hatibû, bin destlihevîxîstina hazîran de laçîka serê xwe avêt û got: "Ez îro de vê laçîkê davêjim çawa nişana paşdamayîtiyê sed saliyê, ya ku bir û baweriyê min bend dikir".

Jinêd Kurd ketine derge-dîwana, xebatkarên çawa wekîlê xwe em jîbijartin. Awa sala 1933-an çêlekdoşa gundê Cercerîsê (navça Elegezê) Spo a çawa çawa dêpûtata (endama parlementê) şewra Êrmenîstanê ya tewrebilind tê hîlbijartinê. Di civîna şewra Êrmenîstanê ya VIII-an Goga Congo, ji gundê Gelto, derheqa wê yekê de xeber dide, wekî çawa hinî xwendinê bûye, çawa hevalên xwe hîn kirine û çawa nava Kurda de nexwendîtiyê hildanê.

Jina Kurd Naza Şîrayî eva îdî sê salî zêdetîre, wekî ser dikêd sîrkêd (sîrkûs) Yekîtiya Sovyetîstanê û welatêd cîhanê yêd mayîn, cilê Kurda yê reng-rengî xwekirî temaşçiya hewashîjmeqar di-hêle. Artîsta komera Yekîtiya Sovyetîstanê ya emckdar (kedar) ji Êrîvanê hetanî Berlîne û Prage, ji Lenîngradê heya Amerîkayê nas dikin.

Dota Kurd timê sazbandî hizkiriye, li şaya û bindarûka stiraye, lê tenê qeydê Sovyetistanê mecal ddayê, weki stiranê Kurdî derxe, ser dikê nişanî hezara temaşeyîyêd mîletê cihê-cihê bike. Dengbêja Kurd ya heja Sûsika Şimo ser dikêd gelek bajara stiranê Kurdî stiraye. Gelek stiranê wê li Fonda (qutî) Radyoya Erîvanê ya kurdî de tene xweykirinê, gele cara konsertê wê bi televizyonê nişan kirine. Maşoqa sazbandiyê ya rast temamiya humurê xwe pêşkêşî propagandakirina sazbandiyê gelê xwe kir. Gereke bê gotinê, weki koma Kurdan ya kilam-reqasê, ku ewê serekvani lê dikir, gihişte derca dewletiyê (profesyonel)

Stiranbêj Zadîna Şekir hela salêd xwendina li dibistanê stiranê xweye pêşîn li Radyoyê nivîsin. Ew stiran ji aliye gişkan de zor baş hatine qebûlkirinê û heya niha guhdar hertim bi hezkirineke mezin "Dêra Sorê Biçûke", "Derwêşê Evdî" dibihên. Lê bi hostatîkê çawa ew li radyokompozîsiyên (piês) "Ker û Kulik", "Ele newêrek" û ed mayin de listiyê.

Eger gîlî derheqa dengbêjan de ne, em çawa dikarin navê Aslîka Qadiz, Fatma İsa, Kubara Xudo û ed mayin nedin. Lê eger ev dengbêjê jorgotî stiranê folklorê distirên, Zîna Elo îro solîsta (dengbêja tek) koma Gurcistanê ya dewletê ya êstrada "Rêzo" ye û çend sêlikê bi stiranê wê êdî derketine.

Kinêza Kurd Natêla Qasim-şagirta, artist û balêtmayîstê-ra dinê eyan Vaxtan Çabûkiyanî, artistî balêtê ye û niha tevî birayê xwe li ser dika teatra Lenîngradê ye ser navê Sêrgêj Kirov dirreşise.

Omida Kurd Svêdlana Bayloz îro înstûktora komîteya navça Erîvanê ya Spandaryanê ye û çend sala serekî li Komela Xwendekarên Kurd li Erîvanê kiriyê. Sê dotêd Kurdan -Asiya Sultanova, Nûra Cewarî, Cemîla Celîl endamêd yekîtiya kompozîtorêd Yekîtiya Sovyetîstane ne. Asiya Baxşî Sultano, afirandinêd kijanê çawa li Yekîtiya Sovyetîstanê usa jî ji sinorê wê der tene qedandinê, usa jî şuxulvana komera Azerbeycanê ya çandî ye û emekdar e. Nûra û Cemîla berevkin, deng nivîsandin û çapkirina folklorê (zargotinê) Kurda ya sazbandiyê ve mijûl dibin. Doxtora sazbandiyê Nûra Cewarî usa jî bi ulmî (zanistî), lînihêrandina wê sazbandiyê ve mijûl e û heta niha monografîyek û çend bendêd zanistî çap kirine.

Nava lîteratûra Kurdan ya Sovyetîstanê de îro tevî mîra usa jî niyiskara Kurd Şîma Semend dixebite, du berevokêd serhatiyê kijanê idî çap bûne. Li îdarêd Ermenîstanê yêd xwendina bilind de dotêd Kurdan doktora zanistîya bizişkiyê Donara Nado û Firica Cewarî, lîxort (dersdarê institûta) Larisa Nado û Jana Mîro dixebitin.

Yekîtiya Sovyetîstanê buye merkeza kurdnasî ya pêşîn li cîhanê û wê derecê de keda jinêd Kurd ne hindike. Doxtora zanistîya zimanzaniyê Zera Ūsiy bi pirsêd rêzimanî yêd zaravayê kurdî ye soranî ve mijûl dibe. Lê doxtora zanistîya dirokê Lamara Paşa bi pirsêd etnografîyê ve mijûl dibe.

Eva idî 20 salî zêdetir e, ku du jinêd Kurd yêd heja-Eznîva Reşîd diktora (xebardankira) derca pêşîn e û Sêwaza Evdo bi Radyoya Erîvanê dengê Kurdêd Yekîtiya Sovyetîstanê li cîhanê bela dikin, qewmandinêd mayîn elamî guhdaran dikin, wana destanîned me re dikin e nas.

Gelek jinêd Kurd, dayikêd mîrxas in. Bo nimûne, bineciya gundê Kurdan, Fîla Hamê, 10 zar mezin kirine û terbiyet kirine, lê dota wê Sîsa Husên eva idî çend sal in ku çawa sekretera komîteya navça Argasê ya Partiyê de dixebite.

Keda jina Kurd usa jî di dereca malhebûna gundîtiyê de pir e. Çêlekdoşa kolkoxa ser navê qurîlta Partiya Yekîtiya Sovyetîstanê ya Kominîst ya XVIII-an Gulça Şimo, xwedîya ardêna Lenîn e, çêlekdoşa sovxoza Çamûşwanê Zelîxa Wezîr endama Komîta Merkezî ya Partiya Ermenîstanê ya Kominîst e. Lê çêlekdoşa gundê Riya Nû Misriya Elî endama parlemênta Ermenîstanê ya tewrebilind buye.

Gelek dotêd Kurdan niha li Yekîtiya Sovyetistanê derecêd malhebûna gelan ya cihê-cihê de wek dersdar, injênêr (mihandis), karker, bizişk dixebitin, gelek niha li îdarêd xwendina bilind de hîn dibin.

Dotêd me wek dotêd Kurdistanê -Zîngê, Eysê, Wetê, Zelîxe, Sî-nem, Perîşan û Leyla Qasim mêrxasiya nebînayî dikin. Dayikêd me jî wek dayikêd Kurdistanê zimanê kurdî yê xweş dikine devên me, me hî-nî orf-edetêd me yêd baş, rabûn-rûniştandina kurdî dikin.

Bijîn jinêd Kurd li Yekîtiya Sovyetistanê, kîjan keda xwe ya hêja dikin di şuxulê welatê me de bo çekirina kominizmê.

TOSINÊ REŞÎD
Helbestvanê Kurd

TÊMÛRÊ KELÎL MÛRADOV
Xebatkar û Rojnamevanê
Rojnameya "Riya Teze"

✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽

PALE

Rêxistina Şoreşvan û Welatparêzên Kurdistan

The Organization of Patriots and Revolutionaries of Kurdistan

BOX 273
S-751 05 Uppsala 1
SWEDEN

Postgirokonto
431 60 94-4

27-08-1978

Babet / Subject : Kongreya KXKE

Ji bo kongreya nozdehemîn ya
Komela Xwendekarên Kurd li Ewrûpa

Em, PALE- Rêxistina Şoreşvan û Welatparêzên Kurdistan, silavên şoreşgerî yê germ jî kongreya we re rê dikin. Rêxistina me ku berî niha çend mehan wek yekîtiyeke nû jî nav rêzên karker û xwendekarên welatparêz û pêşverû derketiye, piştî xebata Komelê ya kurdistanî û li dijî koledarî, emperyalîzmê, siyonîzmê û kevneperestên herêma digre. Hêviya me ew e, ku kongreya nozdehemîn di vê rêkê de gavên fireh bavêje û rêzani û siyaseteke xurt vejene.

Bila bimre koledarî û emperyalîzm!

Bijî xebata çekdar ya netewî û ya pêşmergek qehreman li Kurdistanê, ji bo hilweşandina rejîma faşîst ya Beesî û jî bo wergirtina mafê çarenûsa netewa Kurd!

Bijî xebata gelên Kurdistanê ya netewî û şoreşgerî û ya li dijî koledarî, emperyalîzmê û kevneperestên herêma li hemû parçên Kurdistanê jêrdest!

Bijî kongreya nozdehemîn ya KXKE!

Bijî pêşveçûna tevger û tevkeriya karker û xwendekarên welatparêz yê Kurdistanê li derveyî welêt!

TÜRKİYE'NİN SİYASİ ve EKONOMİK DURUMU ÜZERİNE

Hergün radyolardan duyduğumuz ve gazetelerden okuduğumuz gibi, bizler de biliyoruz ki bugün Türkiye sonu gelmeyen iktisadi ve siyasi bir bunalım içindedir. M.C. dönemindeki ekonomik ve siyasi buhranların yol açtığı binlerce kişinin hayatına mal olan olayların Ecevit hükümeti ile sona ereceğini tahmin edenlerin ne yazık ki umutları suya düştü. Türkiye'yi bugünkü derin bunalımlardan ne Ecevit gibi, faşistlere her türlü fırsatı veren, sözde sosyal demokrat geçinen, nede M.C. dönemindeki milliyetçi partiler topluluğu kurtarır.

Diğer taraftan faşistler gün geçtikçe güçlenmekte ve örgütlenmektedir. Genel anlamda kendi bağınaz emellerini kitleler arasında egemen kılmaya çalışmaktalar. Faşist köpeklerin Kürdistan'da ki bazı yerlerde taban bulması ise bizlere oldukça kuşku vermektedir. Şöyle ki amaç gayet açık, zavallı Kürt halkının kendi demokratik haklarını uğruna vereceği mücadelesi bir provakasyon getirip, onu eskisinden de daha büyük katliamlara, jenosidlere ve baskılara tabi tutmaktır.

Kürdistan'da önceden mevcut olan sömürgeci ilişkilerin etkisini arttırmak ve bunu her alanda meşru kılmak için her gün devrimciler öldürülüyor ve kitle provakasyonları hazırlanıyor. Tabii bu işi en iyi şekilde beceren de MIT ve Kontr-gerilla gibi karşı devrimci örgütlerdir. MIT ve Kontr-gerilla bu amacına ulaşmak için de öteden beri olduğu gibi Alevi-Sünni meselesini körüklemektedir. Kürdistan'ın çeşitli yerlerinde feodal unsurlar bunlara desteklemektedir. Faşistler amacına ulaşmak için kendi adamlarını bile yok etmeyi göze almaktadır. Bunun örneğini mart sonlarında Malatya'da gördük. Yıllardan beri faşist Türkes'in yakın arkadaşlığını kazanan Malatya Belediye başkanı Hamit Fendoğlu'nu öldürüp, Malatya'yı bir harp alanına çevirdi. Bu olayda 10 kişi hayatlarından oldu ve o günden buyana Malatya'da öldürme olayları ve faşistlerin terörü devam etmektedir. Aynı olaylara Kürdistan'ın bir başka şehrinde, Elazığ'da da rastlıyabiliyoruz. Burada faşistler okadar kuvvetlendiler ki, şehirde hükümeti protesto etmek için dükkanlarını 4 gün kapalı tuttular.

Kontr-gerilla ve MIT bu sefer başka bir şehirde Sivas'ta, yeni provakasyonlar yarattı. Sahneye konan Alevi-Sünni çatışması oyununu ise aynıydı. Çıkan çatışmalarda 15 kişi hayatlarını kayıp etti. Böyle olaylar her gün Kürdistan'ın bir başka yerinde oynamak istenmektedir.

Yazın en önemli olayı ise Talabani ve KDP kuvvetlerinin Türkiye sınırları içinde Şemdinli yakınlarındaki çatışmasıdır. Tabii bu olay Türk sağ ve sol basınının ağzında uzun zaman çiyenenen bir sakız oldu. Her türlü provakasyon için bir yol arayan ve MIT'in yayın organı olan Hürriyet ise bol bol yazı yazma fırsatını ele geçirdi. Yazdığı yazılarında Kürt meselesinin artık büyük bir problem teşkil ettiğini ve Kürt yoktur demenin, deve kuşu gibi başını kuma gömmekten başka bir şey olmadığını dile getirip, azgın Türk milliyetçiliğinin söven duygularını kamçılamadan geçemedi. Bununlada kalmayarak gerek Türkiye'de ve gerekse Avrupa'da kurulmuş bulunan çeşitli Kürt dernek ve örgütlerinin CIA, SAVAK tarafından, Türkiye'yi bölmek için, idare edildiğini ileri sürdü. Diğer yandan kendisini "Maocu" olarak tanıtan, fakat ne olduğu belirsiz Aydınlık gazetesi de Hürriyet'ten geri kalmadı. Onlarda ayrı bir yönden kıskırtıcılık söylemlerini sürdürdüler. Aslında olayların akışı başka olduğunun bazı devrimci-demokratlar iyi biliyordu. Talabani kuvvetleri İran'dan hareketle, Türkiye üzerinden Irak'a geçeceklerini ve KDP'nin Feşmergelerine karşı savaşacaklarını çeşitli beyanlarında önceden açıklamışlardı.

Ve hatta sömürgeci Türk hükümetinden de gerekli izini almalarına rağmen bu kuvvetler gayelerine ulaşamamışlardır. İzin için Türkiye iç işleri bakanı Özyaydınlı'nın açıklaması hatırlardadır. Daha sonra "Kürdistan ulusal birliği", "Kürdistan sosyalist hareketi" ve Kürdistan Demokrat Partisi-hazırlık Komitesi merkez komitesi üyesi Kemal Fuat, Türkiye'de çıkan "Yürüyüş dergisi"inde ve "Sosyalist" gazetesinin 26/Eylül/1968 tarih ve 69 sayılı nüshasında aynan yayınlanan mektubunda tüm gelişmeler doğrulanmaktadır. Adı geçen mektupta aynan şu cümle yer almaktadır; "Irak Kürtleri Türkiye'de hiç böyle tuzağa düşürülmemiştir. Ya geçişlere göz yumulmuş, yada baştan engel olunacağı bildirilmiştir. Bu geçiş için garanti verilmiştir. Bu garantide eski savunma bakanlarından bir Van Milletvekilinin adı söz konusudur..." Bütün bunlar bilinmesine rağmen, bazı yayınlar gerçekleri kasıtlı olarak tahrif etmişlerdir. Söz konusu olaya diğer makalelerimizde de detaylı olarak değinildiğinden tekrarlamaya gerek duymuyoruz.

Türkiye'de bütün olan bitenlere rağmen ne yazık ki devrimci güçler bir birleri ile meşgul olmaktadır. Sadece Ekim'in ilk iki haftasında 56 kişinin öldürüldüğü Türkiye'de, devrimcilerin çeşitli ideolojik meseleler yüzünden parçalanmalarına karşı faşistler gittikçe kuvetlenmekte ve örgütlenmektedirler. Genel olarak Türkiye devrimci hareketinde görülen parçalanma Kürdistan'daki gelişmeleride etkilemekte ve Kürt örgütlerinde çeşitli nedenler yüzünden bir birleri ile uğraşmaktadır. Bu da Kürdistan'daki direnişi bölmekte ve merkezi otoritenin kanlı tertiplerini kolaylaştırmaktadır.

Devrimcilerin içine düştükleri ikinci bir hatada maceracılık ve bireysel terördür. Bunun en son örneğini ekim ayının başlarında gördük. Türkiye'de bir yandan "sıkı yönetim istiyorum şanlı ordumuz artık bu işi halletsin" dediği bir dönemde, kalkıp MHP İstanbul İl örgütünün genel başkanını ve oğlunu öldürmek maceracılık değil midir. Sıkı yönetimin, yeniden gelmesini açık açık söylemek demektir. Bu işi yandaşlardan biride "Marksist-Leninist silahlı propaganda" adını takıyan bir guruptur. Terör ile her şeyin hal edileceğini zan edenler ancak bu yola baş vurabilirler. Bu ise Marksist-Leninist düşünce ile gelişen bir olgudur. Tabii ki faşistlerde boş durmadı, İstanbul'da iki gün içinde 6 kişiyi öldürdüler. Şehri bir terör havası içinde bir kaç gün çalkaladılar. Halktan kopuk önderlik peşinde koşan bu maceracıların belasını ne yazık ki yine halk kitleleri çekmektedir.

Türkiye'nin ikinci büyük sorunu ise ekonomik krizdir. Demirel'in dediği gibi, "Türkiye'nin uçan kuşa dahi borcu var" ve bu borçlarda bir türlü ödenemiyor. Hazine iflas etmiş, döviz, benzin, şeker, ilaç yok. Ve vatandaş bir kilo şeker almak için saatlerce sırada bekliyor. Bütün bu yokluklara rağmen va olan tek şey zamdır. En son olarak tüm maddelere yüzde yüz lük zamlar yapıldı. Vergiler yükseltildi, çeşitli yeni vergiler kondu, yurt dışı seyahatler kısıtlandı. Enflasyon %40 lık bir hızla başını almış gidiyor. İşsizlik için İstatistikler bile yetmiyor.

Türkiye 10 milyar dolar tutan dış borçlarını ödeyebilmek için, dış devletlere dilenmeye çıktı. IMF den borç alabilmek şartlarını ise ancak devamlı liranın değerini düşürmekle yerine getirdi. Nitekim liranın değeri en az %40 oranında düşürüldü. Buna karşılık alınan kiredi ise ikiyüz milyon dolardır. İsviçre, Norveç, Belçika, Amerika ve Almanya gibi ülkeler borçlarını ertelemeye uzun süren tartışmalardan sonra karar verdiler. İkinci bir önemli mesele de, Amerika'nın, Türkiye'ye uyguladığı ambargoyu kaldırması idi.

Türkiye ile Irak arasında büyük problem teşkil eden Fırat suyu meselesi, Türkiye'nin tavizi ile sonuçlandı. Şöyle ki Irak, eğer yeterli su gelmezse petrol vermem ve petrol borçlarını hemen istem diye Türkiye'yi zor duruma sokunca, Türkiye'nin fazla yapacak bir şeyi yoktu. Sonunda fazla su vermek kaydı ile Irak üçyüz milyon dolarlık borcunu erteledi.

Bütün bunlardan başka Türkiye'nin; Mobil-Shell'e 150 milyon Dolar, Libya'ya 30 milyon Dolar, 220 dış bankaya 2,5 milyon Dolar, 98 bin kişi ve firmaya 1 milyar Dolar olan borçlarından çoğunu hemen ödemek zorundadır.

İşte Türkiye'nin ekonomik ve siyasal durumunun kısaca özeti. Zam üstüne zam, öldürme üstüne öldürme, buna karşılık her şeyden bezgin ve ne yapacağını belmeyen halk kitleleri... Gerek MC döneminde gerekse şimdiki Ecevit döneminde durum budur. Yani Ecevit'te duruma bir çare bulamadı ve bulamazda. Ne dışardan aldığı borç paralar ve nede yaptığı yeni zamlar durumu düzeltebildi. Aksine dahada kötüleşti. Ölüm olayları Ecevit döneminde yine devam ediyor. Eğer ona sorarsan, "faşistler son dönemlerini yaşıyorlar" ama ne varki bu "son dönem" bitip tükenmek bilmiyor. Çeşitli öldürme olaylarında yakalanan ülkücü komandoların ertesi günü salınması ve sudan havadan bahane uydurulması gösteriyor ki, Ecevit gibiler, faşistlere her türlü fırsatı vermektedirler. Halbuki bu ise sözde sosyal demokrat geçinenlerin, pratikte nederece anti faşist olduklarını belgelemektedirler. Nihayet en son olarak demokratik kuruluşlara yönelik yasa tasarısı ve kanun değişikliği Ecevit ve hükümetinin Türkiye halkları için ne düşündüğünü biraz daha ortaya koyuyor. Zaten biz Kürdistan'lı devrimciler olarak ondan beklediğimiz bir şey yoktur ve olamazda. Çünkü kendisi Kürt halkını her zaman inkar ve tehdit etmiştir.

Son olarak, diyebiliriz ki tüm yaptıkları ile Ecevit'in, kemalizmin ruhunu şad eden yegane sosyal faşist ve şöven olduğu söylenebilir.

EĞİTİM KÖŞESİ

Elinize geçen bu sayı ile yayın hayatına başlayıp, sizlerle beraber olmanın sevincindeyiz. Dergimizde eğitim köşesinin yer alması, bizim ve okurlarımız için bir zorunluk olduğunun bilincindeyiz. Bu bakımdan, her sayımızda sizlere bilimsel konular hakkında kısa da olsa, politik kelimeleri açıklamaya çalışacağız. Bu sorumluluk çerçevesi içerisinde birbirimizle bilgi alış verişini yapabileceğimizin inancı içerisindeyiz.

Köşemiz her türlü bilimsel verilere ve konularla ilgili her türlü eleştiriye açıktır.

FEODALİZM:

Kölecî ya da ilkel komün sistemlerinin bütünlüklerini yitirip dağılmalarından sonra ortaya çıkan ve aşağı yukarı bütün ülkelerde görülmüş olan bir sosyo-ekonomik biçim. Feodal toplumda başlıca sınıflar, feodaller (ağalar) ve köylülerdir. Bu sistem içerisinde; sömüren ağa, sömürülüp ezilenler ise köylülerdir. Feodal toplumda sosyal düşünce, dini bir form içinde gelişmiştir. Sınıf mücadelesi, feodal toplum tarihinde belirgin olarak görülür. Feodal sisteme karşı köylü ayaklanmaları, genellikle dini kılıfa bürünerek feodal sistemi sarsar ve çöküşünü hızlandırır. Feodalizmin yerini sömürücü toplumun üçüncü şekli olan kapitalizm alır.

KAPİTALİZM:

Feodalizmin yerini alan sosyo-ekonomik biçimdir. Kapitalizm; üretim araçları üzerinde özel mülkiyete ve ücretli emeğin sömürülmesi temelinedir. Artık-değer'in oluşması kapitalist üretimin temel kanunudur. Sürekli işsizlik, kitlelerin yoksulluğu, rekabet ve savaş, kapitalizmin temel karakterini teşkil eder. Kapitalizmin temel çelişkisi, proleterya ile burjuvazi arasındaki uzlaşmaz çelişki ifadesini bulur. Kapitalizmin tüm tarihinin kapsayan sınıf mücadelesi sosyalizmle sonuçlanır. Kapitalizm 20. yüzyılın başında, tekellerin egemenliğini ve

mali oligarşiyi ifade eden üst ve nihayi evresine girmiştir. Tekelci kapitalizm tekellerin gücünü devlet gücüyle kaynaştırarak, daha önce eşi görülmedik bir militarizmi hızlandırır. Büyük Ekim Devrimi, kapitalizmin genel buhranının doğmasına yol açmıştır. Çağdaş kapitalizm insanlığın en hayati ihtiyaçlarına ve ilerici özelemlerine düşmandır.

EMPERYALİZM:

19. Yüzyılda başlayan, kapitalizmin en yüksek, en tekelci nihayi evresidir. Kapitalizm tekelci döneme girerken, aynı zamanda çürüyen asalak kapitalizm haline gelir. Lenin, emperyalizm evresini sosyalist devrimin arifesi olarak nitelendirir. Bu evrede tekelci kapitalizm halkın sömürülüğünü yoğunlaştırmak ve tekelleri daha da zenginleştirmek için, tekellerin kudretini devlet kudretiyle birleştiren tekelci devlet kapitalizmi haline gelmiştir. Dünya sosyalist sisteminin kuruluşu da emperyalizmin buhranına şiddetlendirmiştir. Emperyalizme karşı ulusal kurtuluş hareketleri her zamankinden daha güçlü bir şekilde gelişmektedir. Emek ve sermaye arasındaki çelişki artmaktadır. Emperyalizm gerileme ve çökme dönemine girmiştir. Artık insanlığın gelişmesinin ana muhtevası, toplumun sosyalist düzene sokulması için, emperyalizme karşı savaşılan güçler tarafından belirlenmektedir.

İŞÇİ:

Kendi kol gücünden başka hiç bir şeyi olmayan, yaşamını sürdürmek için emeğini, alınterini patrona satmak zorunda olan kişi olup, kapitalist sistem içerisinde en çok sömürülen kimse.

PATRON: (işveren)

Kendilerini üretim araçlarına sahip olup, çalışmadan üretim araçları (Fabrika, makineler vs.) üzerinde işçileri çalıştırıp onların emeğini sömüren harsız vurguncu takımı.

SINIFLAR:

Emeğin meydana getirdiği üründen aldıkları paya ve pay alışı tarzına göre birbirlerinden ayrılan geniş insan grupları. Örneğin; işçi sınıfı, burjuva sınıfı, sınıfların doğuşlarını belirleyen, sosyal iş bölümünün gelişmesi ve özel mülkiyetin ortaya çıkışıdır. Sınıflı her toplumda temel sınıflar (köleci toplumda; köle sahipleri, Feodalizmde; toprak köleleri-topraksız köylüler - toprak sahipleri- ağalar-, Kapitalist toplumda; burjuvalar ve proleter - işçilerdir-)

EMEK: (iş gücü)

Herhangi bir şeyin meydana gelmesi için, işçilerin o şey üzerinde harcadığı güç ve beceri, örneğin; işçinin fabrikada çalışması gibi.

ÜRETİM:

Çeşitli araç ve gereçlerin kullanılarak, insanların günlük ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla meydana getirilen maddi değer. Örnek; yiyecek, giyecek vs. gibi.

SENDİKA:

Belli sınıfların kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda mücadele etmek için, toplandıkları demokratik kitle örgütleridir. İşçi sendikaları, iş veren sendikaları gibi. Emekçi sınıf ve tabakaların kendi siyasi ve ekonomik durumlarını iyileştirmek için, birlik oluşturdukları örgütlenme biçimidir.

GREV:

İşçi sınıfının siyasi ve ekonomik çıkarları doğrultusunda iş verenlere (burjuvaziye) karşı verdiği en etkili mücadele biçimidir. Grevler yalnız ekonomik çıkarlar için verilmemelidir. En azından yapılan eylemler, işçi sınıfının siyasi taleplerini de dile getirmelidir.

LOKAVT:

Burjuvazinin işçi sınıfının siyasi ve ekonomik mücadelesini parçalamak, dağıtmak ve yok etmek için baş vurduğu en adi yöntem biçimidir. Örneğin; işçilerin toplu olarak işten çıkarılması ve tüm emekçilerin zararına üretimin durdurulması.

KURDISTANÊ DU BÎREWÊRÊN XWE, KAMÛRAN BEDIRXAN Û EREBÊ ŞEMO, WINDA KIRIN

Îro li Kurdistanê kes tune, ku navên KAMÛRAN BEDIRXAN Û EREBÊ ŞEMO nebihîstibin. Xebat û keftelefa wan nas nekiribin.

KAMÛRAN BEDIRXAN bi xwe ji Cizîra Botan e. Ji malbata bi nav û deng, Mîrên Botan, e. Vê malbate kesên pir navdar ji civata Kurdan re hiştiye. Navê xwe, bi xebata welatperwerî û bîreweriyê ve, di dîroka Kurdistanê de nîgar kiriye. Ronakbîr û zanayên wek Sureya, Celadet û Kamûran û hp. ji vê malbatê ne.

Çawa di çaxa Osmanîyan de, wisan jî di çaxa Mistefa Kemal yê nîjadperest û hevreyên wî de, yê malbata gîregir meşqa welatperweriyê berpêş kiriye. Di rêzên azadixwazan de cihên xwe wergirtiye û pir caran buye pêşajo û rêberên wan.

Piştî bi zora çek û singoyan, vemirandina tevgerên liberxwedanên netewî yên bakurê Kurdistanê, ev malbat jî, tarûmar û derbeder bû. Kamûran jî, ji wê pê ve derket derveyî welêt. Li Elmanya ma û li wê doktora xwe ya dadmendiye qedand. Paşê li Fransayê cîwar bû. Li wê dest bi kar kir. Bi salan, li zanîngeha Sorbonê-birê kurdnasiyê de mamostetî kir. Berî mirina xwe bi 5 salan, teqawit bû.

Di gel karê xwe yê zanîstiyê, xebata siyasî jî dikir. Bi salan, nînerê şoreşa başûrê Kurdistanê bû.

Wî, heta nîha pir pirtûk, gotar û danezanên siyasî û zanistî nivîsandine. Nêzîkê di warê pêşvebirina zimanê kurdî de, xebateke pir heja û kêrhatî kiriye. Di babeta rêziman û bajarvaniya Kurdan de, pîrsên tevlihez zelal û ronahî kiriye. Ji Kurdan re afirandinên giranbiha hiştiye.

Lê bervajiyê Kamûran, EREBÊ ŞEMO ji malbateke pir hejar û tengezar e. Bi xwe ji bajarê Qersê û malbateke şivan e.

Wî hîn di zarotîya xwe de, perçiqandin û kolekirina netewa Kurd, bi çavên xwe dîtin. Di vebîrin, kuştin, talan û tajankirin û belengaziya wan de jiya. Bêguman, ev bûyer û qewimandinên na, tesîreke mezin li şer Erebe Şemo kirin. Ji ber vê jî, di xortaniya xwe de, ji aliyê siyasî ve hişyar bû. Doza Kurdan ya azadî û têrbûnê, qenc tegihîşt. Lê belê, piştî ku wî hevalên partiya Leîn dîtin û bi wan re da û stand, hişyarbûn û tegihîştina xwe ya siyasî bêtir pêşve bir. Bi demekê, bi wan re hevaltî kir û bi dû re ket nav rêzên wan.

Ji wê rojê bi vir de, wî jîna xwe bi şoreşvanên Qafqasyayê re bihûrand. Bi wan re, di şoreşa Oktobira Soşyalîst ya mezin de hevpar bû. Bi hev re hîmên jîna nû ya bextewar avêtin.

Erebê Şemo, piştî serketina şoreşa Oktobirê jî xebata xwe ya siyasî domand. Di gel wê jî, li Rewanê, paytextê Êrmenîstana Soşyalîst ya Sovyetîstanê, xwe bi xebata nivîsandinê ve mijûl dikir. Wî heta nîha çend afirandinên bêjeyî yên şepî weşandine. Ji ber xebata siyasî û bêjeyî, çend çend caran ji aliyê miriya Sovyetîstanê ve hatiye xelat kirin. Yek ji wan xelatan jî, nişana Lenîna e.

Erebê Şemo, endamê Civata Nivîsevanên Sovyetîstanê bû. Çawa ew di nav civata Kurdan de, wisan jî di nav gelên Sovyetîstanê de, xwedî rûmetekê ber bi çav bû. Herweha, ew di warê kurdnasiyê de jî, di nav kurdnasên dereke de, bi nav û deng bû.

Bê guman bi koçkirina Kamûran û Erebe Şemo ve, civata Kurdan tiştine mezin wîndî kir. Koça wan bîrewerên ha yên dilovan, bû sebeben reşgîrêdana kurdperweran.

Lê belê, li nik dilê me, ew di dilê her kurdokî de dijîn. Heta ku Kurd hebin ew ê di dilê wan de bijîn. Navên wan ç her û her li ser zimanên wan bin.

BILA SERÊ KURDAN XWEŞ BIN !

BILA GORÊN WAN BEHIŞT BIN !

RAPOREK JI ŞOREŞA BAŞÛRÊ KURDISTANÊ

Piştî vemirandina şoreşa 14 salî, karbidestên mîriya Bexdê û hevkarên wan yê nîjadperest û koledar li Tehranê, Şamê û Enqerê û emperyalîzma Amerîkayê ya har, wilo bawer dikirin, ku Kurd û şoreşa wan hew man. Ji ber vê yekê bû, ku Sedam Husênê Tikritî, çêkroxê dezgeha faşîzma Boesî yê Bexdê, di Neuroza sala 1975 an de weha digot; "Mizgîn ji we re!.. Rebirên Bakur û tevgera nijdevanan neman. Ew wisa ketin û çûn, ku êdî heta hetê hew vedigerin..."

Lê belê hîn di ser wan gotinan re 15 meh derbaz nebûbûn, kaç û lawên gelên Kurdistanê yê ku xêr û bîrên şoreşa 11-ê îlonê ne, dest avêtin çêkên şerî û zanistiyê û agirên şoreşa nû pêxistin. Bi faşîstên Tikritî, koledar û emperyalîstên Amerîkayê, siyonîzmê û kevneperestên herêmê, nemirina gelên Kurdistanê û doza azadî û rizgarîxwaziya wan nişan dan.

A rastî ev e, ku ev hem di dîroka Kurdistanê û hem jî ya gelên cihanê de yekemîn car e ku tevgera rizgarîxwaz di demeke weha kurt de xwe vedijê û ji nû ve dest pêdike. Ji bilî şanağî û serbilindiyê, ev çîçes pêşdeçûn û hişyarûna şênîyên Kurdistanê ji bo şikandina nîr û zincîrên koletiyê dide xuya kirin.

Şoreşa 26-ê gulane, nişana doza serbestîxwazî û bi serbilindî jîna hemû gelên Kurdistanê ye. Ron û kokên vê şoreşê, hêz û xurtiya xwe ji dîroka têkoşina serbixwebûn û paraştina hebûnên neşewî yê gelê Kurd distîne. Xwe bi serpêhatiyên xwe û yê gelên cihanê têkûztir, rêk û pêktir dike. Ji lewre jî, serketina wê misoger e.

Rêxistina me, hîn di rojên destpêkê de, dixwest, ku li rewş û pergala şoreşa 26-ê gulane hûr bibe. Wê bi çavên xwe bibîne û ji awirên wê yê siyasî xwdî agêh be. Ji lewre biryar da, ku du hevalên xwe bişîne şoreşê. Ew herdu heval jî çûn û demeke li şoreşê man. Çûna wan, piştî erîşa hezar çawan bû. Wan li ser gera xwe, raporeko dût û dirêj nivîsand. Lê mixabin, em nîkarin wê bi temamî li vir biweşînin. Lê belê, em ê wê bi kurtî pêşkêşî we bikin.

Ev rapor û reportaja ha, ji aliyê naveroka xwe ve, pir helez e. Em bawer in, ku dê hîn pirs û pirsîyarên tarî ronahî bike.

Hevalno !

Em çûn. Me rewş û pergala şoreşê û pêşmergên wê yê dilêr û qehreman bi çavên xwe ditin. Me dût û dirêj, bi hev re da û stand. Li ser her tiştî gotûbêj kir.

A rastî ew e, ku şoreşa nû di rêke şoreşger de, roj bi roj, ber bi pêş diçe. Ew li ser bingehên sosyalîzma zanistî û li dijî koledarî, emperyalîzmê, feodalîzmê û kevneperestiyê hatiye danîn. Şoreş, xwe perçêk ji şoreşên cihanê yê rizgarîxwaz û dînya sosyalîst dizane. Herkesê ku xwe Kurd nas dike, divê vî tiştî tu caran jî bira xwe nebe, ku pêşmergên mîrxas û dilêr, iro bi kêmanî dizanin ku ji bo çî şer dikin. Koledarî, emperyalîzm, feodalîzm û kevneperestî çî ne û çî tinin serên gelên bindest û refên kedkaran. Pêşmergên jîr û leheng baş dizanin, ku sosyalîzm û şoreşgerî çî ne. Xebata wan çawa û çilo ne. Gelên bindest bi çî rê û awayî rizgar bûn û dibin.

Dema me bi wan re gotûbêj dikir û rewşa şoreşê ji hev derdixist, wan herdam jî çêkrox û birewerên şoreşên cihanê, wek Ho Chi Minh (Ho Şî Mîn), Lenîn, Che Guevera (Çe Govera), Mao û hp. meşqên bertokî berpêşî me dikirin.

Bêguman me pir tişt jî wan pirsîn. Wan jî bersivên me bi biratî, pir zelal û vekirî dan. Em ê çend jî wan pirs û bersivan, li vir, ji we re binivîsin.

Pirs: Gelc hun çawa di demeke hevqas kurt de gihan vê gêhînca şoreşê?

Bersiv: Piştî sala 1975 an, şoreşa me şikost. Me derseke pir mezin ji wê şoreşê stand. Piştî ku şoreşa me ya nû dest pêkir, pir xwendekarên şoreşvan hatin nav rêzên me. Bi me re bûn yek. Li nav me de jî pir pêşengên şoreşvan hebûn. Em gihan hev û me dest avêt xebatê.

Niha em her roj, li vir, dersa siyasî dixwînî û didin xwendin. Li me pêşmergan gişan, ji malbata xwe çend kes gorî welatê xwe kirine. Ji lewre, di dilê me de agirê azadî û rizgariyê xurt buye. Ev bûn çend sal, ku haya me ji dê û bav, xwişk û birayên me tune. Herweha haya wan ji ji me tune. Em şûna ku mejiyê xwe bidin ser van xem û kovanan, em didin ser ders û pêşdeçûna xwe. Em xweş bawer in, ku ew ji niha li hêviya me ne. Dixwazin em rojêke zûtir, welat rizgar bikin. Ji ber vê yekê, em qenc guh didin zanebûn û dersên xwe yên siyasî. Piştî ku dersên me diqedin, em pêşmerge li hev dicivin û li ser dersên ku me ditibûn pirsan ji hev dikin. Gotûbêjên zanistî li dar dixin.

Pirs: Pir rexistin û kes dibêjin, ku "Qiyada Miweget" bi CIA, MIT û SAVAK ve girêdayî ye. Hun ji van tiştan re çi dibêjin?

Bersiv: Ew kesên ku van gotinan dibêjin û dev davejin me, bêguman, hemû ne mirovên pîs in. Ji ber ku ji aliyê dijmanan ve propaganda me, ji wan re wîsan hatiye kirin. Kesên ji hene, nayên ba me. Rewşa me ya şoreşê, dîtin û kirînen me bi çavên xwe nabin û bi guhên xwe nabihên. Lê dîsan ji li dijî me propaganda dikin. Bi zanînan jî nezanînan, bi xwe piştî CIA, MIT û SAVAK-ê digrin û alikariya wan dikin. Kesên bizanînan van propaganda dikin jî, baş dizanin, ku dan û standînen me bi dinya sosyalist, tevgerên rizgarixwaz û partiyên pêşverû re hene. Lê ew celeb kes dixwazin li cihanê û dinya sosyalist dostên me kêmbikin. Dîsan me bixînin himbêza kevneperestan û emperyalîzmê. Lê bila ew celeb kes baş bizanin, ku em pêşmergen we şoreşa nû, hemû xwe dikujin, lê dîsan ji xwe nêzîkî kevneperestan û emperyalîzmê nakin...

.....
Wek tê zanîn, li Çolemergê di navbera "Qiyada Miweget" (QM) û "Yekîtiya Nîştîmanî Kurdistan" (YNK) de şer çêbû. Di vî şerî de, qasî 400 kesên çêkar û pêşeng yê YNK, ji aliyê QM hatibûn dil kirin. Ji van 400 kesan bi tenê 8 kes di girtîgehê de bûn. Yê din hemû hatibûn berdan. Ji van 8 kesan, heft jê pêşeng û rêberên YNK û yek jî sîxur bû, ku bi kesên YNK re hatibû dil kirin.

Me sê kesên ku berpirsiyarên YNK bûn dîtin. Yek ji wan milazim Emer Evdileh ji "Rivda Marksîst û Lenînîst" û endamê Komîteya Navendî ya YNK, yek Tahir Elî Welî ji endamên Polîtîkaya YNK û "Tevgera Sosyalîst ya Kurdistanê" (TSK) û yek jî mamoste Selam ji TSK bû. Heçî mamoste Selam bû, bi xwe ne bi YNK re bû. Ji girtîgeha Beesîyan baz dabû û hatibû ba QM. Ji her alî ve xuya bû, ku ji kirînen xwe pir poşman bûn. Gişan jî dixwest, ku bi QM re ênîkê welatparêz saz bikin û bi hev re bixebitin. Me bi tenê pişkek ji milazim Emer Evdileh kir. Ew pîrsa me ji ev bû: Gelo hun Celalî bi çi mebestê ji İraqê çûn İranê û ji wir jî derbazî Tirkîyê bûn û ber bi Behdînan hatin?

Bersiv: Em ne Celalî ne. Em ji "Rivda Marksîst û Lenînîst" in. Em ne xayînan in û ne jî Caş. Hevalbendên me ji İranê bo me xeber şandin, ku em herin İranê û ji İranê çekiş giran binin İraqê. Me jî çekên xwe hilgirtin û ji Nokanê bi re ketin. Lê gava em gihan Şemdinan, me zanî, ku Celal û Elî Eskerî em xapandine û me ji bo şerê bira-kujiyê dibin. Piştî ku em hatin girtin, şer temirî û nera. Wê gavê li ba Elî Eskerî namek bi destnivîsa Celal û mora YNK, ku ji bo hevalbendên me yê Tirkîyê hatibû nivîsîn, derket. Em niha dixwazin, ku em bi QM re ênîkê saz bikin. A rastî, Celal pîr caran em bi taktîken xwe dan kuştin... Dema me şerê dijmin dikir, Celal ji me re berik û fişek nedîşand. Pîr hevalên me, ji ber tunebûna berikan, bi bejika dawîn ve xwe kuştine. Yê ku xwe kuştine, li şer zenda xwe nivîsîne, ku em ji ber tunebûna berikan tên kuştin. Belê, berikên me nedîman. Ji ber ku Celal ji me re berik nedîşand...

.....
Dema şerê di navbera QM û YNK de, hikûmeta Beesî ya faqîst jî dest bi şewitandina gundan Kurdistanê kiribû. Ji wê rojê bi vir de, karê wan şewitandina gundan e. Beesî yê nijadperest bi tenê şewitandina gundan qayil nabin. Genim, rez, pez, xwarin li heta darên li dorhêla jî, ku kês bikeve destên wan, dişewitînin. Gundîyên ku digrin jî, bi xwe re dibin. Kes ji nîzane, wan kuda dibin. Gundîyên direvin jî, tên ba pêşmergan û li cihên rizgarkirî cîwar dibin.

Îro rewşa jîna pêşmergeyan pir dijwar e. Ji ber ku heta niha gundin nehatibûn şewitandin. Gundiyên pêşmergeyan xwe xwedî dikirin û diparastin. Piştî gundî hatin şewitandin, jîna gundiyan, zar û zêçên wan jî ketin şer milên pêşmergeyan. Xwarina herî baş ya pêşmergeyan û gundiyan reben û belengaz, bi tenê şorba nîsk û savar e... Beesî yê xwînrêj, di navbera her 4-5 gundên şewitandî de, asîgehêk çêkirine da ku gundî nikaribin vegerin û gundên xwe ji nû ve ava bikin.

Birgîbûneke gelek mezin di nav pêşmergeyan û gundiyan de heye. Ji lewre, pêşmerge jî bo peyda kirina xwarinê erîşê dibin şer asêgehên lêşkerê Beesîyan, da ku zîkê zarok, kal û pîrên gundî têr bikin. Lêşkerê çayşor, li hawirdorên asêgehên xwe pişqîn çandine. Bi wan xwe diparêzin û li ber xwe didin.

Di gel vê jîna dijwar, hebûna nexweşiyên, nexweş û birîndaran rewşa keftelefa şoreşê hûn diwartir dike. Ji ber ku di nav pêşmergeyan û hêcetan bêpar in. Her pêşmerge ku me didit, ji me re weha digotin; "Hinde doxtorên Kurd, ku bi pere û xwîna gelê Kurd li Ewropayê xwendin çi dikin? Ji bo kîjan rojê rawestane? Ma ew hiç fedî nakin û gelê xwe nahizirin?.. Lê em bawer in, ku her yek, ji wan, niha ji Leninî jî bêtir Leninîst in... Zimanên wan dirêj e, lê belê dîtina wan pir kurt e..."

.....
Gundiyan me yê belengaz û pêşmergeyan me yê gehreman, roj bi roj, dikevin tengasîkê gelek giran. Heta niha havîn bû dinya germ û xweş bû. Zarok, kal, jin pîrêkên Kurdistanê dikaribûn li derve û di bin daran de bişin. Lê îro, zivistanê serê xwe li wan rakirîye. Dema berf, bager û baranê ye. Gundi bê xanî ne. Zarok û pîrêk bê kînc û pexas in.

.....
Şoreşa me ya pêşverû, îro hêza xwe jî gelên xwe û bîr û bawerîya xwe jî, ji zanistîya sosyalîzmê distîne. Ji lewre, divê em vê şoreşê hewceyî kevneperestan û emperyalîzma cihanî nekin. Heke em kar û serxwegirtiyên xwe pêk neynin, em bixwe dibin berpirsiyarên mirina van zarok, kal, pîr û pêşmergeyan. Ji me re şerm e, ku birayên me jî şermê û nexweşiyê, ji tazî û birgîbûnê bimrin. Divê em gelên cihanê binêrin, ka wan gelan şoreşên xwe çawan xwedî kirine. Divê em ji wan, wek Vietnamê, Kamboçya, Mozambîk, Angola, Sehra û Filistinê û hp. dersan werbigirin.

.....
Piştî ku me xebat û têkoşîna QM û pêşmergeyan mîrxas bi kurtî berpêşî we kir, em dixwazin çend tiştên din jî pê ve girê bidin. Herçandî me başî û genciyan pêşmergeyan û Qiyada Miweqet ya Partî Demokratî Kurdistan (QM - PDK) dan ber çavên we jî, lê dîsan em nikarin çewtî û şaşiyên wan veşêrin. Gava em çewtî û şaşiyên wan dibêjin, em tiştêkî jî ber çavên xwe bi dîr naxin. Em li şaşî û çewtîyan wan herdem bi dîtî û lênerîneke rast û dirist, bi bawerî û hizîreke ayaker hûr dibin. Bi vî awayî dixwazin bîdin serast kirin. Anç, dema şaşî ten gotin, divê tu caran jî dîtî û lênerînen zanistî neyê bi dîr kebin. Herweha divê herî neyê avêtin û tişt neyên pis kirin û hilweşandin. Nemaze ew jîhevderxistin divê pêşneyarên bêrdar bi xwe re bîne, ku mirov bikaribe wê şaşiyê jî nav rake. Dema em rexnan li şaşiyekê digirin, divê awayê çêkirin û serastkirina wê jî em bi xwe re binin. Wek li gor hat gotin, divê tu caran jî rastiyê, diristî û biratiyê venegotin. Ango, qasî em piştî têkoşîna QM jî bo mafên gelên Kurdistanê digirin, em çî şaşiyên we jî bibêjin û binivîsin. Heke ev bi awayên me gotî nebin, hem jî gelên Kurdistanê re û hem jî ji ramana me ya siyasî re bêdadîke mezin dibê.

Me bi her awayî ji başiyên şoreşê kad kir. Hindê ku başî û diristiyên wê şoreşa pîrozê bidomîne, em ê piştî wê jî bigrin. Em çî piştî pesengên QM yê çoreşger bigrin. Ji ber ku em genc pê bawer in, ku şoreş li dijî koledariyê, emperyalîzmê, feodalîzmê, faşîzmê û kevneperestiyê, ye. Fêşerêk û birewerên wê pêşverû ne û kêsekê bêsînor didin kes û hêzên pêşverû û sosyalîst. Heke şoreşek ne li ser van merc û

bingehan hatibe ava kirin, eger ew şoreş şoreşa welatê me bixwe be jî, em ê li dij rawestin. Em ê piştê wan negrin û li dijî wan têbikoşin...

QM xebata xwe ya li ser van merc û bingehan, di karê xwe de, bi me nîşan da. Me jî piştî lêhûrbûn, lêkolîn û gotûbêjên hûr û kûr, bawerî û qîma xwe bi wan anî.

Me li jor jî da diyar kirin, ku tevgera QM tevgereke pêşverû ye. Hem-bêza xwe, jî kes û hêzên pêşverû û şoreşger re vedike. Lê wek QM bi xwe jî dibêje, ew ne partîke marksîst-lenînîst e...

Bi a me, kemasiya QM, ku pir giring e û divê bête zelal kirin, ev e. Ew jî meyla doza otonomiyê ye. Diyarnekirina armanca nêzik e. QM, hem di nivisar û hem jî di axaftinê xwe de, carina jî "otonomiya rastîn" kad dike. Em dixwazin bidin zanin, ku di dema şerekî çekdar de, doza otonomiyê, ne dozeke şoreşger e. Lê berî şerekî çekdar dibe ku bête peşirandin. Şoreşvan jî, we daxwazê bi şûn de venagerînin. Lê belê dema şerê çekdariyê de, ew adî li gor rewşa mercên dîrokî, siyasî, aborî, erdnîgarî û civakî yên wî gel û welatî dibe ku bibe daxwazek reformîst. Nebe daxwazek şoreşger. Ji ber ku tevgereke çekdar rewş û mercên bingehîn yên bi her rengî, jî binî ve diguhirîne. Doz û daxwazên tevgerê jî, divê bi vê guhîrînê ve bîn guhartin.

QM heta niha jî xwe re armanc û durîşmeke navendî wernegirtiye û nepejirandiye. Lê belê, carina tîn xuya kirin, ku meyla doza otonomiyê heye. Em bi xwe baş dizanin, ku ev meyla han ê nemîne. QM ê li gor rewş û mercên bi her rengî, jî hev derxe û lê hûr bibe. Di yek-du belavok û nivîsarên xwe yên dawîn de jî didin xuya kirin, ku ew jî, di vê reyê de, gavine ber bi çav û bêrdar davêjin. Bi xwe dibêjin û dinivîsin, ku doza otonomiyê ne daxwaza me ya bingehîn e. Daxwaza me doza mafê çarenûsa netewa Kurd li Rojhelata Navîn e. Herçandî armanca dûr xweş hatiye diyar kirin jî, di armanc û pêngava nêzik de zelalnebûnek heye.

Qaşî hindê jî divê em, şoreşa başûrê Kurdistanê bi tenê nehêlin. Em divê bi hemû hebûn û hêzên xwe ve piştê şoreşa xwe ya pêşverû bigrin. Em divê rûyên Caşan derxin der û perda li ser rûyên wan hilin. Rûyê wan ye reş berpeşî gelên Kurdistanê û yên cihanê bikin.

BIJÎ ŞOREŞA 26-ê GULANÊ Û ÇEKROXÊN WÊ PÊŞMERCÊN MÊRXAS Û DILÊR!

BIJÎ MAFÊ GELÊ KURD YÊ ÇARENÛSÊ!

BILA BIMRE KOLEDARÎ, EMPERYALÎZMA AMERİKAYÊ Û KEVNEPERESTÊN HERÊMÊ!

Çiriya Pêşîn - 1978

P A L E J I Ç I R E T Ê W EŞANDIN ?

Wek tê zanîn, îro li Ewropa ji 150 hezaran zêdetir Kurd hene. Piraniya wan karker û yên mayîn ji xwendekar in. Ew li derveyê welatê xwe, di nav welat û gelên cûre cûre de, di jin, karkerên Kurdan keda destên xwe, li welatên derêke, difiroşin sermayedaran. Li hember destmiz û keda xwe, xwe didin şelandinê. Xwendekarên Kurdan ji, ro-nahiya çavên xwe dirijînin, da ku zanebûna xwe peşde bibin û bi xwendinê bibin xwedî tiştêkî. Sibehî vegehin welatê û ji hejarên Kurdan re bixebitin. Di şerê rizgariya wan û yê welatê de hevpar û beşdar bibin.

Lê mixabin, ku karkerên Kurdan ji pir tiştan dûr û bêpar in. Xebateke xurt û rêk û pêk, di nav wan de tune. Heta niha ew ji xebata şiyasî pir dûr mane. Ji bo hişyarbûn û birêxistina wan, kar û xebatên ku hatine kirin, pir sist û ne bêrdar bûne. Pir caran ew di reya xebateke şaş û ne dûrbîn de hatine bizaftin. Hin rîvdên şiyasî, çî Kurd bin û çî ji Tirk, ew ji bo xêr û bêra xwe ya şiyasî û kesi dane bi kar anîn.

Dibe ku di vî warî de, ev pirsê ha were pêş; Gelo em çî ne? Em jî ne ji wan in?

Di destpêkê de, divê bête gotin, ku bersiva vê pirsê dê bi dirêjahiya xebata me de ronak û zelal bibe. Ji niha ve xwe pesinandin ne tiştêkî rast û dirist e. Ji bilî vê jî, ev rêxistina me ya nû, ji tevgirêdanên wek BAHÖZ û KOMELA KARKERAN û ji KESEN SERBIYAXWE û BEEBEND yên welatparêz û pêşverû pêk hatiye. Kemaze di warê xebata derveyê welatê de, herdu sazî jî, xwedî dirok û serpehatîke dewlemend in. Bibe jî nebe jî, di babeta xebatê de, wek tevgirêdanên din, kêmasî û şaşiyên wan herdu rêxistinan jî bûne. Ew li hember vê pirsê hişyar in. Ji lewre jî wê berpirsiyariyê hêldidin ser milên xwe. Ji xwe ev yeka ha bû sebeb, ku ji hemû aliyên wan fireh, ji bo sazkirina yekîti û hûnana komikên rêxistineke nû, bîn avêtin. Rêxistineke welatperwer û şoreşger, ku bikaribe xebateke şiyasî, dûrbîn û xurt pêk bîne. Dakeve nav refên kedkarên Kurdistanê, hemû welatparêz û demokratên û wan di bin ala sazîkê de bicivîne hev. Berê wan bide reya rizgariya Kurdistanê û serfirazkirina gelên wê.

Bêguman, wek bav û kalikên me gotine; "Ji destêkî tenê deng dernakeve". Çî herdu rêxistin bin û çî jî hogirên welatparêz û pêşverû bin, ev rastiya ha, ji meş ve ditibûn. Lê rewş û gehinekên ku em jê derbaz dibûn, ji bo bicîhanîna ve armanca piroz, dest nedidan. Berî her tiştî armanç, komkirin û bîhevghihandina hemû hêz, tevgirêdan û kesên welatperwer bû. Herçendî jî pir aliyên wê, di vî warî de hewil hatin dan jî, divê em bêjin, ku hin rîvd û kesên kêşperest, ne dûrbîn, ezperest û rêşax xwe nedan ber vê hewildanê. Heta pêşneyarên "gotûbêj û hevdu ditineke bî bend û merc" jî nehatin pejirandin. Ew, an bi şûr de hatin vegehandin, an jî wek "dîplomaten sedsala bîstan" dikin, bêdeng hatin hiştin. Yê ku ev kirin, daxa dilan e, ku heta niha jî sakoyên şoreşvaniyê li xwe dikin û wek ronakbîrên Bizansî çenebaziye dikin.

Bi a me, şoreşvan û birewer, tu caran ji gotûbêjan narevin û natirsin. Rêv û tirs, tenê qelsbûna mirov bi xwe û nexesma ya bîr û bawerî, didin xuyani kirin.

Bi gurtêbir, hevalên ku pêşwariya civînekê pejirandin hatin û di civîne de beşdar bûn. Piştî gotûbêjên çend rojan, li ser berarmanç û destûrêke gihan hev. Deqên bîngrehî yê şiyasî hatin tespît kirin. Bîryara sazkirina tevgirêdana PALE hat wergirtin.

Ji gotûbêjên civîne jî xuya dibûn, ku divê li derveyê welatê kar û xebateke bi rêk û pêk, ku rehên wê bi welatê re be, bête li dar xistin. Di nav karkerên Kurdan de, xebateke xurt bête saz kirin. Karkerên me jîhevdu û bîdengiyê bîn rizgar kirin.

Em bi kêfxweşî dikarin bêjin, ku piştî komcivîne di demeke pir kurt de, gaven fireh û ber bi pêş hatin avêtin. Kelemên ku li ser reya sazîyê bûn, bi hesani hatin hilandin. Niha jî di vî warî de, xebatine hêja û bi kêrhatî tenê li dar xistin.

Lê qasî hindê jî, em xweş bawer in, ku barê ku me daye ser milên xwe, ne hinde sivik e. Jê re jî rekî û kar divê. Lê em di wê baweriyê de ne, ku dilxwazî û hewaskariya heval û hogirên me dê wî barê giran rabigre. Bîcîhanîna biryarên komcivîne û niha weşandîna kovara PALE, jî wê yeka ha re îspateke eşkere ye.

Wek me li jor jî got, niha tibabeke mezin jî karkerên Kurdistanê li derveyî welêt dixebitin. Xwîn û keda wan jî aliyê sermayedarên mezin yên ewrûpî ve tên meşandin. Karbidestên Enqerê yên kolar, wan wek koleyên çaxa navîn jî bo çend qurûş dovizan difroşin sermayedariya ewrûpî. Saw û terora xwe ya li Tirkîyê, li derveyî jî, li ser wan didomînin. Wan dixin nav agirên dojehê, per û perîşan dikin. Bêguman jî wê pê ve, qencî jî rejîma xwînmeşên Enqerê hevî kirin, tiştêkî pir pûç e.

Ji me re ferz e, ku em xwe bighînin birayên xwe yên karker û destên xwe yên alîkarî û xerxwaziyê dirêjî wan bikin. Wan jî bêçarî û tenêbunê rizgar bikin. Bi wan re bidin û bistînin. Ji aliyê siyasî û netewî de, wan hişyar û zane bikin û rê bixin. Diyar e, ku ev kar jî ne karê rojê û hêsan e. Divê em binfireh û bindirêj bin, ne ku bilezînin.

Ji van hemû kar û baran re, çawa karkerên têgihîştî û têkoşer, wisan jî xwendekar û ronakbîrên zane û fedekar hewce ne. Lê sed mixabin, ku xwendekar û ronakbîrên me hîn nebûne xwedî bersivekî ya rîke wilo, ku bi wî karê na ve rabin. Sebeb û hoyên wê jî pir in. Lê belê, hoy û sebebên tunebûna xwedî kesîtkî, siyasî ye serbixwe, tênegihîştîna doza welat û neteweke bindest, pûtepedana dabaşa bi serê xwe û bi cihê sazîkirina tevgerêdanekê sorêşger û welatperwer, jî hoy û sebebên herî girîng in. A didwan jî, bêguman hebûna ruhiyet û karaktera kêşperestî ya rîvda ronakbîr û bûrûyayên piçûk e. Nexweşiyên ha, yên ku di laşên xwendekar û ronakbîrên Kurdan de cih girtine, alozî û sergêjiyên mezin dixin nav rêzên xebatê. Wê qels, jar û bêhez dikin.

Heçî rewşa îro ya hêzên kurdî û xebata wan li derveyî welêt e, dilê mirov hinde xweş nake. Hêzên ku xwe "Niştîmanî" û "Pêşverû" nav dikin, ku bi xwe xwedî dirokeke qirêj û kirêt in, dixwazî doza heyf û tolestandina xwe têxin nav rêzên karkeran jî. Vîlikên rêber û deşta serekîtiya wan yên li nember hêzên pêşmergekî pehlawan li başûrê Kurdistanê, nemaze li Ewropa, xwe dixin reng û awakî din û bela dibin. Ji lewre, hewce ye ku rû û rûçikên wan kesan û û hevalbendên wan bîn eşkere kirin. Vîlik û fêlbaziyên wan, bi keftelefteke xurt ve, bîn tawanbar kirin û cemîdandin.

Ji lewre PALE xwe davêje meydana şerî û bi xwe dizane, ku ne bi tenê ye jî.

MARŞ KATLIAMI ÜZERİNE

Hepimizin bildiği gibi 23 Aralık tarihinde faşistler, MİT ve Kontr-Gerillanın desteğinde misli görülmemiş bir kitle katliamına girdiler. Maraş'ı bir savaş alanına çevirip resmi ağaçların 106, tahminlere göre 200 e yakın masum insanın kanını akıttılar. Genç, ihtiyar kadın ve çocuk demeden, önlerine gelen herkesi öldürdüler. Olayların çıkış sebebini anlamak ve doğru bir tahlil yapmak için biraz gerilere gitmek gerekir.

CHP ağırlıklı hükümet iş başına gelirken, Türkiye'yi derin ekonomik bunalımdan kurtaracaklarını, işsizliği önleyeceklerini ve faşist odakların kurutulacağını söylemişti. Fakat hükümetin iş başına geçişinden bu güne kadar, Türkiye'nin gün geçtikçe ekonomik krizden bataklığına battığı ve işsizliğin çığ gibi büyüdüğünü bu güne kadar en azından 1200 insanın öldürüldüğünü, Maraş katliamını ve peşinden gelen sıkı yönetimi görüyoruz.

Amaç, öteden beri Kürdistan'da var olan sıkı yönetim uygulamalarını meşrulaştırmak ve gelişen demokratik taleplerin önüne set çekmekti. Sömürgeci burjuvazinin ve onların eli kanlı parti ve örgütlerinin istediği buydu. Diğer yandan Ecevit hükümetinin getirmek istediği anti-demokratik yeni yasalar ve faşistlere karşı tutumu, böyle bir iktidarın halktan yana olmayıp sermayenin emir ve komutasına göre hareket ettiğini göstermiştir. Bizlerin çok iyi bildiği gibi, sömürgeci burjuvazi halk kitlelerini daha çok sömürmek, gelişen devrimci mücadeleyi boğmak, Kürt halkının ulusal demokratik taleplerini geriletmek için MIT, Kontr-Gerilla, Faşist MHP ve ülkücü gençler derneğini kurmuştur. Bu yasa dışı karşı devrimci örgütler sayesinde, kitleler üzerinde terör estirmiştir. Diğer yandan sömürgeci burjuvazinin en korktuğu meselelerden biri de Kürdistan'da gelişen anti-sömürgeci muhalefettir. Çünkü; Kürt halkının Kürdistan'ın her parçasında gelişen haklı mücadelesi, Türk burjuvazisini ve işbirlikçilerini rahatsız etmektedir. Kürdistan'da gelişen ve yükselen ulusal demokratik mücadele, sömürgeciligi ve sövenizmi geriletmekte, bundan korkan sömürgeciler ve onların MHP faşist beslemeleri, MIT ve Kontr-Gerilla gibi karşı devrimci örgütler, uzun zamandan beri böyle bir hazırlığın içerisinde idiler. Malatya, Elazığ, Sivas provakasyonları ve ardından gelen sıkıyönetim göstermiştir ki, onlar Kürt halkının devrimci mücadelesini bölmek ve yok etmek için bu katliamı düzenlediler.

Öteden beri faşistlerin devrimcilere, demokratlara ve yurtseverlere karşı işlediği adice cinayetler ve de Maraş katliamından sonra gelen sıkıyönetim, her yönü ile faşistlerin isteklerini gerçekleştirmiştir. Bu da bize Ecevit'in ne kadar anti-faşist ve sosyal demokrat olduğunun kanıtıdır.

Herkes şunu iyi bilmelidir ki, ne bu gibi baskı ve provakasyonlar Türk halkının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolundaki mücadelesini, ne de Kürt halkının ulusal demokratik hakları uğruna verdiği devrimci mücadelesini durduracaktır.

BIRYARÊN KONGREYA PALE

Kongreya danîna hîmên rêxistineke yekbûyî, piyîti deqîgek rawestîn li hember ruhên şehîden Kurdistanê û gelên bîndest yên cihanê, dest bi xebata xwe kir. Bi dirêjahiya çend rojan, Kongre; bi gelemperî li ser rewşa çihanê, bi xweşerî ya Kurdistanê û xebata li derveyî welêt mijûl bû. Lêhûrbûnên hûr û kûr, gotûbêjên kêrhatî û bêrdar kir. Hemû aliyan ku hatibûn civînê, jîreki û dilsoziya xwe li beramber pêkanîna yekitiyêke şoreşger, welatparêz, xurt, rêk û pêk nişan dan. Cîhê pesîn û serbilindiyê ya ku sergirani û berpirsiyariyên hogirên hevpar yên civînê, bûn hoy û sebebên hevbir û hevxemdariyê. Dûrbîni û fedakariyên hogiran, tevgerêdana "PALE - Rêxistîna Şoreşvan û Welatparêzên Kurdistan"-ê pêk anî. Wan PALE kir xwedî berarmanç û destûrêke şoreşger, welatperwer û demokratîk.

Di dawîya Kongrê de, hevparên hîmavêjên tevgerêdana PALE, bi giş dangan ve ev biryarên siyasî yên li jêr wergirtin.

1- Kongreya me silayên xwe yên şoreşger û welatperwer ji birayên xwe yên pêşmerge re dişiye. Bi xurtî, piştî şoreş û xebata wan ya ji bo wergirtina mafê çarênûsa gelê Kurd digre. Doza pêşveçûn û hişyarbûna wan li hember dijminên zorker, koledar û xwînrej ji dil dixwaze.

2- Kongre, lanetê li siyaseta nijadperestî ya Beesiyên faşist yê Bexdê dibarîne. Xweş dizane, ku siyaseta çolkirin, şewitandin û derxistina gundiyeên Kurdistanê Başûr meşqa xwe ji siyaseta hovîtiya emperyalîstan û koledaran, ya li Asya Dûr û Afrikayê çeribandî werdigre. Keç û lawên gelên Kurdistanê yê ku li hember ve sîtem û zordariyê şer dikin, mafdarî û diristbûna têkoşîna xwe, bi û awira gelemper ya cihanê, didin xuya kirin. Mîriya nijdevanên Tikritî ya Bexdê, genc pê dizane, ku bi zorkerî û şer ve, daxwaza gelên Kurdistanê bi cih nayê. Bi xurtkirina dezgeha faşistî û leşkerî ve, bindestkirina refên kedkarên Îraqê naçe serî. Ji pêşdeçûna welêt û pêşketina jina gelên wî re, tenê rê û çarek heye. Ew ji nasîna mafê çarenûsa netewa Kurd û mafên demokratîk û bingehîn yê refên kedkarên e. Pêkanîna rejîmeke sosyalîst û ji dil li dijî emperyalîzmê, siyonîzmê û kevneperestê herêmê ye. Lê kongreya me baş dizane, ku ev rê û çare ne li gor dilê Beesiyên xwînmej in. Ji lewre ban hemû refên kedkar, hêz û kesên sosyalîst, pêşverû, demokrat û welatparêz dike û ji wan piştgirtina xebata gelên Kurdistanê û şoreşa wan doz dike. Herweha ji wan dixwaze, ku xebata xwe li hember nijdevanên Beesiyên xurtir û têkûztir bikin. Hem li derveyî û hem ji li welêt, cûnta Tikritîyan bi tenê bihêlin. Rû û rûçikên wê yê faşist û mirovkujiyê, berpêşî şênîyên welêt û gelên cihanê yê pêşverû û demokrat bikin.

3- Kongreya me bi xurtî dengê xwe li hember mîriya Ecevit ya Enqerê bilind dike û lanetê lê dibarîne. Tirkiye ku qereqol û pênavê emperyalîzma Amerîkayê ye, di van rojan de, gavên ber bi faşîzmê û rejîmeke leşkerî davêje. Ecevit û partiya wî ya kemalîst û nijadperest, di destpêkê de, bi soz û gewlên gelew û helez li şûna mîriya Demîrel ya nokerê emperyalîzmê rûnişt. Ji ber soz û pirsên Ecevit, di derheqa rakirina bendên 141-142 yê destûrê, nasîna azadiya niyûsin, çap û baweriyê, anîna jîneke demokratîk û vegerandina aşyîşê û hp. de, hemû hêzên demokratîk û pêşverû piştî wî girtin. Lê wî di demeke pir kurt de, rûçikên xwe yê ji mîriya Demîrel pîstir, nîşan dan. Ji lewre jî, xiyala keş û hêzên ku çepê li Ecevit re lê didan, şikestin. Bi a me, hêzên ku îro di parlemantoya Enqerê de hene, pir û hindik, hemû wek hev in. Heçî li hember netewa Kurd e, her yek ji yê din faşîstir e. Lê mixabin nebûna yekîtî û hevkarîyê di nav hêzên pêşverû û şoreşger de, dibin sebebên xurtbûna hêzên faşist û paşverû. Pîrbendî û jêkdûriya di nav wan de, ji vegera rejîmeke faşist an jî leşkerî re, pêşkeşkirina meydanê ye. Emperyalîzma Amerîkayê û kevneperestên herêmê, hêzên tûranî û faşist yê çekdar û mîrkuj, roj bi roj, têkûztir dikin. Hejmara kuştîyan, ji çaxa Demîrel bêtir e. Giranbûna jînê, zêdebûna bêkarîyê, tûnebûna hewceyîyên rojane, zêdebûna deynên dewletê û xurtbûna zorkeriyê û hp. ji berê pir zêdetir e. Ji deh milyonan bêtir Kurd, her roj zêdetir tenêşandin û kuştin. Jêkdûriyên mezhebî, wek elewîtî-sunîtî, ji caran bêtir di destên mîriya Enqerê û faşîstan de hacetek e. Tevgerên komandoyên leşkerî yê wêk "Kum-Şînên" Amerîkayê li Vîetnamê, li ser gundiyeên Kurdistanê xurtir dibin. Li Kurdistanê, Tetbîqatên leşkerî yê mîriya koledar, her sal pêşvetir diçe.

Em ji hêzên şoreşger, pêşverû û demokratên Tirkiyê doz dikin, ku jêkdûriyên demî ji nav xwe zûtir hilênin. Xebat û têkoşîna xwe, li dijî rejîma zorker û xwînrej ya Enqerê xurtir bikin. Herweha em ji hêzên kurdî yê pêşverû û welatparêz dixwazin, ku xwe bîghînin hev û di destên hêzên berjewendixwaz de nebin hacet. Rêzên xwe ji hêmanên kirêt vemalî û têkoşîna xwe ya li hember koledarên Enqerê têkûztir bikin.

4- Kela emperyalîzma cihanî ya Amerîkayê, ji binî ve diheje. Şahê noker, ev ji çaryek sedsalî bêtir e, ku bi alîkariya sazûmana sîxurî ya CIA careke din mîriya Teheranê wergirtibû, niha di tariya şevê de ji xwe re rêkê digere. Şahê xwînrej, bi dirêjahiya mîriya xwe, bi alîkariya SAVAK-ê ve, doza refên kedkarên Îranê bi zora çêk û singoyan vemirand. Azadî û rizgarî-xwaziya gelê Kurd û yê din, bi leşkerên çekmesorên xwe ve, di xwînê de xeniqandin. Şahînaştiya Îranê û hogirên wê emperyalîzma Amerîkayê bawer dikirin, ku bi kar û kirînen xwe ve de saltanata xwe bidominînin. Lê belê wek tete zanîn; sîtem û zorkarî çêken ber bi paş peqok in.

Îran, bi her alî ve, nemaze ji emperyalîzma cîhanî ya Amerîkayê re cî-hekî stratejîk e. Lê ew îro hêdî hêdî ji destên wê derdikeve. Gelên Î-ranê, çi Kurd bin û çi jî netewên din bin, niha ji bo mafên xwe yên demokratîk û bîngehîn û dijî rejîma xwînmeş têdikoşin. Ew bi eşkere û xurtî dixebitin, da ku îranî û gelên wê ji bin destên Şahê noker riz-gar bikin. Rejîma xwînmeş, ku hinde sal in refên keşkar û gelên bîndest, di bin jêdestîke hov de hişt. Niha tawanên wê yekê, bi xwe dikişîne. Herçandî hêzên li dijî Şahînaştîyê ne hinde sazûyî ne jî, lê ketina Şah misoger e.

Kongreya me ji dil dixwaze, ku refên keşkar û gelên bîndest, nemaze gelê Kurd, xwe di demeke kurt de saz bikin û mafên xwe yên demokratîk û bîngehîn têxin bin destên xwe. Em bi xurtî dengê xwe li hember rejîma noker ya Şahînaştîyê bilind dikin û lanetê li zordarî û sîtema wê di-barînin. Hêviya me ew e, ku hêzên pêşverû û demokrat, têkoşîna xwe li hember Şahînaştîya Tehranê hêztir bikin. Gelê Kurd jî, xwe zûtir ji bi mafên xwe yên netewî bi rê bixe.

5- Kongreya me, vebirîna Tel el-Zetar tu caran ji bir nake. Herçan-dî miriya Şamê xwe pêşverû datîne jî, lê bi van kirînen xwe ve genc nişan da, ku bi xwe nokertiya emperyalîzmê dike. Ne tenê kuştin û vebirîna Filistinî û Libnanîyan, lê herweha di dabaşa windakirin û pişav-tina gelê Kurd de jî, pêsporekî mezin e. Bi cîhkirina nexşa kembere erebî, vekîşandina mafên hemwelatî yên Kurdan, rûçikên rastîn yên mîri-ya Beesiyên Şamê diyar dikin.

Em dengên xwe, li dijî wê siyaseta nijadperestîyê ji dil bilind dikin û lanetê li miriya Şamê ya zorker dibarînin. Hêviya me ew e, ku hêzên demokrat û sosyalîst xebata xwe li dijî wê xurtir bikin û ji refên keşkar û netewa Kurd re jîneke serfiraz li darxin.

6- Kongreya me silavên germ û yên şoreşger ji gelên mozambîq, An-gola, Gîne Bisao, Vîetnam, Kamboçya û Laosê re dişîne. Serketina wan li dijî emperyalîzmê û koledariyê pîroz dike. Ji dil piştî xebata avakirin û afirandina jîneke serbilind û serfiraz ya wan dike.

7- Kongreya me, bi xurtî piştî şerên rizgarîxwazên Eritra, Zîmbabwe, Afrîka Başûr, Sehra, Dofar û yên gelên Afrîka, Asya û Amerîka Latînî dig-re. Serketina wan ji dil doz dike.

8- Kongre, bi xurtî piştî tevgera azadîxwaziya Filistinê, di bin ala Tevgirêdan Rizgarîxwaziya Filistinê (PLO) ji bo mafên çarenûsa xwe û wergirtina welatê xwe yê vegirtî digre. Vekîşîna Îsrail jî erdên vegir-tî yên erebî doz dike.

9- Kongre, bi xurtî neqazîbûna xwe li dijî çûna serkomarê Misrê Enwer Sadat bû kela siyonîzmê dide diyarkirin. Ji ber fêl û vilikên wî yên li dijî şerê rizgarîxwaziya Filistinê, rêber û rêzanê wê, Têv-girêda Rizgarîxwaziya Filistinê (PLO) tawanbar dike.

10- Kongre, vegirtina Libnanê tawanbar dike û bi xurtî piştî tev-gera pêşverûyên Libnanê ji bo parastina serbixwebûna netewî û çare-ditîneke demokratîk, ku mafên netewî yên Kurdan jî bîne cîh, digre.

11- Kongreya me, bi xurtî li hember vegirtina girava Qibrîsê ya mîriya Enqerê û talan, tajan, wêran û perişankirina gelên giravê radi-weste. Xweş bawer e, ku armanca vegirtina giravê, ji bo binikên leşkerî yên emperyalîzma Amerîkayê û NATO-yê bû. Ji lewre, hewildanên perçeki-rîna giravê tawanbar dike. Hemû hêzên xwe ve, piştî ji gelên giravê re pêkanîna komareke yekgirtî, federal, pêşverû û demokratîk digre. Herweha doz dike, ku leşkerên vegirker yên Tirkiyê ji giravê vekîşin.

12- Kongre, piştî xebatê kêmatîyên netewî yên cîhanê li dijî siya-seta windakirin û pişavtîne ji bo wergirtina mafên netewî û demokra-tîk yên bîngehîn digre.

13- Kongre, ji hêzên pêşverû, demokrat, welatperwer û tevgerên riz-garîxwaziya netewî yên cîhanê û ji dinya sosyalîst, doza piştigirtina bi her rengî ya şerê azadîxwaziya netewa Kurd li Rojhelata Navîn dike.

MEVSİMİN OLAYLARI ve YORUMLARI

1 Ekim Pazar

- Türkiye'de, şu anda 2,5 milyar TL'lik yabancı sermaye bulunduğu ve bunun 1,5 milyar liralık bölümünün ABD kökenli sermaye olduğu açıklanmıştır. Firma sayısı bakımından Almanya 23 firmayla başta. ABD'nin 20 firmasına karşılık yabancı kökenli sanayi içindeki payı %17, Almanyanın %15'tir.

- Türkiyede varolan enflasyon giderek derinleşmektedir. Ayrıca paranın değeri Alman markına göre %2,4 daha düşürülmüştür.

- MHP'nin cinayet ocaklarından Gültepe'deki MHP lokalinde gizli bir dehlizle gidilen bir ev tespit edilmiş ve burada Nizamettin Orhangazi'nin katilleri yakalanmıştır. Aynı zamanda Uşak'ta devrimci bir işçi, evine atılan bomba sonucu hayatından olmuştur. Bu arada S. Sabancı ailesinin sanayici ve sermaye için, büyük bir tehdit teşkil ettiğini açıklamıştır.

- Turgutlu'da 2000 tarım işçisi greve gitmişler ve çalışma saatlerinin 12'den 8'e indirilmesini, sigorta hakkını ve diğer istekleri talep etmişlerdir.

2 Ekim Pazartesi

- Milli Eğitim bakanı yaptığı açıklamada, öğrencileri militanların ellerinden kurtaracaklarını açıklamıştır. Bu arada, komandalara barınağı olan Ankara Yıldırım Beyazıt ve Site yurdunda, bundan sonra kız öğrencilerin kalacağı açıklandı.

- Adana'da İGD başkanı Hasan Güzel, evine açılan ateş sonucu ölmüş. İstanbul'daki patlamalarda yedi kişi yaralanmış, Şişli'de İGD üyesi bir işçi ağır yaralanmıştır. Bu arada, Avusturya büyükelçisinin eşiyile kazının öldürülmesi olaylarının araştırılmasına başlanmıştır. 35 Eğitim Enstitüsü yöneticileri ise, yaptıkları ortak açıklamada Eğitim Enstitülerinin açılmasını istemişlerdir.

- AP içindeki ilişkiler büyürken, Oğuz Aygün kongreden sonra iktidarla sıkı bir müzakereye girileceğini ve kongrenin başarısız olmasının belli bunalmılara yol açacağını belirtmiştir. Bu Amerikancı hakim sınıfların, buhranın yükünü halk kitlelerinin omuzuna atmak için birleşme eğilimleri gösteriyor.

3 Ekim Salı

- Uşak ve İstanbul'da iki kişi öldürülürken, İstanbul'da daha önce yaralanan iki genç kurtarılamadı. Bu arada Malatya'da biri toplum polisi olan üç Faşist Rus yapısı Kleşinkof silahları ile yakalanmıştır. 3 ÜGÜ üyesi de Bursa'da yakalanırken, İstanbul'da iki banka şubesi soyulmuştur.

-Hükümet ile IMF'nin pazarlığı devam ederken, halk sınıflarının aleyhine olan kararlar alınmaya devam edilmektedir. İlk tedbirlerden biri olarak kamu kuruluşlarına verilen kredi oranı 5,8 milyar lira azalmıştır. Bu arada maaşlara (memur maaşlarına) 300 ila 500 arasında komik bir artış sağlanacağı belirtilmiştir.

- MHP Genel idare kurulu saldırılarının devam ettirmiş ve sıkıyönetim ilân edilmesini, DGM'lerin kurulmasını, hükümetin çekilerek yönetimi orduya devretmesini istemiştir.

-AP içindeki ilişki 5 ilin kongrelerinin Merkezce değiştirilmesine ve ileri tarihlere alınmasına sebep olmuştur. Bu arada K. Kale'nin kongreye katılmayacağı ve Milletvekili Pıkket Pehlivan'ın da istifa ettiği ileri sürülmüştür.

-Yugoslavya ve Moskova'nın arasının açıldığı Yugoslavya devlet başkanının Moskova ziyaretini iptal ettiği ve Tito'nun Sovyet basınına sert bir şekilde eleştirdiğini açıklamıştır. Bu arada Hafız Esat'ın da D. Almanya Cumhuriyetine gittiği açıklanmıştır.

-Bu arada 1960'tan bu yana verilen kalkınma yardımlarının askeri harcamaya toplamının ancak %11'ni teşkil ettiği ve Türkiye'nin OECD içinde fiat artışlarında birinci olduğunu açıklıyor Cumhuriyet. Araştırmaya göre şu anda fiat artışlarının hızı %60'a gitmektedir. Yıl sonuna kadar fiat artışları %40'a 79 başlarında %39'a indirilmeye çalışılaca-

zi açıkladı. Cumhuriyet'in araştırmasında şimdiki 100 milyar liranın C'aktaki 74,6 milyar lira kadar alış gücünün olduğu, banknot matbaalarının tüm kapasite ile çalışmasına rağmen para darlığının engellenemediğini ve Türkiye'nin birkaç Latin Amerika ülkelerinden sonra fiat artışıında birinci olduğu ortaya çıkıyor.

4 Ekim Çarşamba

- Bülent Ecevit MHP'nin sıkıyönetim ve ordunun yönetime el koymasına önerisine sert bir şekilde eleştirerek, bu oyuna gelebileceklerini belirtmiştir. Mustafa Üstündağ ve Işıklar'da bu konuda iki bildiri yayınlamışlardır.

- Milli Güvenlik Kurulu ABD'nin Türkiye'deki dört ana üssünü açma kararı almıştır. Bu üsler Tekirdağ - Kargaburnu, Ankara-Belbaşı radar dinleme telsizi, Sinop radar dinleme telsizi ve Diyarbakır-Prinçlik radar dinleme telsizidir. Bu arada Rusya bu duruma sert tepki göstermiş Hikmet Çetin'in ziyaretini iki kez iptal ederek, belirsiz bir tarihe ertelenmiştir.

- İstanbul'da biri memur ikisi işçi olan üç kişi öldürüldü. Bu arada Balgat katliamı sanıklarından olan Haydar Şahin'in 9 kurşunla öldürüldüğü, cesedinin de Niğde'ye atıldığı açığa çıkmıştır. Haydar Şahin'in konuşmaması için arkadaşları tarafından öldürüldüğü açıklanmıştır.

- AP İzmir kongresinde, seçimlere hile karıştığını iddia eden üç aday Genel Merkeze başvurmuştur. Demirel ise yaptığı açıklamada "sol yokken Türkiyenin rahat olduğunu" söylemiştir.

- Sırrı Atalay'ın konduğu olan Bangladeş devlet başkanı Ziya-ül Rahman resmi görüşmelerde bulunmuştur.

- İstanbul'da çeşitli yerlerde patlak veren ve bir kişinin ölümü ile sona eren 7 patlama olayını Gizli Ermeni Örgütü üstlenmiş ve misilleme durumunda daha sert bir cevap verileceği açıklanmıştır.

- Aydın'lık gazetesindeki Kongrezilla ilgili tartışmalar sürüyor. Bilgilerin nasıl ve kim tarafından sızdırıldığı tartışılırken MC döneminde MİT'ten çıkarılan 30 kişinin bunu sızdırdığı, Adalet Bakanlığının araştırma ve soruşturma yapmayı reddettiğini ve MHP'nin bunun üzerine Sıkıyönetim istegine gittiği bildiriliyor.

5 Ekim Perşembe

- İstanbul MHP il başkanı R. Haşatlı ve oğlu Mustafa Haşatlı evlerinin önünde, arabalarında kurşun yağmuruna tutularak öldürülmüşlerdir. Bunlardan M. Haşatlı'nın adı birçok soygun, gasp ve öldürme olaylarına karışmıştır. Olay üzerine faşist komandolar tüm ilde terör yaratmışlar, birçok dükkana giderek "matemimiz var, yarın dükkânları kapatacaksınız" demişlerdir. Olay sonrasında İstanbul'da sıkıgüvenlik tedbirleri alınmıştır. Bu arada İstanbul'da bir öğrenci ve Bursa'da TEP üyesi bir öğrenci katledilmiştir. Yurdun dört yanında birçok yaralanma olayı oymuştur. İstanbul'da bir dizi devrimcinin katlinden sanık olarak yakalanan on kişinin iddianamesinde savcı şöyle demiştir: "Şu noktada ibret vericidir ki, sanıklar kendileri gibi düşünmeyen kim varsa gerektiğinde onların yok edilmeleri gerektiği kanısındalar. Adeta engizisyon yargıçları durumundalar." Balgat sanıklarının da içinde bulunduğu 24 faşist tutuklanmıştır.

.. İstanbul'daki olayın tepkileri devam etmektedir. Olayı MLSPB(Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği) adındaki anarşist örgüt üstlenmiştir. Doğu Perinçek "MHP'nin kendi içindeki cuntanın açığa çıkması sonucu" ne yapacağını şaşıracağı ve sıkıyönetim istediğini belirtirken, TBP olayın kuşkuolu olduğunu açıklamıştır. Gazete yazarlarından Uğur Mumcu'da " olayların burjuvazi ile proleterya arasındaki odak noktalarında gelişmediğini" öne sürmüştür.

-Bu arada MHP liderinin ortaya attığı "sıkıyönetim" önerisi de tartışılmaktadır. Türkes 4 Ekim'de aynı önerisini tekrarlarken Kamran İnan sıkıyönetimin gerekli olmadığını, Demirel ise bunun "hükümet işi" olduğunu belirtmiştir.

6 Ekim Cuma

- İçişleri bakanlığı yayınladığı bir raporda ülkücü derneklerini suçlamış. 1978'in ilk 8 ayında tutuklananların 58'i MHP eğilimli dernek üyesi oldukları açıklanmıştır. MHP'den 4 ve MİSK'ten de 3 kişinin tutuklandığı bildirilen açıklamada, bunların büyük çoğunluğunun tekrar bırakıldığı da açıklanmıştır.

- İstanbul MHP il başkanı ve oğlunun cenazeleri kaldırılırken İstanbul, Taksim-Sarıyer seferini yapan otobüsten kaçırılan iki öğrenci ölü bulunmuştur.

- AP'li iki İzmirli belediye başkanı istifa etmiştir. Nilüfer Gürsoy ile Oguz Aygün arasında tartışma çıkmıştır.

- İstanbul'un en büyük oteli olan Sharton'da direniş altı gündür sürerken, işveren işçi çıkarmaya başlamıştır.

7 Ekim Cumartesi

- İstanbul'da önceki gün öldürülen iki gençten sonra dün de otobüsten kaçırılan iki kişinin cesedi bulunmuştur. Ankara'da Mamak katliamı sanıklarından iki kişi yakalandı. Adana'da da bir şöför öldürülmüştür. Bu arada birçok olayda meydana gelmiş ve iki banka soyulmuştur.

- Ecevit "umutlarını yitirenlerin, orduyu kışkırtıp askeri yönetim istemeye başladılar" diyerek, "faşist ve komünist dikta eğilimlerinin bulunduğu, hükümetin ve ordunun bu oyuna glemeyeceğini" belirtmiştir.

- ABD'nin silah ihracatı geçen yıl 13,6 milyar dolara çıkmıştır. Bu arada, dünyada dakikada silahlanma için 1 milyar harcandığı açıklanmıştır. Paris Araştırma Enstitüsü'nün yaptığı araştırmaya göre en büyük silah satıcıları ABD, SSCB, İngiltere, Fransa, İsveç ve Kanada'dır.

8 Ekim Pazar

- Zeytinbirnu'nda Halkevi üyesi bir genç vurularak öldürülmüştür. Tokoparan'da bir erkek cesedi bulunmuş, Adana'da bir hafta önce yaralanan Zekeriya Kartal dün ölmüştür. Bu arada komando saldırılarının başlıca kaynaklarından biri olan Küllük Kırathanesi'nde boşaltılmıştır.

- MLSPB (Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği) adındaki örgüt ise "Katledilen her devrimciye karşı bir faşistin ortadan kaldırılacağını, MHP'nin kilit adamlarının azaltılacağını, TİT (Türk İntikam Tugayı) ve ETKO (Esir Türkleri Kurtarma Ordusu)'nun dağıtılacağını" açıklamıştır.

- Türkeş, Ecevit'in "uydurma faşizmi suçlu göster"diğini belirtmiş onun ordudan korktuğunu açıklamış, sıkıyönetim getirilmesini ve ardından da erken seçime gidilmesini istemiştir.

- İGD Kadıköy şubesine atılan bombada çoğu ağır kırk kişi yaralanmıştır.

9 Ekim Pazartesi

- Sinop, Prınçlık, Kargaburnu ve Belbaşı'ndaki dört Amerikan üssü bugünden itibaren faaliyete geçiyorlar. ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü üslerdeki ABD personelinin Amerikan makamlarına bağlı olarak çalışacağını açıklamıştır.

- MHP tüm yetkililerine silah taşıma yetkisi verilmesini istemiştir.

10 Ekim Salı

- Altı TİP'linin kaldığı eve baskın yapan üç komando birini havlu ile boğdu, üçünü orada kurşuna dizerek öldürdü ve ikisini Eskişehir yolunda öldürdüler. Öldü sandıkları birini de evde bıraktılar. Olay geniş tepki yarattı. Bu arada bir komando MHP ilçe başkanının oğlunu öldürdü.

11 Ekim Çarşamba

- Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Kâzım Akdoğan MHP'nin bazı bildirilerinde yer alan bazı pasajlar için soruşturma açılacağını belirtmiştir. Bu arada MHP'nin kışkırttığı siyasal anarşi devam etmiş ve birçok kişi yaralanmıştır.

12 Ekim Perşembe

- Ankara'da öldürülen altı TİP'li için büyük bir tören yapılırken İstanbul Başsavcısı da MHP hakkında soruşturma istemiş ve Balgat katliamı sanıklarında silahlı eylem için örgüt kurduklarını açıklamış-

tır. Bu arada Malatya ve Maraş'ta birer kişi öldürülmüştür.

13 Ekim Cuma

- Savcı Doğan Öz ve Öğrenci Muzaffer Üstünel'in öldürülmesinde kullanılan, Veli Güven'e ait silah ele geçirilmiş. Maraş ve Ankara'da tutuklu bulunan ülkücülerin davasına başlanılmıştır.

-Yapılan açıklamada Bakanlar Kurulunun memur ayıklarına esas olan katsayılarını değiştireceği ve en düşük memur maaşının brüt 4250 lira olacağını açıklamıştır. Bu rakam net 3300 civarındadır ve yaşam standartlarına göre çok düşük bir orandır.

- MEB(Milli Birlik Grubu)hükümeti de eleştiren bir bildiri yayınlarak anarşiyi eleştirmiş, siyasal kuruluşların,partilerin, meclislerin de hükümetin rejime sahip çıkmasını istemiştir.

- DİSK BaşkanıBaştürk faşist saldırılara karşı somut adımlar atma hazırlığının yapıldığını açıklamıştır.

14 Ekim Cumartesi

- Ecevit,"kanlı olayların ulusça sonuna gelindiğini,siyasal cinayetleri işleyenlerin kaynağının kurutulduğunu"açıklamıştır. Bu arada Doğan Öz'ün vurulduğu silahla yakalanan Veli Güven,tabancayı Hüseyin Karabaş'tan aldığını ve bu tabancayla Ankara'da bir öğrenciyi öldürdüğünü belirtmiştir.

- Amasya'da solcu bir genç öldürüldü.

- AP Erzurum Kongresinde kavga çıkmış ve Rifki Danişman'la i.Hakkı Yıldırım yaralanmıştır.

15 Ekim Pazar

- İllaca %20-25 oranında zam yapıldı.

- Polis,Ülkü Ocakları eski Genel Başkanı Esat Bütün'ü bütün yurttan arıyor.Bu arada birçok yerde çıkan olaylarda yaralananlar ve tutuklananlar oldu.

16 Ekim Pazartesi

- DÇM(Dövizle Çevrilebilir Mevduat)uygulamasına 30 Kasım'da son veriliyor.Bu arada toptan 3 milyar 600 milyon dolarlık borçlar için yeni bir program yapılması ve borçların ertelenmesi konusunda 8 uluslararası bankayla ilke anlaşmasına varılmıştır.

- Korumak,anarşik olayların yenileceğini açıklamış,DİSK ve TÜRK-İŞ'in eylem birliği yapma isteğini olumlu bulduğunu belirtmiştir. Bu arada Türkiye'de Anayasa'nın başlangıç ilkelerinde birleşilmesi gerektiğini belirtmiştir.

- Ankara ve İstanbul'da kimliği belirlenemeyen iki ceset bulundu.

- Ürün Dergisi Sorumlu Müdür'ü, TKP programı davasında yargılanması gerekenin 141-142 olduğunu belirtmiş ve yargıçları bunun iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmaya çağırmıştır.

17 Ekim Salı

- DİSK Genel Başkanı Baştürkünkü açıklamasında şöyle demiştir:"Uzun süredir tırmanış içinde olan faşist terörün ve faşist darbe söylentilerinin,üslerin yeniden açılması ile eş zamanlı olmasının DİSK'in faşizme karşı sürdürdüğü mücadelenin anti-emperyalist bir boyut kazanmasına neden olmuştur.

- CHP Genel Sekreteri Üstüdağ TÜRKİŞ ve DİSK'in gösterdiği olumlu girişimin partilerce de desteklenmesi gerektiğini belirtmiştir.

- Ankara'da bir devrimci öldürüldü.Balgat Olayı sanığı ülkücünün MHP'li eski bakan Sadi Somuncuoğlu'nun özel kaleminde çalıştığı saptanmıştır.

18 Ekim Çarşamba

- Bahçelievler Katliamının tek görgü tanığı TİP'li Serdar Alten'de öldü. Bu arada İslahiye'de iki,Adana'da bir ve İstanbul'da bir kişi öldürüldü.

- DÇM borçları devlet borçları haline getirildi. Toplam 2 milyar 200 milyon dolar DÇM borcunun ertelenmesi için anlaşmanın 30 Kasım'da imzalanacağı bildirildi.

- Yeni bir devalüasyonla Türk Lira'sı yenedendeger kaybetti ve bir Alman Mark'ı 13.25 T.L. oldu

19 Ekim Perşembe

-Ankara katliamının iki sanığı yakalanmıştır. Adana Ülkü Ocağı eski Başkanı çifte tabancayla yaklanmıştır. İstanbul'da da birbuçuk ay içinde 14 solcunun tutuklandığı açıklanmıştır.

- ABD,Lübnan'daki hristiyanları kinamıştır. Bir açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı sözcüsü Reston Lübnan'daki olaylardan hristiyanları sorumlu tutmuştur. Bu arada Fransa Dışişleri Bakanı Louis de Guringarnd' nin yaptığı açıklama Lübnan'daki Hristiyanların temsilcilerinden Kamil Şamun'un tepkisine yolaçmıştır.

20 Ekim Cuma

- Ecevit "ş.dettin nedenleri ve teşhisinde MSP ile büyük bir görüş yakınlığımız var" derken,Erbakan'da"kendilerini sağ diye adlandıran birtakım grupların anarşiye katıldıklarını üzüntüyle görüyoruz" demiştir.

- TIP'li Serdar Alten toprağa verilirken-katil zanlısı olarak yakalanan Alaatin Bahadır serbest bırakılmıştır. Ankara ve Gaziantep'te de iki ceset bulunmuştur.

- Yankı'ya demeç veren MİT görevlisi Türkiye'de "devletindeğiştiğini", "faşizmin bir tehlike sayılmaya başlandığını" belirtmektedir.

21 Ekim Cumartesi

- İTÜElektrik Fakültesi Dekanı Ordinaryus Profesör Bedri Karafakioğlu öldürüldü. İstanbul'da yakalanan bir ülkücünün üstünde ikiyüz kişinin isimleri bulundu. Bu arada ÜGDikinci genel başkanının arandığı bildiriliyor.

- Türkiye Irak sınırındaki petrol boru hattında patlama sonucu çıkan yangın söndürülmüştür. Yetkililer sabotaj ihtimalinin bulunduğunu, ancak şu anda bir açıklama yapamayacaklarını belirtmişlerdir.

- İpraş'ta grev başlarken Bakanlar Kurulu'nun Ataş grevini iki aylık bir süre için daha ertelendiğini açıkladı.

- Kıbrıs Türk Federe Devleti Meclisi Kontrgerilla konusunda soruşturma açma kararı aldı.

22 Ekim Pazar

- AP GenelKongresi başladı. Demirel doksandört sayfalık konuşmasında Cumhurbaşkanı suçlamıştır. Bayar'ın da meydan okuyan bir konuşma yaptığı kongrede İnan,heyecanlı olmadığını,kaybedecek olanların heyecanlı olması gerektiğini belirtmiştir.

- DCM borçlarının devlet borcuna dönüştürüldüğü 220 bankaya teleksle bildirildi. Bu arada bu bankalardan 500 milyon dolar taze para istendi.

- Karafakioğlu bugün toprağa veriliyor. Bu arada Tekirdağ'da da devrimci bir genç öldürüldü. İstanbul'da yakalanan komandolar ise kullandıkları silahları Maltepe'de ÜGD'den, Beykoz'da da MHP Gençlik Kolları Başkanlığından aldıklarını açıkladılar.

23 Ekim Pazartesi

- AP Büyük Kongresinde,İnan'a söz verilmeyince olaylar çıktı.Olayı görüntülemek isteyen TRT ekibi dövüldü,Kongreye İnancılarının"satılmış başkan" diye protesto ettikleri Talat Asal başkanlık yapıyordu. Kongrede Ömer Ucuzaal ve 13 AP'li"bugün genel siyaset durumunun vahim olduğunu,kesin çözümlere gerek bulunduğunu" belirten,"hükümete bu konuda süre tanınması,bu arada ülkedeki siyasi ve sosyal durumun düzelmesi halinde bütün AP'li milletvekili ve senatörlerin toptan istifasını"isteyen önergesi oybirliği ile kabul edilmiştir.

- Cumhuriyet yazarlarından Alpay Kabacalı Sabah Gazete'sinin 18 Ekim tarihli müşhasından yaptığı alıntıda ,Cevdet Sunay'ın"önümüzdeki günlerde kurulması beklenen"AP-CHP koalisyonunun başbakanı olacağı bu konu için Kırutürk ile görüştüğü açıklanıyor.

24 Ekim Salı

- 62 il başkanı Demirel'i aday gösterdi.Demirel"memleket yenileşme, ıslahat ve reformdan zarar görmüştür.Biz yenileşmeye taraf değiliz" demmiştir. İnan,kendisininseçilmesi için konuşmuş ve bilinen önerilerini bir daha tekrarlamıştır.

- Karafakioğlu cinayeti ile ilgili oldukları sanılan üç kişi gözaltına alındı. Bu arada Haznedar'da ÜGD Başkanının evinde çok miktarda silah bulunmuş,Adana'da bir öğretmen öldürülmüştür.

- ÖB-DEP Genel Başkanı Gazioğlu"gübebaşkanları, olağanüstü kongre istiyor" demiş ve ikilî yönetime ancak bu şekilde engel olunabileceğini belirtmiştir.

25 Ekim Çarşamba

- AP Genel Kongresinde İnan 88 oy alırken Demirel, kongreyi 1480 oyla kazandı.

- Türk Lirasının değeri yeniden düşürüldü.

- Ülkücü beş kişi daha yakalandı. Bu arada Profesör Karafakioğlu'nun katili olarak ülkücü Enver Tortaş'ın arandığı bildiriliyor.

26 Ekim Perşembe

- AP programında yer alan grev hakkını sınırlandırılmasına ilişkin değişiklik TÜRK-İŞ ve DİSK'in tepkisine yolaçtı.

- Korutürk"siyasi partilerin yurtda barış içinde katkılarını bekliyoruz" demiştir.

- IMF heyeti ile Ankara'da görüşmeler yeniden başlamıştır.

- Malatya'da vurulan öğretmen kurtarılacak olarak ölmüştür.

27 Ekim Cuma

- Ecevit ve Demirel arasında yapılan görüşmede hiçbir somut sonuç alınmadı. Ecevit"muhalafet lideri gerginlik politikasını sürdürmeye kararlı gözüküyor...Korkarım ki AP Genel Başkanı mücafeleyi oldukça sert sürdüreceğ" benziyor. "Derken Demirel'de "kayfi idareye, zulme, işkenceye sebep vermemek kaydıyla biz bu yasayı destekleriz" demiştir.

- Milli Savunma Bakanı Işık Atina'nın NATO'nun Askeri Kanadına dönmesine karşı olmadıklarını, ancak bunun için önce Ege'deki durumun çözümlenmesi gerektiğini belirtmiştir.

- Türk İşverenler Sendikası Genel Başkanı Halit Karın yaptığı açıklamada şöyle demiştir: "AP büyük kongresinde çalışma hayatımızla ilgili olarak alınan karar, işçi ve işveren ilişkilerinde bir aşama, bir iyi niyetin ifadesidir. Sendikacılığımızın amacı milletimize daha yararlı olan üretimi artırmak olmalıdır. Sınıf mücadelesine dayanan ideolojik nedenli gaye dışı grevler, işçi haklarından ziyade sendika idarecilerinin menfaatlerini korumak için sarf edilmiştir."

28 Ekim Cumartesi

- Çok sayıda eylemci ülkücünün Almanya'dan sığınma hakkı istedikleri bildiriliyor. Çiğli olaylarında patlayan polis silahının mermi yapısında siyanür var.

- Ecevit, yaptığı açıklamada şöyle demiştir: "Bazı kişiler politikayı sert tutarsa, elbet okullarda çocuklar birbirini vurur. Doğu'da ve Güneydoğu'da, bazı kimselerin bazı emelleri vardır. Ama bunlar başarıya ulaşamayacaklardır. Kurtuluş Savaşı'ndan bu yana savaşlarda hep birbirinize destek oldunuz. Bölünmediniz. Tam kalkınmak için devletin eli bu bölgelere uzandığı zaman sizi bölmeye çalışıyorlar."

- AP Yüksek Haysiyet Divanı Üyesi Oğuz Aygün, görevinden istifa etti.

29 Ekim Pazar

- Anarşiye karşı DİSK ile işbirliğini kabul eden TÜRK-İŞ, AP-CHP koalisyonunu önerdi. Bildiride, komünizme, faşizme ve her türlü totaliter rejim özlemine karşı çıkar sendikalarla birlik yapılabileceği belirtildi.

- Ecevit, dünkü açıklamasında, "Dünyada barışla yurtda barışı bir tutan Atatürkçü düşünce içinde Türk ulusu kendisini kardeş kavgalarıyla bölmek isteyenlerin oyununa gelmeyecektir" demiştir.

- Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren, yaptığı açıklamada "bazı yayın organlarının silahlı kuvvetleri lekelediklerini, bunu kendi sapık emellerine ulaşmak için yaptıklarını, tatbikatları, "halkımızı yıldırıyor" şeklinde göstermek istediğini, bunun gözlerden kaçmadığını" belirtmiştir.

30 Ekim Pazartesi

- Korutürk, siyasi partilere karşı birlik ve partileri asgari temellerde birleşmeye çağırıldı.

- MSP Görevlilerinden Şevket Kazan, "sağ örgütlerin arkasındaki yasadışı örgütleri CIA destekliyor" demiştir.

- Zonguldak'ta iki polis öldürüldü. İstanbul, Sivas ve Bursa'da altı kişi öldürüldü.

31 Ekim Salı

- Tokat'ta iki devrimci ve Adana'da bir şöför öldürüldü.
- TÜRK-İŞ'ten bir grup,dün Demirel'i ziyaret etmiştir.Bunun,AP-CHP Koalisyonunun sağlanması amacıyla yönelik olduğu bildiriliyor.
- Türkiye,dün Almanya'da yaptığı konuşmada,"biza açıkça katil demeye cüret etseler,ağzılarını yırtacağım,bilirler." demiş ve hedefe ulaşmanın artık çok kolaylaştığını belirtmiştir.
- AP'li dört milletvekili ,yaptıkları açıklamada,"biz bahsedildiği gibi,AP içinde bir gençleştirme hareketinin ne öncüleri,nede organizatörleriyiz"demişlerdir.

1 Kasım Çarşamba

- TUSIAD(Türk Sanayi ve İşadamları Derneği)yaptığı açıklamada,"Türkiye'nin kredi itibarını tümüyle yitirdiğine inanılıyor"demiştir.ABD Gezisinin izlenimlerini anlatan TUSIAD,Dünya Bankasının teknoloji konusuna Türkiye'nin rekabetini hoş karşılamadığını,tekstil ürünlerinin ise Asya ve Afrika devletlerine satılabileceğini iddia ettiğini belirtmiştir.TUSIAD,Carter'in,Ecevit Yönetiminin ayakta kalmasını istediğini de belirtmiştir.

- İstanbul'da iki ve Trabzon'da da bir kişi öldürüldü.
- FKÖ,Bağdat Zirvesinde,bazı ülkeleri,Sedat'ı desteklemekle suçladı.
- TÜRK-İŞ'in,DİSK'in çağrısına verdiği cevap,TÜRK-İŞ içinde tepkilere yol açtı,Petrol-İş,AP-CHP Koalisyonunun "işçi sınıfının değil,uluslararası tekeci sermayenin ve yurt içindeki işbirlikçilerinin isteğidir"demiştir.

- Ülkücü bir polis kuruluşu olan POL-BİR,"bize sıkılan her kurşunun hesabını anarşistlerin ağababalarına fazlasıyla ödetiriz"demiştir.

- MİSK(Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu)Genel Başkanı,bir açıklama yaparak,AP-CHP koalisyonuna karşı çıkmıştır.

-Bağdat Zirvesinde,Arabistan,Körfez Ülkeleri ve Sudan,Mısır'ın tecri-dine karşı çıkarken,Mısır Dışişleri Bakanı,"Filistin halkını katledenlerin,Filistin haklarından bahsetmeye hakları yoktur"demiştir.Bakan,Mısır'ın geleceğinin Bağdat'ta kararlaştırılmayacağını açıklamıştır.Bu arada,Yaser Arafat da Moskova'ya gitmiştir.

- MHP Yanlısı Çelik-İş,Karabük ve İskenderun Demir-Çelik fabrikalarının toplu sözleşme imzalamıştır. Bu fabrikalarda çalışan işçiler için için,iki yılda %40 zam alınmıştır.

2 Kasım Perşembe

- Atina,bir Türk avcı botunun,Yunan balıkçı teknesi batırdığını ve dört balıkçıdan birinin öldürüldüğünü açıklamıştır.

- İMF'nin,doların değerinin 35 TL,Mark'ın da 20 TL olmasını isteyen önerisi,hükümet tarafından rededilmiştir.

- AET'den,önümüzdeki beş yılda 16 milyar dolar istediği,ancak,AET'nin ise,bunun ancak 400 milyon dolarlık bir bölümünü vermeyi taahüt ettiği bildiriliyor.

-İstanbul ve Kayseri'de iki kişi öldürüldü,Trabzon'da da iki kişi öldürüldü.Bu arada,THKO üyesi Mehmet Polat adıyla saklandığı bildirilen M. İlik yakalandı.Katil komandalardan Adnan Cengil'in açıkladığına göre MHP lokallerinde 10 cinayet ve İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Yangınının planlandığı ve bunların sonradan gerçekleştirildiği açıklanmıştır.

- KÖY-KOOP'taki çelişki sürüyor.İGD yanlısı olduğu bildirilen ve başında CHP milletvekili bulunan Kanadın görevden alındığını bildiren CHP Samsun milletvekili Mehmet Altun,bunlarla aralarında görüş ayrılığı olduğunu söyledi.Bu arada,Tarhan'da yaptığı açıklamada,Yönetim Kurulu üyeleri olarak çalışmalarını sürdüreceklerini ve eski yönetimi çağdışı gördüklerini belirtmiştir.

- İran'da,65 kişi daha öldürüldü.Bu arada iki bakan da istifa etti.Carter yayınladığı bildiriye,Şaha'ı desteklediğini belirtti,Brejnev ise,İran Milli Bayramı nedeniyle,Şaha bir tebrik mesajı gönderdi.

3 Kasım Cuma

- BIRI İZMİR'de polis tarafından öldürülen bir kadın olmak üzere, dört kişi öldürülmüştür. Gaziantep'te de bir başkomiser silah kaçakçılarınca vurularak öldürülmüştür.

4 Kasım Cumartesi

- Savunma Bakanı Hasan Esak Işık, Türkiye'nin, Yunanistan'a eskisi gibi güven duymadığını, ve bu arada, Türk-Sovyet ilişkilerinin düzeldiğini, "Nato stratejisinde bir olasılık olarak öngörülen bir saldırı ihtimalini aklına getirmediğini açıklamıştır. Ankarada, Yunanistan'ın verdiği protesto kabul etmemiştir. Yunan Deniz Kuvvetlerinin alarm geçmesinden sonra, beş zirveli muhrip, Türkiye'den Ege'ye açılmıştır.

- 13 Katil komando, Sağmacılar Cezaevinden kaçmıştır. Cumhuriyet Savcısı, olay hakkında bilgi verirken, "bu işin içinde iş var" derken, Emniyet Müdürü "bu kaçma değil, salıvermedir" diye açıklamıştır. Kaçma olayı ziyaret anında meydana gelmiş, Emniyet Müdürlüğüne, üç-beş saat geç haber verilmiş ve iki gün önce kaçan dört ülkücü olayı ise saklanmıştır. Ecevit, "inşallah dışarda canları emniyette olur" demiştir.

- Türkiye'nin başlıca petrol rafinerilerinden ATAS, petrol olmadığından üretimini durdurmuştur.

- İTFD Başbakanı Örek, Kıbrıs meclisinde Kontr-Gerilla Tartışmaları üzerine yaptığı açıklamada, "Kontr-Gerilla, Türkiye'nin iç sorunudur" demiştir.

- Ayatullah Şeriat Meğari, "son çare silahlı mücadeleye, bu mücadele belirli bir komutanlıktan yürütülmeli ve bireysel olmamalıdır" demiştir.

5 Kasım Pazar

- Ecevit "Sağ eylemcilerin çoğu MHP'lidir" demiştir. CHP'nin 24. kurultayında bir konuşma yapan Ecevit, Sovyet Elçisinin de katıldığı kurultayda "Komşu ve bölge ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesi yolunda önemli adımlar atıldığını, soğuk savaştan, orta-kalan politaların benimsendiğini, kanat bölgesinin sivri ucu olmayı kabul etmediklerini, ilişkilerde buldukları ülkelere de bu durumun bildirildiğini açıklamıştı. "Washington'a ne söylediysek, Moskova'ya da ayırını söyleyedik, tüm dünyaya güven verdik" demiş ve komşu ülkelere "şükran borçlu olduklarını" belirtmiştir.

- Kaçak ülkücülerden Çatalbaş teslim olurken, İstanbul'da biri öğrenci iki genç, Sarıkamışta bir öğretmen, Ankara, Adana ve Çorumda da birer kişi öldürülmüştür. Bu arada, komandoların, Sivas'a yeni tertiplere hazırladıkları bildiriyor. MHP'liler, halkı, "kurban bayramında et yerine dert yedireceğiz" diye tehdit ederken, vali ve Emniyet Müdürü ölmekle kalmamıştır.

- Çin ile Vietnam arasındaki sınır çatışmaları devam ederken, Sovyet-Vietnam, dostluk ve işbirliği anlaşması imzalanmıştır. Buna göre iki ülkeden birine yönelik saldırılara karşı taraflar gerekli etkin önlemler almayı taahhüt etmişlerdir.

- Irak, Bağdat Zirvesinde, Mısır'a karşı ortak eylem programı önermiştir.

6 Kasım Pazartesi

- İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı, AP'nin MHP'yi nazi olarak suçladığı bir raporun 26 Kasım 1970'de Başbakanlığa verildiğini ve şimdi de devlet arşivinde bulunduğunu belirtirken, Demirel, raporun, mevhum bir rapor olduğunu ve Ecevit'in kan denizi içinde kendiser bir can simidi aradığını, MHP ise bunun düzmece bir rapor olduğunu açıkladılar.

- 13 Ülkücünün Sağmacılar'dan kaçışını MİT'in de incelediğini ve suçluların teslim olması durumunda cezalarının yarıyarıya azaltılacağı açıklandı. Aranan bir MHP'li ise MHP lokalinde öldürüldü.

- Elazığ ve Sarıkamış'ta da iki kişi öldürüldü.

- Yol-İş Sendikası AP-CHP koalisyonu çağrısı gaflettir diyerek AP-CHP koalisyonuna karşı çıktı.

- Enver Sedat'ın kabul etmediği Arap Ülkelerinin heyeti, Bağdat'a geri döndü.

7 Kasım Salı

- Karşıta iki, İstanbul, Ankara ve Trabzon'da da birer kişi öldürülmüştür.

- MTTB Başkanı, sağ ve sol'dan bazı kişilerin kendilerine para teklif ederek onları, anarşiye katılmaya çağırıldığını açıklamıştır.

- Pol-Der Diyarbakır şubesi, yasak yayınladığı gerekçesiyle kapatıldı. Olay üzerine bir açıklama yapan Pol-Der Genel Başkanı, MC dönemlerinin faşist polislerinin Diyarbakır'a atıldığını ve Diyarbakır'ı karıştırmak için çeşitli eylemlere girişmeye hazırladıklarını açıklamıştır.

- İran'da, Şerif İmami Hükümeti istifa etmiştir. Şerif İmami'nin yerine, General Rıza Ezheri Başkanlığında yeni bir hükümet kurulmuştur. Bu arada İran TV'si göstericiler tarafından işgal edilmiş ve dört gazete de hükümet tarafından kapatılmıştır.

- Bağdat'taki Araç Zirvesi, Filistin sorununda bir dizi karar alarak sonuçlanmıştır. Mısır'ı açıkça eleştiren bir karar ise alınamamıştır.

8 Kasım Çarşamba

- Kolluk kuvvetlerinin gücünün artırılacağı ve polisin tarafsızlığının sağlanması için disiplin cezalarının yeniden ağırlaştırılacağı, polislerin yetkilerinin de artırılacağı açıklandı.

- Adana'da bir kişi öldürüldü, Kilis'te dört kişi yaralandı. Beyazıt'ta İstanbul Üniversitesinde yedi kişiyi öldürmekten sanık olarak aranan N. Türker adındaki sağcı komandanın İsviçre'de olduğu ve burada gözaltına alındığı bildirildi. Başbakan Ecevit'in kaldığı köşkün önünde "Başbakan Türkeş" diye gösteri yapan beş ülkücü polis gözaltına alındı. Bu arada eski CKMP (sonradan adı MHP olarak değişen parti) liderlerinden Rifat Baykal, 1968'lerde komando kamplarının kurulduğunu ve bunlardan Gümüşdüz'deki kampı da kendisinin yönettiğini açıklamıştır.

- Dünya Bankası'nın Başkan Yardımcıları'ndan biri dün Ankara'da yaptığı konuşmada "Türkiye'nin acil kredi alabilecek ülke er arasında olmadığını Brezilye vs. gibi ülkelerin ekonomilerindeki nispi düzelmenin, onların askeri yönetimle yönetilmelerinden ileri geldiğini" açıklamıştır.

- İran'daki muhalefetin liderlerinden Humeyni, yaptığı açıklamada, yeni hükümetin kabul edilemeyeceğini ve İran halkının sonuna kadar mücadele edeceğini açıklamıştır.

9 Kasım Perşembe

- İstanbul ve Kayseri'de iki kişi öldürüldü. CHP Erzincan Milletvekili Karsu'nun oğlu kaçırıldı ve dövüldü. Cihangir'de ise bir gazeteci ağır yaralandı. Bu arada, bir ülkücü, yargıtaydan çekilen sahte telgrafla serbest bırakıldı.

- Ecevit hakkında 1970'lerde MİT'çe hazırlanan bir rapor olduğunu iddia eden Türkeş, bu raporu da açıklamanın sırası geldiğini belirtmiş, Bayarın, bu yıl Türkiye'ye komünizm geleceği yolundaki sözlerine katıldığını belirtmiştir.

- Ecevit, dün yaptığı konuşmada şöyle demiştir: "Güçleri eriyenler, düşmanlıkları kışkırttı. AP olaylara karışmadı ama bir başka partinin de silahlı militanlarını yıldıran yıla artan bir oranda destekledi. Demirel, çiçek gönderdiği kişilerin olay yarattığını görmezlikten geldi."

10 Kasım Perşembe

- Senatör Hâyre Öner'in yeğeni Celal Öner öldürüldü. Bornova Batı Anadolu Çimento Fabrikasından bir sigaraya girebilecek boyutlardaki 2500 dinamit fitili çalındı.

11 Kasım Cuma

- BM Genel Kurulu, Kıbrıs Konusunda Rum görüşünü kabul eden ve Türk askerlerinin geri çekilmesini isteyen bir karar taslağını kabul etmiştir. - Beşiktaş'ta iki grup arasında çıkan bir çatışmada bir ülkücü öldürülmüştür. Ankara'da TİKP üyesi bir devrimci öldürülürken, İstanbul'da da devrimci bir kişi ölü bulunmuştur. Bu arada, MHP İzmir İl yöneticilerinden Akın Kivanç'ın 1968'de yazdığı bir yazı ortaya çıkmıştır. Akın Kivanç, silahlı komando kamplarının kurulduğunu ve bunların kritik noktalarına silahlı adamlar yerleştirildiğini yazmaktadır. Sağmacılar Cezaevinden kaçan ülkücülerden biri daha teslim olmuştur.

15 Kasım Salı

- Sovyet Savaş gemileri I75 subay ve I064 asubay ve erle birlikte yarın İstanbul'a geleceklerdir. İstanbul'da beş gün kalacak olan geminin, il yöneticilerini ziyaret edeceği ve halka açık konserler vereceği açıklanmıştır.

- Romanya-Türkiye görüşmelerinde yeni bazı ekonomik anlaşmalar imzalanmıştır.

- Türkiye'nin yılda 700000 şişe kana ihtiyacı olduğu, ancak bunun otuz bin kedarının karşılandığı açıklandı.

- Carter dün yaptığı açıklamada "İran'da monarşiyi yıkmak isteyen alçaklar nefeslerine ulaşamayacaklardır" demiştir.

- Moskova'daki Avusturalya Elçiliğine dinleme aygıtları yerleştirdiği ve olayın Avusturalya'nın tepkisine yol açtığı bildiriliyor.

16 Kasım Çarşamba

- Almanya'ya sığınma hakkı için başvuran komandoların başvuru belgelerinde, kendilerinin Türkes'çi komando olduklarını, sağ çeyreci oldukları için Ecevit'in kendilerini öldürmek istediğini belirttikleri yazılıyor.

- İstanbul ve Adana'da iki devrimci öldürüldü ve Çankırı Cezaevinden de bir komando kaçırıldı.

- Ecevit, "Türkiye'nin geleceğini kurtarmak için borç arıyoruz" demiştir. Bu arada Türkiye'nin üç milyar liralık borcunu ertelemek ve 375 milyon dolarlık kredi vermek için IMF'ye yakın yedi bankayla ilişki kurulduğu bildiriliyor.

- Türkes, yaptığı açıklamada, "MHP büyüdüğü için Ecevit erken seçimden korkuyor" demiştir.

- Sovyet Savaş gemileri, bugün İstanbul'a gelecekler. Dün ise Nato Genel Sekreteri J. Luns Ankara'ya geldi.

- İran Ordusu, halka makineli silahlarla ateş açarken, Carter, Şah'ı desteklediğini tekrarladı. Bu arada İstanbul'da, İran'lı devrimcilerin yayınladıkları bildirilerde, ABD ve Sovyetler Birliği eleştirildi.

17 Kasım Perşembe

- Türk Heyeti, BM Genel Kuruluna terk etti. Rum tarafının Ermenilere ie konuşma hakkı istemesi üzerine, Denktaş, adaya dönüp, yeni bir durum değerlendirilmesi konusunda düşünebilecekleri konusunda BM'i uyardı.

- Alkollü içkilere yapılan %10-60 arasındaki zam yürürlüğe girdi. Bu arada, fabrika ve depo yetersizliği nedeniyle 400 milyon liralık çay denize döküldü.

- İstanbul'da üçüncü bir öğrenci öldürüldü. Bu arada bir devrimciyi öldürmekten şüphelenen olarak aranan dört ülkücüden ikisi yakalandı.

- Sovyetler Birliği Deniz Kuvvetleri Karadeniz Donanma Komutanı Koramiral Nikolay İvançevič Havrin komutasındaki Sovyet filosu, İstanbul'a gelmiş ve yirmibir pare top ateşiyle selam vermiştir. Selimiye Kışlası da 21 pare top ateşiyle, Filoyu selamlamıştır. Bu arada, TİKP, YDGB, DGB gibi kuruluşlar ziyareti protest ederlerken, TSİP, ziyareti bir dostluk ve yumuşama ziyareti olarak nitelendirmiştir. İKD (İlerici Kadınlar Derneği) ise, filoya selam yürüyüşü düzenlemişlerdir.

- Çavuşesku ve Tito arasındaki görüşmeler, Belgrad'da başladı.

- İran'da 23 kişi daha öldürülürken, Humeyni, Prens Rıza'nın başa geçmesine karşı çıktı. Carter, bir açıklama yaparak, bir koalisyon hükümeti umudunu hâlâ koruduklarını ve Moskova'nın Şaha karşı çıktığını gösteren bir kanıtın bulunmadığını belirtti.

18 Kasım Cuma

- Ecevit, J. Luns'la yaptığı görüşmelerde, Nato'nun ekonomik sorunlara önem vermesi gerektiğini açıklamış ve Nato'nun sorumluluğunun belirgin bir hale gelmesini istemiştir.

- MTT'in Ankara ve İstanbul bölge başkanları değiştirilerek daha üst düzeydeki görevlere atanmışlardır.

- Diyarbakır ve Bursa'da iki kişi öldürüldü.

- Rumların, Ermeniler' in de BM Konuşması için verdikleri öneri, reddedildi.

- Brezilyada yapılan seçimlerde muhalefet önde gidiyor.

- Ticaret Bakanı, üç yıllık bir ticaret anlaşması için Moskova'ya gidiyor. Bu arada, bakan'ın, Moskova'daki Türk Ticaret Fuarı'nı da açacağı belirtiliyor.

- İran'da Genel Grev devam ederken, Yurtdışındaki İranlı öğrencilerin kurdukları CİS konfederasyonu, yurtdışındaki İranlıları, İran'da mücadele etmeye çağırmıştır.

- Emver Sedat, Filistin Sorunu çözülmöden Ortadoğu'da barışın gerçekleştirilemeyeceğini belirtmiştir. Bu arada, Irak-Suriye arasında bir "Anayasal Birlik" kurulacağı açıklandı.

19 Kasım Cumartesi

- İstanbul'da şiddet olaylarının misillemeye dönüşmesi üzerine üç kişi öldürülmüştür. Adana'da da bir kişi öldürülürken, İstanbul'da, sol bir grubun lideri olduğu belirtilen, THKO Davası sanıklarından Metin Yıldırım Türk, Gaziosmanpaşa'daki bir evde, 811 bulundu.

- Sovyet gemilerine karşı olumlu ve olumsuz tepkiler devam ediyor. TIK, Vali'nin izin vermemesine rağmen, Filoyu Protesta yürüyüşü düzenleyeceklerini belirtmiş, diğer yandan da, SGB, GEB, Genç-Güç vs. gibi kuruluşlar da yaptıkları ortak açıklamada, Filo'yu selamlamışlardır.

- Mersin'de kurulacak ilk atom santrali ihaleye çıkarıldı. İhaleye İsveç ASEA şirketinde başka, ABD ve İtalya'dan da birer şirket katılıyor.

- Moşe Dayan, Mısır ile İsrail arasındaki anlaşmazlıkların temel noktalarda bulunduğunu ve sonuç alınmamasının mümkün olduğunu belirtmiştir.

- Bayındırlık Bakanı Elçi, Doğu'da, tehlike yaratacak bir bölümlük hareketinin bulunmadığını belirtmiş, bazı çevrelerde aşırı davranışların olabileceğini, ancak, Türkiye bütündeki huzursuzluktan, Doğu'nun da payını almış bulunduğunu açıklamıştır. Bayındırlık Bakanı Elçi, faşizan güçlerin, dikkatleri Doğu'ya çekmek istediklerini açıklamış ve bunların kaynağı olan MHP'nin kapatılmasını istemiştir.

20 Kasım Pazar

- Atina Basınının bildirdiğine göre, Türk askerleri, Meriç Sınırını aşarak üç Yunan köylüsünü yakaladı.

- Polisin arama yapma yetkisi genişletiliyor.

- DİSK Genel Başkanı Baştürk, faşistlerin darbe ile iktidarı ele geçirmek istediklerini ve CHP ağırlıklı hükümetin, faşistlerin üzerine kararlılıkla gidemediğini savunmuştur.

- Brejnev, İran'a yabancı askeri müdahale konusunda ABD'yi uyarmıştır. Brejnev, İran'daki siyasal gelişmelerin, bu ülkenin iç işi olduğunu belirtmiştir.

- Ankara'da, Eğitim Enstitüsü öğrencisi bir genç öldürüldü.

- Luns, Ankara'daki görüşmelerini değerlendirirken, Ekonomik Yarımdayı ne sonuç verebileceğini bilmediğini, Ulusal Savunma konusunda da, ne Ecevit'in, ne de bir başka yetkilinin kendisine bilgi vermediğini açıklamıştır.

- Türkiye'nin en büyük şirketi Koç Topluluğunun temsilcisi Rahm. Koç, yaptığı hükümetin Kumar oynadığını belirtmiş, 'biz geleceğimizi tükettik' demiştir. Koç, şimdiye kadar, hammadde ve enerji darlığının dolayı işten çıkarılanlardan başka, 5000 yeni işçinin de işten çıkarılacağını belirtmiştir.

21 Kasım Pazartesi

- Üsküdar'da öldürülen Aziz Çolak adlı devrimcinin cenazesini kaldırmak isteyen Halkın Kurtuluşu grubu, Sua'ye adlı gemiyi kaçırarak, İstanbul'da dörtbuçuk saat dolaştırdı.

- Baştürk, yaptığı açıklamada, geniş çaplı eyleme hazır olunması gerektiğini, 20 Mart Anti-faşist Eylemini aşan tipte yeni eylem hazırlıklarının yapıldığını belirtti.

- Madrid'de onbinlerce faşist, büyük bir miting yaparak hükümeti protesto etmişlerdir.

- CHP Grubu, emrivaki yapıldığı gerekçesiyle, 4. beş yıllık kalkınma planını görüşmeyi reddetmiştir.

- Sovyet Savaş Filoları ayrılırken, İstanbul'da 25 kuruluş yayınladıkları ortak bildiriye şöyle demiştir: "Karşı-devrimciler, SSCB ile karşılıklı yararara dayanan iyi komşuluk ilişkilerini yıkanamayacaktır.

- ÜGD, üniversiteler açılırken, bütün komandoları İstanbul'da toplanmaya çağırdı. Bu arada ETKO çetesine bağlı 400 komando, Erzurum'da halka saldırdılar ve terör yarattılar.

- El-Fatih, Sovyetlerle ilişkilerinin daha da sıklaştırılması gerektiğini belirtti. Bu arada, Irak Savunma Bakanı Adnan Ayarullah da, S. Birliğine resmî bir görüş düşünebileceğini bildirdi.

22 Kasım Salı

- Zamlar devam ediyor. Süt yirmi liraya, tereyağı 140 liraya çıktı ve tağıt fiatlarına da % 15 zam yapıldı. Detarjana da büyük oranda zam geldi.

- CHP Grubunda, hükümet sert biçimde eleştirildi ve polis devleti kurulumak istendiği açıklandı. Bu arada CHP Gençlik Kolları Başkanı ve Yönetim Kurulu da, hükümetin tutarsızlığını gerekçe gösterip istifa etti.

- Yunan Basını bir süre önce izinli olarak bir Yunan adasına yananan Eşref gemisi kaptanının MİT ajanı olduğunu ve iki yıl önce deayını şekilde, adaya girdiğini bildiriyor.

- Mahkeme, Çiğli Olayını, Ecevit'e suikast girişimi olarak değerlendirdi ve bunun bir içsavaşı bağlatmak için yapıldığını açıkladı. Bu arada, Ankara Savcılığı, idarenin Orduyu devrini istediğinden dolayı, MHP Genel F-dare Kurulu üyelerinin ifadesini alacak.

- İstanbul ve Siverek'de iki kişi öldürüldü.
- Verilen bilgiye göre, Sovyet Savaş Uçakları Türkiye'nin FIR hattını üç kez ihlal ettiler.

- ABD Dışişleri Bakanı Vance, İran'da Şah'ı desteklediklerini, ancak müdahale gibi bir isteklerinin olmadığını belirtti.

- Moskova Radyosu'nun 18 Kasım tarihli yayınında, Türkiye'nin ekonomik bunalımdan kurtulmak için, Sovyet'lerle ilişkisini geliştirmesi gerektiğini, bunun, Türkiye'nin durmadan artan dışborçlarına bağlı maddi külfetinden kurtulması için gerçek bir yol olduğunu belirtmiştir.
27 Kasım Çarşamba

- Mahkeme Ülkü Ocaklarını kapattı. Ancak bunun pek önem taşımadığı, çünkü daha birkaç ay önce bu derneğin yerine ÜGD'nin kurulduğu belirtiliyor. Ülkü Ocakları Genel Başkanı Batman 2500 lira para ve on ay hapis cezasına çarptırılmış, bu ceza tecil edilmiş, diğer altı yön.kuruluş üyesi berat edilmiştir.

- Adana'da bir işçi, Ankara ve İstanbul'da biri Ülkücü diğeri devrimci iki mühendis, Diyarbakır'da da bir öğretmen öldürülmüştür. Tekirdağ Cezaevin'de de bir devrimci öldürülmüştür.

- DİSK eylem birliği için demokratik kuruluşları toplantıya çağırmıştır. Türkiye İşverenler Sendikası Genel Başkanı Halit Narin'de hem konfederasyonlarına hem hükümete, yasadışı bulunan 20 mart eylemlerinin tekrarlanmamasını istemiştir.

- Türkiye'de köylerin %70'inin kavuşmadığı 1975'te elektriği olan Köy sayısının 11159 olduğu belirtilmiştir.

- CHP Genel Yönetim Kurul üyesi Turan Güneş"zamanı dolduğu halde Genel Yönetim Kurulunun yenilenmediğini" ve istifasının bu yüzden olduğunu belirtmiştir.

24 Kasım Perşembe

- Sovyetler Gözörülen ekonomik işbirliğinin 12 milyar dolar tuttuğunu bunun ilk bölümünün ticaret, diğeri'nin ekonomi ile ilgili olduğu açıklanmıştır. Buna göre Sovyetler İskenderun'daki üretimin 7 milyon tona çıkacak ve iki atom santrali kuracaktır.

- Siverek'te Perit Uzur, DDKD adındaki grup tarafından öldürülmüştür.

- İlaça 15-64 arasında zam yapılmıştır.

- Yunan ve Türk Dışişleri Bakanları arasında yapılan görüşmelerde kıta sahanlığı görüşmelerine başlanması istenmiştir.

- Erbakan 4. beş yıllık Kalkınma Planını eleştirdi. "Güzel gemiyi sosyalizm mengenesinden geçirip ucubeye çevirdiler" dedi.

- Etyopya'nın Eritre'ye karşı geniş bir saldırıya geçtiği belirtiliyor. Eritre Kurtuluş Cephesinden yapılan açıklamada, 120bin kişinin katıldığı saldırıda Sovyet ve Küba askerlerinin de bulunduğu belirtildi.

- Sovyetler Birliği ile ticari ilişkiden başka, volfram işletme imtiyazının, Sovyetlere devredilmesi konusunda anlaşmaya varıldı.

25 Kasım Cuma

- Ticaret Bkanı Köprülüler, Sovyetlerden 3 milyar tonham petrol almanın kesinleştiğini bildirdi. Köprülüler ticaret hacminin de üç yılda bir milyar ikiyüzseksenbeş milyarı bulacağı bildirmiştir.

- KÖY- KÖOP'tan ihrac edilen dört yönetim kurulu üyesi hakkındaki mahkeme kararı durdurulmuştur.

- Mahkeme, TÖB-DEP'de Gazioğlu yönetiminin yasal olduğunu belirledi.

- Bolivye'de boş ay içinde ikinci bir darbe gerçekleştirildi. Darbeci general, birkaç ay içinde seçime gidileceğini belirtti.

- Ankara ABD'nin Kıbrıs konusundaki planını müphem buldu.

- Güney Afrika'daki ANC(AN)'ın Avrupa temsilcisinin belirttiğine göre, MHP'liler Güney Afrika'da yerli siyah halka karşı paralı asker olarak savaşıyorlar. Bu işin düzenleyicileri ise Almanya ve Güney Afrika'daki Türkiye elçilikleridir.

26 Kasım Cumartesi

- DİSK'in düzenlediği "demokratik platform" toplantısına 39 örgüt katıldı.

- Yazan'da bir kişi öldürüldü. Çeşitli yerlerde birçok kişi yaralandı.

- N? Yılmaz 141-142'nin kaldırılmasını istedi.

- Denktaş B.M. Barış Gücünün Kıbrıs'taki görev süresinin uzatılmasına karşı çıktı.

- Eritre Kurtuluş Cephesi 2000 Küba'lı er ve 200 Sovyet subayının Etyopya ordusunda çalıştığını açıkladı.

- Suriye'nin Sovyetlerden Mig-27 silahları ve modern askeri donatım istedikleri, ancak Moskova'nın bunu reddettiğini, Suriye Genelkurmay Başkanı bu yüzden altı günlük Sovyet gezisini yarıda kestigi bildiriliyor.

- Odun ve kömür fiyatlarına 9 yılda %395'e varan artışlar olduğu geçen yıl 1000 lira olan odunun 1600 liraya çıktığı belirtildi.

- MADEN-İŞ kamu kesiminde 36 bin işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi yetkisi istiyor.

- TARIŞ'ın Çiğli Fabrikasında 1700 işçi direnişe geçti.

27 Kasım Pazar

- Ankara'da DİSK'in çağrısı üzerine toplanan 33 kuruluş Ecevit'e bir mektup gönderip, CHP'nin muhalefette iken Anayasa Mahkeme'sine başvurup iptal ettirdiği kararları, bugün yasallaştırmak istediğini belirtirken Orhan Apaydın ve diğer hukukçular, kanun taslaklarının yasallaşması durumunda, faşist terörün önlenmiş olmayacağını, aksine hedefine ulaşacağını belirtmişlerdir.

- Ecevit"batık gemiyi yüzdürmeye çalıştıklarını" belirtmiş ve ekonomiyi kurtarmak için büyük çaba harcadığını belirtmiştir.

- MC'nin son döneminde MSP'ye bağlı işçileri Bakanlığınca, Demirel'e verilen bir raporda, ülkücülerin fanatik vurucu timler kurduklarını, hızlı bir biçimde örgütlendiklerini açıkladığı öne sürüldü.

- CHP Erzincan Milletvekili Karsu, oğlu ve oğlunun arkadaşının MIT'çe kaçırıldığını, küçük oğlu kaçırılma sırasında ellerinden kaçtığı için diğerlerinin de serbest bırakılma zorunda kaldıklarını belirtti.

- Bingöl, Antep, İstanbul ve İzmir'de dört kişi öldürüldü.

- Irak Komünist Partisi-Merkez Komitesi-'nce yapılan açıklamada Partilerin üç üyesinin idam edildiği ve yedi üyesinin işkencede öldürüldüğü açıklandı.

28 Kasım Pazartesi

- Son seçimlerde TIP adayı olarak seçimlere katılan Karadeniz Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi Necdet Bulut ağır, eşi ve oğlu ise bir saldırı sonucu hafif yaralandılar.

- Ecevit, teröre karşı hazırladıkları tasarıları savunmuş ve "önlemlere sağ kadar sol teröristlerden tepki gelmesi doğal" demiştir. Ecevit, DİSK'in terörden sorumlu diye nitelendirdiği örgütlerle ilişkiye geçmesini eleştirmiş ve bu girişimin büyük önem taşımadığını belirtmiştir. Barolar Birliği ise bir açıklamayla tasarıları sert biçimde eleştirmiştir.

- Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin on kişilik hükümetinden kriz başgöstermiş ve yedi bakan istifa etmiştir.

- Çalışma Bakanlığınca bildirdiğine göre, çeşitli sebeplerden dolayı yüz işyerinde onbin işçi üretim dışıdır.

- "KDP-Hazırlık Komitesi" grubunun kurucularından olduğu bildirilen Şemsettin Müftü'nün Irak Baas Makamlarına teslim olduğu, bu arada KDP eski Politbüro üyesi Yusuf Salih'in, Baas Makamlarınca tutuklandığı ve Irak Cumhurbaşkanlığına olayı protesto eden bir mektubun gönderildiği bildiriliyor.

29 Kasım Salı

- Ankara, Güvenlik Konseyinin, Kıbrıs konusunda verdiği kararı olumsuz karşılanmış ve Türkiye'nin B.M. temsilcisi Orhan Eralp, "bu koşullar altında, Türk hükümeti kararlar kendisini bağlı sayamaz" demiştir. Bu arada, Denktaş ise yaptığı açıklamada, bağımsız devlet kurma zamanının geldiğini açıklamıştır.

- CHP Grubunda, İşletmeler Bakan Kenan Bulutoğlu hakkında, Turan Güneş tarafından verilen gensoru önergesinin tartışılması kabul edildi.
- 12 Mart döneminin kıskırtıcı ajanlarından Mahir Kaynak, MIT'deki görevinde terfi ederek daire başkanlığına atandı.
- Adana, Ankara, Elbistan ve Erzincan'da dört kişi öldürüldü. İstanbul'da üçüncü gün, para taşıyan bir otomobile yapılan baskında bir polis öldürüldü.
- Almanyalı Avukat Klieber, MHP'lilerin toplu bir şekilde Almanya'ya iltica ettiklerini, 400 kişinin, iltica işlemlerinin yerine getirilmesi için kendisine başvurduğunu açıklamıştır.
- CHP'nin hazırladığı yeni kanun tasarılarına göre, hakimin izni olmaksızın polisin vatandaşların evlerini ve üstlerini arama hakkı, Valinin sözlü olarak, deniz, hava ve kara kuvvetlerinin çağırma yetkisi gibi anti-demokratik yetkiler getirilmekte ve toplantı ve gösteriler, gerekçesiz olarak iptal edilebilmektedirler.

30 Kasım Çarşamba

- Urfa'da MHP Gençlik Kolları Başkanı ve babası öldürüldüler. Olaydan iki saat sonra da iki devrimci genç öldürüldü. Olay, Urfa'da gerginlik yarattı. Bu arada Eskişehir ve Akhisar'da da iki kişi öldürüldü. Bir hafta önce bir arabanın içinde cesedi bulunan kişinin, Politika Gazetesi-Yazı İşleri Müdürü Ali İhsan Özgün'e ait olduğu saptandı.
- Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı tartışmaları sürüyor. Bu arada, plana Motor Sanayi'nin tümüyle devlete geçmesi yolunda bir madde konulması isteği hükümette büyük bir problem yarattı ve bağımsız Bakanların tepkisine yol açtı. Ancak, CHP sonradan bu karar tasarısından vazgeçti.
- DİSK'in eylem hazırlıkları sürerken aralarında Maden-İş ve Bank-Sen'in de bulunduğu dört sendikayla DİSK yönetimi arasında sloganlar yüzünden tartışma çıktığı belirtiliyor.
- Varşova faktında patlak veren kriz sürüyor. Romanya'nı savunma giderlerinin artırılmasına karşı çıkması, Sovyet denetiminde bir komutanlık önerisini reddetmesi, Çin'e karşı Vietnam'ı desteklemeyi ve Camp-David anlaşmasını kınamayı reddetmesinin, krize neden olduğu belirtiliyor.
- Kenan Morton'un yaptığı araştırmada, Sanayi Odalarında AP-MHP anlaşmazlığının, MHP'nin güçlenmesiyle sonuçlandığı ve İstanbul Sanayi Odası seçimlerinde MHP'nin güçlü çıktığı belirtiliyor.
- Kasım Ayı içinde İran Şahı'na bir mektup gönderen Uluslararası Af Örgütü geçtiğimiz bahar aylarında, Kürdistan Yurtsever Birliği'nce İran makamlarına teslim edilen iki kürd (Nıstani Kardeşler) hakkında verilen idam kararının hemen durdurulması istemiştir.

Ekim ve Kasım Aylarında Türkiye ve Dünyada Durum

TÜRKİYE:

I-Türkiye'de son iki ayın önemli olaylarından biri devam eden anarşi idi. Anarşik olaylar, sadece gelişmekle kalmıyor, aynı zamanda, ederek daha çok hedefi kapsar duruma geliyordu. Toplu katliam, hapisten toplu adam kaçırma, davadan döneni kurşuna dizme, profesör, gazeteci ve yazarlara saldırı vs. İki ay içinde hayatını kaybedenlerin sayısı 125'i buluyordu. I Aralık'ta Milliyet Gazetesinin yaptığı tespiti hesaba katarsak, hükümetin başa geçtiği onbir ay içinde 700'e yakın kişi hayatını kaybediyordu. Yaralanmalar ve soygunlar işe, hesaba kitaba gelmeyecek cinsten.

Ülkede Anarşi'nin başlıca kaynağı olarak ilk anda MHP karşımıza çıkıyor. Ancak, MHP kendisine karşı başlatılan fırtınaların hepsinden en az bir sarsıntıyla sıyrılmayı beceremedi. Kontra-Gerilla olayı, AP'nin 1970'de MHP hakkında hazırladığı rapor ve kurulan silahlı kamplar vs. bütün bu sorunlar ardarda çok kısa bir zaman içinde ortaya çıktı, ancak birkaç gün sonra, günlük hayatın içinde eriyip gitti. Başka ülkelerde yıllarca sürecektik tartışmalara yolaçabilecek böyle olaylar Türkiye'de en fazla bir iki ay tartışılabilirdi. Bu dönem içinde Türkiye, partisinin gelişmeye devam ettiğini belirtiyor, İdarenin Orduya devrini ve sıkıyönetim getirilmesini istiyor ve tehditler savurup duruyor.

MHP karşısındaki tavır, hükümet içinde de belli değişikliklere yolaçmak-

tadır, Hükümet içinde Şerafettin Elçi gibi radikaller, MHP'nin kapatılmasını isterlerken, CHP'ye yakınlığıyla bilinen Milliyet yazarı Örsan Öymen, MHP'nin bütün suçlarına rağmen kapatılamayacağını, bunun demokrasi ile başlaşılamayacağını ileri sürmektedir.

Şu aşamada görünen odur ki, belli engellere ve nispi bir açığa çıkmaya rağmen MHP yenilmiş ve tecrit olmuş olmaktan bir hayli uzaktır. Varolan durum, MHP'ye yöneltilen ve birçok somut verilere dayanan saldırıların MHP'yi yıkamadığıdır. Aksine, son iki ay içinde, MHP'nin devlet içindeki etkinliği büyük bir artış kavdetmiştir. MİT içindeki MHP eğilimlileri bu dönem içinde büyük görevlere yükseltilmişler, MHP eğilimliler, TİSK TÜSİAD, MESS gibi kuruluşlarda gelişmelerini sürdürmüşler ve İstanbul Sanayi Odası gibi bir kuruluşun yönetimini ele geçirebilmişlerdir.

2- Geçtiğimiz iki ayın diğer bir önemli olayı ise AP kongresi oldu. AP'nin Başkan Adayı olarak ortaya çıkan Kamran İnan gerçekten güçlü görünmesine ve kongre öncesinde belirli başarılar kazanmasına rağmen, seçim sorucunda, Süleyman Demirel'in 1500'e varan oylarına karşı ancak 88 oy alabildi. Demirel, kongre ertesinde, muhalefeti parti içinde büyük oranda gerilettili. Kamran İnan, "Kongreye kongre dışı güçler hakim oluyor" derken, aynı zamanda bu hezimetin sebeplerini de ortaya koymaktaydı. Kongrede, Bayar'ın yaptığı açıklamalar ve kongrece oy birliği ile alınan, gerektiğinde toplu istifa etme ve "sine-i millete" dönme kararı da önemli bir gelişmeydi ve 12 Mart'ı çiğniştirmekten geri kalmıyordu. Kongrenin diğer önemli bir olayı, 12 Mart döneminin İstanbul sıkıyönetim komutanlarından Faik Türüm'ün 1500 oyla Genel İdare kurulu Başkanlığı'na seçilmesi idi. İlginç olan diğer bir yan ise, Türüm'ün, hem İnan ve hem de Demirel'in listesinde yer almaması idi. Kongre'de belirtilmesi gereken diğer bir önemli olgu ise, aralarında Faik Türüm'ün de bulunduğu AP içindeki MHP'lilerin, kongrede büyük bir başarı kazandıkları ve yönetim kademesindeki mevkilerini pekiştirdikleriydi.

3- İki ayın diğer önemli bir olayı ise, CHP'nin hazırladığı kanun tasarıları ve aralarında DİSK'in de bulunduğu bazı örgütlerin bu tasarılarla karşı verdikleri mücadeleydi. CHP, teröre karşı kanunlar hazırladığını, hem sol ve hem sağ teröristlerin cezalandırılmaları gerektiğini söylemekteydi. Ancak, Barolar Birliği ve diğer hukukçular, bu tasarıların, 12 Mart ve MC döneminde, CHP'nin Anayasa Mahkemesine başvurarak iptal ettirdiği kanun tasarılarıyla aynı olduğunu ve anti-demokratik bir içerik taşıdıklarını belirtiyordu. Hukukçular, anarşi ve terörün durdurulması için, MHP'nin kapatılmasının bir zorunluluk olduğunu, bu yasaların MHP'yi istediği amaçlara ulaştıracağını açıklıyorlardı.

DİSK ise bu tasarılarla karşı çıktı ve kırka yakın örgütle birlikte hazırladıkları bir mektubu Başbakan'a gönderdi. Bu arada, bir açıklama yapan Ecevit ise, DİSK'in soldaki bazı terörist örgütlerle birlik kurmasının üzücü olduğunu belirtiyor ve DİSK'i sert bir dille eleştiriyordu.

4- CHP Kurulutayı ve ardından da hükümette başgösteren belli çelişkiler de son ayın en önemli olaylarından birini teşkil etmekteydi. Genel olarak anarşi sorunu, MHP'ye karşı takınılması gereken tavır, 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı, çıkarılmak istenen anti-demokratik karar tasarıları, motor sanayii vs. gibi sorunlar, hem hükümet içinde ve hemde CHP grubu içinde bazı sert tartışmaların oluşmasına yol açmaktaydı. Kurultay'dan kısa bir süre sonra Turan Güneş, CHP Yönetim Kurulu'ndan istifa etti. Turan Güneş, CHP Grubunda, İşletmeler Bakanı Kenan Bulutoğlu hakkında soruşturma açılmasını istemekteydi. Gencoru önergesi rededildi, ancak Turan Güneş'in aldığı ellibeş oy da, CHP içindeki muhalefetin belirli boyutlara ulaştığını da göstermekteydi. Bu arada CHP Genel Başkanlığı Başkanı ve Yönetim Kurulu da istifa etti. 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı, CHP Grubunda tartışılmadı. Motor sanayinde özel girişimi kısıtlamayı öneren bir öneri, Bağımsız Bakan'ların sert tepkisine yolaçtı ve Bağımsızlar, Öneri'nin kabulü halinde kırımızı oy vereceklerini açıkladılar, CHP, önerisini geri aldıktan sonra sorun halledilebildi.

Bütün bu olgular, CHP'yi ve hükümeti zor günlerin beklediğini göster-

mektedir.

5-Son iki ayın belki de en önemli sorunu olarak belirtebileceğimiz sorun ise,hükümetin ve Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik sorunlardı.Bu dönem içinde döviz rezervleri hızla eridi ve para basımına hız verildi.Bu arada,Türkiye'nin borçlarının 19 Milyar doları,yani 1979 bütçesine yakın bir rakamı bulduğu açıklandı.İlgili bakanlar,ardarda borç erteleme gezisine çıktılar ve nispeten de etkili oldular.Ancak,kredi için başvurulan her kaynaktan da eli boş dönmek zorunda kaldılar.Dünya Bankası,borç vermeyi reddettiğini açıklarken,İMF de borç vermek için % 35'lik yeni bir devellüasyon önermekteydi.AET ise,beş yıllık bir süre için istenen beş milyar dolara karşılık,ancak,400 milyon dolar ve rebileceğini açıklamaktaydı.

Maliye Bakanı,durumla ilgili olarak,Türkiye'yi kurtarmaya koşunuz derken,Ecevit ise,batan gemiyi yüzdürmeye çalıştığını belirterek,durumun vahametini açıklamaktaydılarb

Bu arada,Türk Ticaret Bakanı'nın Sovyetler Birliğine yaptığı gezi sonucunda,son dön mlerin en geniş kapsamlı anlaşması imzalandı.Üç yıl için,12 milyar dolarlık bir ticaret anlaşması imzalandı ve Sovyet'lerin Türkiye'ye petrol vermesi kararlaştırıldı.Buna karşılık,savaşsama-yiinde kullanılan volfram madeninin Türkiye'deki işletme imtiyazları ise Sovyetler Birliği'ne verildi.

6-Kürdistan'daki tatbikatlar ve Kürdistan'da çıkarılmak istenen provakasyonlar da son iki ayın önemli olaylarından birini teşkil etmekteydi.Kanatlı-78 ve diğer tatbikatlar,özellile,Hakkari,Maraş gibi illerde gerçekleştirildi.Askerlere,kürt elbiseleri ve peşmergelerin kı-yafetleri gi ydirildi.Tatbikat sonucunda,gerilla savaşıma karşı hazırlıkların yapıldığı açıklandı.Gerek Maraş ve gerekse Hakkari tatbikat-larının,Hakkari olaylarından sadece birkaç ay sonraya rastlaması,ilgi çekici bir nokta olarak belirmektedir.

Bu arada,Malatya,Kars,Sivas,Erzincan,Bingöl,Urfa,Elazığ ve Diyarbakır gibi illerde de şiddet olayları alabildiğine bir hızla devam etti.Hemen nüfusun tümünü kürt olduğu bu bölgelerdeki katliamların uzun süreli bir çalışma ve örgütlenmenin sonucunda gerçekleştirildi ortaya çıkmaktaydı Saldırganların ise,kamu sektöründeki görevlilere,yerel yöneticilere,polis ve askeri kuvvete dayandıkları ise hemen görülmekteydi.Bu bölgelerde,kamu sektörü ve millî eğitim,Birinci Ve İkinci MC dönemlerinde MHP'nin yetkisi dahiline verilmişti.Bu provakasyonların yeni halkası olarak Di-yarbakır'ın seçildiği,burada,gerginliğin artırılması için özel bir çaba gösterildiği ise,son iki ayın olayları ile bir daha açığa çıkmaktaydı.Pol-Der örgütünün Diyarbakır şubesinin kapatılmasından sonra bir açıklama yapan,Pol-Der Genel Başkanı,MC döneminin polis şeflerinin olay çıkar-mak için buraya atadıklarını belirtiyordu.

Bu konuda görülen diğer bir olgu ise,Necmi Onur,Örsan Öymen,Fikret Ot-yam gibi basın mensuplarının,kürtçülük ve bölücülük tehlikesini büyük bir tehlike olarak göstermeye çalışması ve sürekli olarak,devlet kurumun-un etkinlik kurmasını savunmalarıydı.

7-Son ayın son önemli olayı ise,Sovyet Savaş gemilerinin ve NATO genel sekretelerinin Türkiye'ye gelmeleriydi.Sovyet Savaş Filosu,İstanbul'da büyük törenlerle karşılandılar ve bizzat Korutürk'ün bu gelişti hazırlan-dığı açıklandı.İstanbul'un tarihi yerlerini gezen konuklar,Vali,Belediye Başkanı ve Birinci Ordu Komutanı ile de görüştiler.Bu arada,bir grup,filoyu protesto gösterisi ve yürüyüşü,diğer bir grup ise,filoya selam yü-rüyüşü düzenledi.25 kuruluş da yaptıkları ortak açıklamada,"karşı-dev-nimcilerin iki ülke arasındaki yumuşamayı engelleyemeyeceği"belirtildi.

NATO genel Sekreteri Josef Luns ise,Filo'dan bir gün önce geldi ve bu ziyaret bazı grupların sert tepkilerine yol açtı.Ancak,Luns,büyük bir başarı sağlayamadı.Ecevit,"Nato'nun ekonomik sorunlarla ilgilenmesi gerektiğini"belirtirken,Luns,yetkililerin,"yeni Ulusal Savunma"konu-sunda kendisine hiç bir açıklama yapmadıklarını belirtmekteydiler.

DÜNYA

1-Son iki ay içinde,dünya'da büyük yankılar uyandıran en büyük olay,İran'da patlak veren ayaklanmaydı.Eylül ayı sonunda,bitlerce kişinin,Sa-

vak tarafından öldürülmesi sonucu yapılan yürüyüş, İran'da halkın müca-
delesi bir anda büyük bir yaygınlık gösterdi. Bu yaygınlık hızla bütün
yörelere yayıldı. Özellikle banka, yabancı şirketler, silaki yozlaşmanın
yoğun olduğu kurumların ardarda ateşe verildi. Bu arada zaman zaman patlak
veren genel grevlerin yanısıra, petrol ve havaalanı grevi ve Tahran Ü-
niversitesi boykotu önemli mücadele alanları oluşturdular. Ekim ayı i-
çinde Ayatollah Humeyni yaptığı açıklamada "kendilerinin gerici olmadık-
larını, ülkeyi emperyalizmden kurtarıp bir sanayi ülkesi haline getire-
meyi amaçladıklarını ve ne Amerika'nın ne İngiltere'nin nede Sovyetler'
in Şaha verdiği yardımların onu kurtaramıyacağını" söylemiştir.

2- Ekim ayında varolan ikinci önemli olgu, Arap Devletlerinin Camp
David Anlaşmasını protesto etmek için Bağdat Konferansı'nı toplamaya
çalışmaları oluşturuyor. Suriye Zirvesi'nin başarısızlığından sonra
yanlız Red Cephesi'nin değil, aynı zamanda tüm Arap Devletlerinin de
katılacağı, bu zirve için çalışmalar yaparken, Mısır-İsrail-ABD ilişki-
lerindeki karışıklık ve ilişkiler devam ediyordu. Mısır, İsrail'in Camp
David Anlaşması'na uymamakla suçlar ve yeni yerleşim merkezleri, Şeria
sorunu ve FKÖ'nün ve Filistin Halkı'nın haklarının tanınması konusunda
tartışmaları sürdürürken, ABD ile İsrail arasında ilişkiler çıktı. ABD
özellikle yeni yerleşim merkezleri dolayısıyla, İsrail'i sert biçimde
eleştiriyor ve bu anlaşmanın taraflar için son şans olduğunu belirtti-
yordu.

3- Türk-Yunan gerginliği ve Kıbrıs sorununda, bu dönemde yeniden iki
ülke boyutlarını aştı. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, aldığı kararla
Türk Askerlerinin adayı hemen terketmesini istedi. Ancak bu karar, daha
öncede olduğu gibi, Türkiye ve KTFD'nin büyük tepkisine yolaçtı. Yankı-
nın belirtğine göre, üst düzeyde bir subay "güçleri varsa çıkarırlar,
biz oraya kimseden izin alarak gitmedik" diyordu. Kıbrıs Rum'larının,
Kıbrıs Ermeni Toplumundan bir temsilcinin konuşmasını istemesi KTFD'
nin sert tepkisine yolaçtı. Daha sonra Türkiye'ye gönen Denктаş ise
artık bağımsız bir devlet kurma zamanının geldiğini belirtiyordu.

Bu arada, bir Türk savaş gemisi, bir Yunan balıkçı gemisini batırdı
ve bir balıkçının ölümüne sebep oldu. Üç Yunan köylüsü ise, Meriç'i a-
şıp Türkiye'ye girdikleri iddiası ile tutuklandılar. Bir Türk gemisinde
Yunanistan'a ait Middili adasına çıkınca tutuklandı. Ancak Türk yetki-
liler, buna büyük tepki gösterdiler ve bunun bir yanlışlığın ve sarhoş
olmanın sonucu olduğunu belirttiler. Yunan yetkilileri ise, aynı geminin
iki yıl öncede böyleleri bir "yanlışlık" sonucu yunan adasına çıktığı-
nı belirttiler. Sonuçta, birkaç gün sonra, iki tarafta tutukluların
takas ettiler.

4-Romanya'ya Varşova Paktı'nın arasındaki ilişkiler de, son ayın ö-
nemli bir olayını teşkil ediyordu. Romanya, diğer Varşova Paktı Ülkele-
rinin, dört önerisine karşı çıktı ve bunu bütün dünyaya ilân etti. Bu
öneriler, Varşova Paktı'nın silahlanma kapasitesinin artırılması, Sovyetler
önderliğinde bir ortak komutanlık kurulması, Çin'in mahkûm edilmesi
ve Viena'nın desteklenmesi ve Camp David Anlaşması'nın kınanması konu-
sundaydı. Çavuşesko, bu önerileri red ettikten sonra, Romen Halk'ına bo-
yun eğdirilemeyeceğini belirtiyor ve " gerekirse, mücadele etmesini bi-
liriz" diyordu.

5- Güana'daki Halkın Tapınağı mezhebinin üyelerinin toplu intiharı da
son ayın önemli bir olayı idi. Gazeteler, Tapınak Başkanının, birkaç mil-
yar dolarlık servete sahip olduğunu, CIA'dan yardım aldığını, Amerikan
Devlet Kademelerinden büyük itibar sahibi olduğunu belirttiler. Ancak, yine de, siyanur içerek intihar eden 900 kişinin esrarı üzerindeki
perde hâlâ aydınlanamadı.

1 Aralık Cuma

- MIT temsilcileri, İstanbul Sanayi ve Ticaret Odası temsilcileriyle yaptıkları toplantıda, Doların değer kazandığını, Türk parasının buna göre yeniden ayarlanmasının zorunlu olduğunu ve bunun geciktirildiğini belirtmişlerdir. Dünya Bankası temsilcileri de kömüre ve elektriğe zam yapılması gerektiğini belirtmişlerdir.

- Yunanistan Başbakanı Karamanlis, Türkiye'nin Kıbrıs konusunda, BM'i değil, kendisini suçlamasını gerektiğini belirtirken, Amerikan Dışişleri Bakan sözcüsü de Kıbrıs konusunda hazırlanan ve yabancı askerlerin adayı terk etmesini ön gören Amerikan planının derhal uygulanmasını istemiştir.

- Diyarbakır, Kilis, Samsun ve Adana'da iki öğrenci, bir işçi ve bir polis öldürüldü. Eskişehir'de 16 yaşında derimci bir lise öğrencisi ölü bulundu. Bu arada Ecevit'in köşkü önünde olay çıkaran beş ülkücü polisçe serbest bırakıldı.

- Romanya Devlet Başkanı Çavușesko, Varşova Fakti'nin silah arttırma isteğine bir daha karşı çıkmış ve "gerekirse mücadele etmesini biliriz" demiştir.

2 Aralık Cumartesi

- 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı törenlerine "Gestapo" diye bağırarak 15 karacı teğmenin üç yıla kadar hapsi istenmektedir.

- Kartal'da, TIKKO adlı örgüte bağlı olduğu bildirilen bir "cephanelikte" çıkan patlamada, bir kişi ağır yaralanmıştır. Bu arada bir gazeteci olan Cengiz Polatkan da öldürülmüştür.

- 30 demokratik örgüt, Ecevit'in sağ ve sol tehlikeyi eşit düzeyde görmesini eleştirmişlerdir.

- DISK'e bağlı Lastik-İş sendikası, DISK'e bağlı dört sendikadan onur kuruluna sevk edilmesini eleştirmiş ve kararın yeniden gözden geçirilmesini istemiştir.

3 Aralık Pazartesi

- İran'da askeri birliklerin halka ateş açması sonucu bine yakın kişinin öldürüldüğü bildiriliyor. Hükümet, olayı soruşturmak için bir komisyon kurulduğunu bildirirken, Humeyni ise taraftarlarına yeni çarşılar için hazırlıklı olmalarını bildirmiştir.

- Savcılık, "İrkçı-Şöven, asimilasyoncu eğitime son" ve "Ana dilde eğitim" sloganlarını içeren afişlerden dolayı, TÖB-DER'in bölücülük yaptığını ve 142/3 gereğince kapatılması gerektiğini ileri sürmüştür.

- Ecevit ve Hâkmet Çetin, yanlarında Jandarma Genel Komutanı da olduğu halde Irak'a gittiler. Görüşmelerde çeşitli ekonomik sorunların yanı sıra, Irak-Türkiye sınırında meydana gelen olaylar üzerinde de durulacağı ve yeni önlemler alınacağı bildiriliyor.

- Milli Savunma Bakanı Hasan Esat Işık ve Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren Nato'nun kış dönemi toplantısı için Brüksel'e gittiler.

- Adana ve Elazığ'da devrimci birer genç öldürüldü.

- Türkiye ve AET görüşmelerinin yakında başlayacağı, ancak, bunlardan olumlu bir sonuç alınmasının ve AET'nin Türkiye'nin isteği olan 5 milyar Dolarlık krediyi vermesinin olanaksız olduğu belirtiliyor.

4 Aralık Pazartesi

- Türkiye-Irak arasında yapılan görüşmelerde, Türkiye'nin Irak'tan 1.2 milyon ton petrol alması ve Irak'a otobüs satması kararlaştırıldı. Bu arada Nato Genel Sekreteri Josef Luns'un, Nato'nun kış dönemi toplantısında, Türkiye'ye bir milyar Dolarlık yardım için öneride bulunacağı belirtildi.

- Elazığ'da iki devrimci, Hâlvan'da Belediye Başkanının iki yeğeni, Bingöl'de bir polis, Kayseri'de bir fabrika Eekçisi öldürüldü. İstanbul'da bir genç ölü olarak bulundu.

5 Aralık Salı

- Elazığ'da çıkan olaylarda, ikisi sağ eğilimli olan beş kişinin öldürüldüğü belirtilmektedir. Bu arada İstanbul'da iki ve Malatya'da da bir kişi öldürüldü. 7 TIP'linin öldürülmesinde kullanılan eterin ise Yugoslavya'dan getirilen ve sadece Numene Hastanesinde bulunan eter türü olduğu saptandı.

- Uluslararası Bankaların, Türkiye'nin acil olarak istediği 500 Milyon Dolarlık yeni para isteğine karşı, ancak 250 milyon Dolar verebi-

lecekleri ve bunun da en erken Ocak ayı içinde gönderilebileceği bildirildi.

- İran'da bir karakolu basan kişiler, bir polisi öldürdüler. Olay, muhalefetin silahlı direnişe geçmesi olarak nitelendirildi.

6 Aralık Çarşamba

- Elazığ'da alınan önlemlere rağmen olayların sürdüğü belirtildi. İstanbul'da bir kişi öldürüldü. Nizip, Kilis ve İzmir'de de birer kişi öldürüldü. Bu arada CHP grubunda, anarşiyle ilgili sert tartışmalar oldu. Diyarbakır Senatörü Selahattin Cizrelioğlu, hükümeti "başarı sarhoşluğu" ile eleştirdi. CHP Elazığ Milletvekili Faik Öztürk ise, CHP iktidarından bu yana, Elazığ'da 63 kişinin öldüğünü açıkladı ve "bir içi savaş olsa, Elazığ'ın payına bundan daha fazla düşmezdi" demiştir.

- Döviz sıkıntısı ve bazı ülkelerle olan ikili anlaşmaların sonuçlanması üzerine, birçok dalda yeni sıkıntılar başladı ve elektrik üretimi de büyük ölçüde düştü. Bursa'daki Çimento Fabrikası da, torba yokluğundan dolayı üretimini durdurmak zorunda kaldı.

- Fransa'nın Hitlerci Nasyonal Sosyalist Partisi'nin yayın organı, MHP'yi kardeş ve dost parti olarak ilan etti.

- Demir Döküm'de işverenin altı işçi temsilcisini işe alması üzerine direniş başladı.

7 Aralık Perşembe

- AET'nin Brüksel'deki toplantısında, beklenenin aksine, Türkiye'ye yardım için yapılan çağrı ilgi görmedi. Avrupa Konseyi Başkanınca hazırlanan raporun, Ocak ayındaki Bakanlar Konseyi Toplantısına sunulması kararlaştırıldı.

- Brüksel'deki NATO toplantısı ise devam ediyor. Bu toplantıda Erken Uyarı sisteminin ve bunun bir parçası olarak da Konya da yeni bir üs kurulmasının gerekliliği üzerinde konuşuldu. Bu projelerin tamamlanması için 1 milyar 720 milyon dolarlık bir fon kurulması kararlaştırıldı. Bu fonda, ABD ve Batı Almanya'nın payına düşen miktar, toplam 1 milyar 600 milyon dolar. Türkiye ise 14 milyon dolar ödeyecek.

- İzmir'de iki polis, THKP-C örgütüne bağlı oldukları bildirilen kişilerce öldürüldü ve Ankara'da da daha önce yaralanan bir şahıs öldü.

- AP Millet Meclisi grubunda, muhalefetin temsilcisi Oğuz Aygün, "hükümeti yıkamıyorsa, yarıdım emelidir" deyince, Genel Başkan Demirel'in sert tepkilerine yol açtı. Demirel CHP ile bir araya gelmeyeceklerini, CHP'nin parçalanmak üzere olduğunu ve hükümetin düşürülmesi gerektiğini belirtti.

- KTFD Başkanı Denkteş, Orhan Çağatay'ı Başbakanlıkla görevlendirdi.

- Yol-İş sendikası Genel Başkanı, işten atılan 13 bin geçici işçinin aynı haklarla tekrar işe alınmasını istedi. Bu arada AP'li üyeler, TBMM'ne, ücretlerin dondurulmasının bir çeşidi olan Taban ücreti tesbitinin kabulü için önerge verdiler.

- Sakıp Sbanacı, Kocaeli Sanayi Odası Başkanlığına seçildi. Bu arada Çukurova Holding ile Sovyet yetkilileri arasında imzalanan anlaşmada, Sovyetlerin Sodyum üretiminde kullanılmak üzere, bu Holdinge 550 milyon dolar kredi verilmesi kararlaştırıldı.

- Mısır, İsrail'i Filistin'lilere karşı terörizm uygulamakla suçladı. Belgrad'da bulunan Mısır Başbakanı, İsrail ile ayrı bir barış anlaşmasının imzalanmayacağını da tekrarladı.

- Sovyetler Birliği Başkanı Brejnev, Afganistan Cumhurbaşkanı onuruna verdiği yemekte, Romanya'ya sert bir dille çattı ve "bazı demagojik itirazlara rağmen" Varşova Fakti'nin silahlı gücünün arttırılacağını belirtti.

8 Aralık Cuma

- Korutürk, dün yaptığı konuşmada, anarşinin önlenmesi amacının şu andaki müşterek hedef olması gerektiğini belirtti. Korutürk, partiler arasındaki görüşmelerin sonuç sağlayamayacağını belirtti ve Cumhurbaşkanı'nın yumruğunu masaya vurması ve "benim dediğim olur" demesinde hiç bir fayda getiremeyeceğini belirtti.

- Adana ve Elazığ'da meydana gelen olaylarda iki kişi öldürüldü. SBP'nde meydana gelen olaylarda ise, polisler fakülte Dekanı'nı tartakladılar.

9 Aralık Cumartesi

- Özellikle İstanbul'da olmak üzere akaryakıt sıkıntısının giderek arttığı, ısınma ve ulaşım hizmetlerinin büyük ölçüde aksadığı belirtildi.

- 26 Kasım'da yaralanan Necdet Bulut Ankara'da öldü. Adana ve Kızıltepe'de iki kişi öldürüldü.

- Cumhurbaşkanı ve Kontenjan Senatörleri arasında yapılan görüşmelerde bazı Senatörlerin, AP-CHP koalisyonu önerdikleri, bazılarının yeni bir erken seçim önerdikleri ve senatörler arasında Kerim Abadan Unat'ın ise, MHP'nin kanun karşısındaki durumunun araştırılması gerektiğini istemiştir.

- TISK (Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu) Başkanı Halit Narin, her türlü dernek, mesleki örgüt ve sendikaların siyasi faaliyetten men edilmesini istemiş, ekonomik sorunlara değinirken de, 1978 tümüyle kaybedilmiş bir yıl olduğunu belirtmiştir.

10 Aralık Pazartesi

- İran'daki yabancı uyrukluların ve özellikle Amerikalıların ülkeyi terk etmeye başladıkları belirtilmektedir. Tahran'dan İstanbul'a gelen yabancı uyrukluların belirttiğine göre, ABD, ülkede çok sayıda yiğnak yapmış ve 30 000 yeni asker getirtmiştir. Aynı kişilerin belirttiğine göre Sovyetler Birliği de İran sınırına yiğnak yapmaktadır.

11 Aralık Pazartesi

- Necdet Bulut toprağa verilirken, İstanbul ve Kayseri'de iki kişi öldürüldü.

- İran'da 2 milyon kişi, Şah yönetimini protesto eden gösteriler yaptılar ve "zafer yakındır" diye bağırdılar. Kerim Sencabi'nin yönetimindeki büyük kitle Tahran sokaklarında 20 km lik uzun kortejler oluşturular. Güvenlik Kuvvetlerinin ise ortalıkta gözükmediği bildirilmektedir.

- Hafız Esat, Sovyet'lerin, Suriye'nin istediği ağır silahları vermemesi yüzünden, Moskova'ya yapacağı geziyi iptal etti. Suriye, Vietnam ve Küba'ya verilen söz konusu ağır silahların Suriye'ye de verilmesi gerektiğini bildirmiştir.

12 Aralık Salı

- Ankara'da üç kişi öldürülürken, İstanbul'da bütün gün süren büyük aramalar yapıldı.

- Tahran'da dün de geç saatlere kadar süren gösterilerde, halk Şahı lanetleyen sloganlar attı. Güvenlik Kuvvetleri halka müdahale etmedi.

- Başbakan Ecevit, Askeri Şura'da yaptığı konuşmada, "yardımsız yaşamak için" bütün imkanlarını harcayacaklarını belirtti.

- Barolar Birliği, 12 Mart döneminde Anayasa'ya konan kısıtlayıcı maddelerin kaldırılmasını istedi.

- Ataş Rafinerisinde stoklar tükendiği için, üretime geçici bir süre ve tümüyle ara verileceği bildirildi.

13 Aralık Çarşamba

- CHP Özel Komisyonu, anarşi ve şiddete karşı bazı yeni ceza tasarılarını önerirken, İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'yı kabul eden Korutürk, anarşiye karşı alınmak istenen tedbirlerin hemen alınmasını istemiştir. Özaydınlı, görüşme isteğinin Korutürk'ten geldiğini belirtti.

- Meclis'teki kargaşalık sürüyor. Millet Meclisi, dün yine toplandı. AP, MHP ve MSP'nin toplantılara katılmadığı, CHP ve iktidarın ise bazı dış geziler dolayısıyla çoğunluğu sağlamadığı belirtildi.

- Diyarbakır Üniversitesi Genel Sekreteri Erol Cengiz, kurtarılamayarak öldü. Adana ve Göle'de meydana gelen olaylarda ise dört kişi öldürüldü.

- Irak'ın Sovyetler Birliği ile Suriye arasında çıkan gerginliği gidermek için çalıştığı belirtiliyor. Ayrıca Sovyetler Birliğinde bulunan Saddam Hüseyin ile Kosigin arasındaki görüşmelerde, iki ülke arasında geleceğe yönelik tedbirler üzerinde durulduğu belirtildi.

- Ecevit, İskandinavya Ülkelerini kapsayacak 10 günlük bir geziye çıktı.

14 Aralık Perşembe

- İslahiye ve İstanbul'da birer kişi öldürüldü. İstanbul'da bir kişi ölü bulundu. Yaralanan TSİP İlçe Merkez Komitesi üyesi, dün Adana'da ölü. Elazığ'da iki kişi öldürüldü. Bursa Doğancılar Barajında tahrip gücü yüksek olan büyük miktarda dinamit çalındı.

- Egeli bir gurup iş adamı, Sovyet teknolojisini incelemek üzere, dün Sovyetler Birliğine gitti.

15 Aralık Cuma

- Türkiye'de ekonomik kriz sürerken, Sovyetler Birliği ve Suudi Arabistan'dan petrol alımı için temaslara başlandığı bildirildi. Bu arada, Ecevit ise, Oslo'da Norveç yetkilileri ile görüşmelere başladı.

- Elazığ ve İstanbul'da iki kişi öldürüldü.

- Irak Başkan Yardımcısı Saddam Küseyin, Sovyetler Birliğindeki temaslarını bitirip Küba'ya gitti.

- İran'da ordu ve SAVAK'ın, Şah lehine gösteriler tertiplediği ve halkı da bu gösterilere katılmaya zorladığı bildiriliyor.

16 Aralık Cumartesi

- İstanbul ve Adana'da üç kişi öldürüldü. İstanbul'da Partizan Dergisinin afişlerini asan gurupla polis arasında meydana gelen çatışmada Mustafa Şişman adlı genç öldürüldü.

- Altıncı Filo Komiralisi, Sovyetlerin Türkiye için artan bir tehlike olduğunu belirtti ve bir savaş durumunda, Türkiye'nin korunmasının mümkün olmayacağını açıkladı.

- Carter, Erejnev'e bir mesaj gönderip, İran'a müdahale etmeyeceklerini belirtti ve aynı konuda Sovyetler Birliğini uyardı.

17 Aralık Pazar

- ABD'nin Tayvan ile ilişkilerini keserek, 1 Ocaktan itibaren Çin Halk Cumhuriyeti ile diplomatik ilişki kuracağı açıklandı. Ancak ABD'nin Tayvan'a silah satmaya devam edeceği bildirildi. Tayvan hükümeti, olayı sert bir şekilde kınadı.

- Vehbi Koç, hükümete bir uyarı mektubu göndererek, hükümetin devletçiliğe doğru gittiğini belirtti ve hükümeti eleştirdi.

- İstanbul ve Kars'ta beş kişi öldürüldü.

- CHP grup temsilcileri Örsan Öymen ve Hayrettin Uysal'ın, muhalefet mensubu üç milletvekilinin özürsüz olarak bir ay süreyle Meclise gelmedikleri ve bu yüzden de üyeliklerinin düşmesi yolundaki önerileri, CHP'li Meclis Başkanınca rededildi. Öymen ve Uysal, Başkan'ın yanlıgı içinde bulunduğunu belirten bir demeç verdiler.

- İsrail ve Mısır arasında anlaşma için belirlenen 17 Aralık tarihi dolduğu halde, hiç bir anlaşma imzalanamadı. İsrail Başbakan'ı Begin, ABD'yi Mısır'ı kayırmakla suçladı.

- Demir-Döküm fabrikasında Maden-İş ve Dev Maden-İş arasında çıkan çatışmada üç işçi yaralandı.

18 Aralık Pazartesi

- OPEC, dört aşamada uygulanmak üzere petrole %15 zam kararı aldı.

- Çin-ABD diplomatik ilişki kurma kararının tepkileri sürüyor. Sovyet Kızıl Yıldız Gazetesi olayı 'yeni bir NATO' olarak nitelendirirken, ABD'de Güvercinler olarak bilinen grup, kararı eleştirdi.

- Cumhurbaşkanı Korutürk, CHP içinde yönetime muhalif bulunan Turan Güneş'i Çankaya Köşkü'ne çağırıp ve bir süre görüştü. Bu görüşme çeşitli yorumlara yol açarken, Köşkün resmi açıklaması ise bu görüşmenin Avrupa Konseyindeki Türk Parlamenterlerle ilgili olduğu şeklindedir.

- Kayseri'de 30 büyük fabrikadan 15'inin ekonomik krizler nedeniyle üretimini durdurduğu, Ege'de de 11 ay içinde 12 bin işçinin işten uzaklaştırıldığı açıklandı.

- Kayseri ve Sivas'ta meydana gelen olaylarda üç kişi öldürüldü.

19 Aralık Salı

- Yeni petrol zammı büyük tepkilere yol açarken, bu zammın, Türkiye'nin petrol harcamalarına yıllık olarak en az 200 milyon dolar arttıracığı açıklandı.

- Kıbrıs Türk Bölgesi'ndeki siyasal bunalım devam ediyor. Ulusal Birlik Partisi üyesi bir kişinin daha istifa etmesi üzerine, bu parti, KT FD parlamentosundaki çoğunluğu kaybetti.

- Adana'da bir işçi öldürüldü.İstanbul'da bir işçi ölü bulundu.
- Ferruh Bozbeğli, Demokrat Parti Başkanlığından istifa etti.Yerine geçici olarak Faruk Sükan vekalet edecek.
- Ecevit,Brüksel'den Stockholma gitti ve İsveç Başbakanı Ola Ullsten ile görüştü.Ecevit'in İsveç'e gelmesi sırasında,Kürt,Asuri ve Kıbrıslı Rumlar birçok gösteriler düzenlediler.Ecevit'in Türkiye'li işçilerle yaptığı konuşma sırasında,Kürt olan birçok kişinin sorduğu sorular ve attığı sloganlar,salonu büyük bir kavganın çıkmasına neden oldu.

20 Aralık Çarşamba

- Muş'ta Yatılı Bölge Okulu müdüryardımcısı ve şöförü,Diyarbakır'da bir öğretmen,İstanbul'da bir öğrenci öldürüldü.Bu arada,Adko Birlik Kooperatifi Genel Müdürü de öldürüldü.Ceylanpınar'da ise,Belediye Başkanı'nın otomobiline ateş açıldı ve şöförü öldürüldü.
- Müezzinoğlu,petrol zamanının birçok sorunu daha da ağırlaştıracağını belirlerken,Sovyetler Birliği'ninde petrole zam yapacağı açıklandı.Brükselde bulunan gözlemciler,ABD Başkanı Carter'in,Türkiye'ye yeni bir ekonomik yardım yapılmasını öngören tasarıları kabul etmediği ve yardıma yanaşmadığını belirtiyorlar.
- İstanbul Emniyet Müdürlüğü,Siyasi Kısım Başkanı ve iki yardımcısı istifa ettiler.Başkan yardımcılarında birisi,özgürlükçü demokrasi içinde çalışmak isteyenlerin sürekli huzursuz edildiklerini ve bu yüzden istifa ettiğini belirtti.
- Lahay Adalet Divanı,Yunanistan'ın Ege sorunu için çağrısı üzerine toplandı ve bu sorunla ilgili olarak bir karar almaya yetkili olmadığını açıkladı.
- ABD-Çin diplomatik ilişkisinden sonra,Tayvan parlamentosunda,Sovyetler Birliği ile anlaşma yapılması için verilen önergelerin tartışılmasına başlandı.
- Moşe Dayan,İsrail ve Mısır arasındaki görüşmelerin tam bir çıkmaza girdiğini ve Mısır'ın önerilerinin kabul edilemez olduğunu belirtti.Dayan,ABD dahil hiç bir dış gücün baskısına boyun eğmeyeceklerini açıkladı.
- Türkiye'nin dış borçlar bakımından,Zaire ve Gine'den sonra dünyada üçüncü yeri aldığı açıklandı.

21 Aralık Perşembe

- MHF Yeşilyurt İl Başkanı'nın öldürülmesi üzerine çıkan olaylarda bir kişi daha öldü.Yine Malatya'da bir kişi ölü bulundu.Adana'da üç öğrenci,Antep'te bir öğrenci ve bir bakkal,Ankara'da ise bir genç öldürüldü.Bakırköy akıl ve sinir hastalıkları Hastahanesinde ise,altı kurşunla öldürülen bir genç bulundu.
- AP Milletvekili Tiyangın'ın başkanı bulunduğu Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu toplantısında,Anayasanın öngördüğü direniş hakkı'nın kullanılmasi ve bu yönde çalışmalar yapılması gerektiği kararı alındı.Cumhuriyet Gazetesi yazarlarında Uğur Mumcu'nun belirttiğine göre,toplantıya Cumhurbaşkanı Kontenjan Senatörü olan iki senatör de katıldı.
- Türkiye'de petrol aramak ve çeşitli gözlemlerde bulunmak için bir Sovyet heyetinin önümüzdeki günlerde Türkiye'ye geleceği açıklandı.
- Çin makineleri Coca-cola'nın Çin'de üretime başlaması için izin verdiler.

22 Aralık Cuma

- 36ke'de affı aşmak isteyenlere engel olmak isteyen bir bekçi,Beşiktaş'ta bir sütçü,Bakırköy'de ise bir bakkal öldürüldü.
- Antep'te bir TIR kamyonu içinde 2500 adet tabanca çarşür bulundu.
- İzmir'in Kemer kentinde ruhsatsız yapılan konutları yıkmak isteyen polis ve jandarma direnişle karışlaştı ve sekiz kişi yaralandı.
- Ecevit Helsinki'de,Fin firmalarının,Türkiye'ye yapacağı yatırımları görüşmeye başladı.
- Süt Endüstri Kurumu tüm maddelere % 25 zam yaptı.
- Son iki yıl içinde,grevlerde 1 milyon 700 bin,lokavtlarda da 374 bin işgücünün kaybolduğu açıklandı.
- Hindistan'da Gendi'nin tutuklanmasını protesto eden 10 bine yakın gösterici tutuklandı.

- İsrail askerleri, üç Lübnan kasabasını top ateşine tutup birçok Filistin'li göçmenin ölmesini sağladılar. Filistinliler ise, buna bir İsrail kasabasını roket ateşine tutarak cevap verdiler.

23 Aralık Cumartesi

- Korutürk, layıklığın 50.yıl dönümü için verilen sempozyumda konuşarak "kardeş kavgasına devlet seyirci kalamaz" demiştir.

- CHP Grup sözcülerinden Hayrettin Ünsal, yaptığı açıklamada, "bu hükümetin beceriksiz yanı ülkeyi bu duruma getirenlerin gerçek yüzünü gözler önüne seremesidir" demiştir.

- Kahramanmaraş'ta iki devrimci öğretmen öldürüldü. Adana'da bir öğrenci öldürülürken, Ankara ve İstanbul'da da birer öğrenci ölü bulundu. Kayseri'de TİP ve TSİP İl binalarına bomba atıldı.

- Gromik ve Vance arasında Cenevre'de sürdürülen SALT görüşmelerinin bir bölümü daha sona ererken, Vance "görüşmelerde ilerleme kaydedildiği"ni belirtti.

24 Aralık Pazar

- Maraş'ta, iki devrimci öğretmenin cenazesini kaldırmak istemeyen sağcı komandolar, halka saldırarak, şehrin Alevi mahallelerini yakıp yıkmaya başladılar. İlk gelen haberlere göre, kentteki ölü sayısı 21 ve sağcıların terörü ise devam etmektedir. Verilen haberlere göre, ordu birlikleri olaya gereğince müdahale etmemekte ve genellikle, halkı evlerine ya da vilayet konağı gibi yerlere yerleştirmeye çalışmaktadır.

- Mlatya, Elbistan ve Kırıkkale'de üç kişi daha öldürülmüştür.

- Sosyal-İş sendikası yaptığı açıklamada, bu yıl içinde 65 bin işçinin işlerinden çıkartıldığını belirtmiştir.

25 Aralık Pazartesi

- Maraş'ta sağcı komandoların başlattığı katliam devam etmektedir. Ölü sayısı atamış bulurken, komandoların şehrin giriş ve çıkış noktalarını ellerinde bulundurdukları, Alevi semtlerini ateşe verdikleri ve ellerindeki M-6 ve A-1 uzun menzilli silahlarıyla ve satırklarla onlarca kişiyi doğradıkları belirtilmektedir. Komandoların hastahaneye getirilen yaralıları kurşuna dizdikleri ve halkın Vilayete sığınmak zorunda olduğu belirtilmektedir. Ölü sayısının artabileceği belirtiliyor. Ecevit, yaptığı açıklamada, "cana kıyanların canlarına kıyılmıyorsa, bu devlet gücünün barışçı amaçlarla kullanılmasından ileri gelmektedir" demiştir. Demirel ise, kentte cinayet işleyenlerin sağcı olduklarını söyleyen bir gazeteciye, "bana sağcılar ve milliyetçiler de cinayet işliyor dedirtemezsiniz" demiştir. Türkeş ise olayı kınamaktan kaçınmıştır.

- Adana, Kadirli, Urfa, İstanbul ve Diyarbakır'da beş kişi öldürülmüştür.

26 Aralık Salı

- Maraş'taki olaylarda ölenlerin sayısı 90'ı aşarken, hükümet olay çıkarılan kentlerde sıkıyönetim ilan edilmesini kararlaştırdı. Ancak, CHP grubunun bu konuda ortak bir görüşe sahip olmadığı belirtiliyor. Yılmaz Alpaslan ve diğer bazı milletvekillerinin sıkıyönetime karşı oldukları sağlam kadroların bulunmadığını iddia ettikleri ve "polisine güvenemiyorsun, valisine güvenemiyorsun" dedikleri belirtiliyor.

- Maraş olaylarının ise tepkileri sürmeye devam etmektedir. Çeşitli demokratik kuruluşlar, olayı protesto ederlerken, AP, Ecevit'in Maraş olayları konusunda kışkırtıcı ve tahrik edici davrandığını iddia etmiş ve bu yüzden hakkında gensoru önergesi vereceklerini açıklamıştır. Türkeş ise CHP ve hükümeti eleştirdiği açıklamasında "göreceksiniz, daha birçok yerde yine olaylar meydana gelecek" demiştir. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Mete Tan ise gözlenimlerini anlatırken, 70 yaşındakilerin 3 yaşındaki çocukları öldürdüğünü açıklamıştır.

- Gaziantep'te meydana gelen olaylarda iki kişi, Kayseri, İstanbul, Tarsus ve Adana'da da birer kişi öldürüldü.

27 Aralık Çarşamba

- TBMM, 1 oya karşı 437 oyla sıkıyönetim önerisini kabul etti. Sıkıyönetim ilan edilen yerler şunlar: İstanbul, Ankara, Adana, Antep, Maraş, Erzurum, Elazığ, Urfa, Malatya, Bingöl, Sivas, Kars, Erzurum. Bu vilayetlerde sadece 1978 yılı içinde 715 kişi öldürülmüştür.

Sıkıyönetim konusu, CHP içinde tartışmalara yol açtı. CHP grubu içinde atamış üç kişi, sıkıyönetim ilan edilmesine karşı çıktı. Karşı çıkanlar arasında Turan Güneş, H. Ülmen ve Yılmaz Alpaslan da bulunmaktadır.

Bu arada,12 Mart Muhtirasında imzası bulunan Muhsin Batur ise,sıkıyönetim başarılı olursa,halkın demokratik rejime güveninin kalıncıacağını belirtmiştir.MHP Genel Başkanı Türkeş,sıkıyönetimin ilâlarında seçilen illerin kasıtlı seçildiğini ve Tunceli,Diyarbakır,Mardin ve Artvin'de de sıkıyönetim ilân edilmesi gerektiğini belirtmiştir.

Savcı Doğan Öz'ün katili İbrahim Çiftçi yakalandı.Sanık suçunu itiraf etti.Bu arada,sanığın Bahçelievler'de 7 TİP'linin katledilmesi olayına da karıştığı tahmin ediliyor.Ayrıca,bütün Türkiye'de MARAŞ olaylarının kınanmasına devam ediliyor.Ancak,polisin birçok yerde buna engel olduğu ve duvarlara protesto yazıları yazanları tutukladığı bildiriliyor.Manisa duvarlarına da sağcı komandoların "Maraş'a unutmayın" diye yazdıkları haber veriliyor.Bu arada,Maraş olayının kurbanlarının sayısı,resmî açıklamalara göre 104'ü buldu.Ancak,Mustafa Ekmekçi'nin Cumhuriyet'te yazdığı bir yazıda,bu sayının 130 olduğu belirtiliyor.Ayrıca,Istanbul'da da iki kişi daha öldürüldü.

28 Aralık Perşembe

- 13 ilde ilân edilen sıkıyönetimden sonra,6 ilde de sıkıyönetim mahkemeleri kuruldu.Adana,Ankara,Elazığ,Erzincan,Erzurum ve İstanbul'da kurulan mahkemelerde,toplam olarak 52 askeri görevli atandı.Bu arada,Bülent Ecevit ve Kenan Evren arasında bir görüşme oldu.Ecevit,görüşmenin sıkıyönetimin yürütülme yöntemleri ile ilgili olduğunu belirtti.

- Trabzon,Antakya ve Diyarbakır'da biri kız üç kişi öldürüldü.Tarsus'ta da bir şöför ölü olarak bulundu.AP Çayıralan Belediye Başkanı ise,hapisten iki kişiyi kaçırdıktan sonra,silahlı çatışma sonucu ele geçirildi.Istanbul'da polisçe,"vur emri" ile aranan 21 kişiden ikisi,Ahmet Kızıler ve Celal Şener ise teslim oldular.

- Kars ve Erzurum kentlerinde tüm lokavt ve grevler sıkıyönetimin iznine bağlandı.Bu arada Kars Erzurum,Erzincan ve Sivas illerinde her türlü siyasal çalışma yasaklandı.

- Cezayir Devlet Başkanı Huari Bumediyn,53 yaşında kan kanserinden kurtulamayarak öldü.

29 Aralık Cuma

- Maraş'ta yapılan aramalarda çok sayıda tabanca,makinalı tüfek ve kılıç,bıçak gibi kesici aletler ele geçirildi.

- Başbakan Bülent Ecevit,"Sıkıyönetim Esgüdüm Koordinasyon Komitesi" nin kurulduğunu açıkladı.Bu kurul,Ecevit'in başkanlığında bir toplantı yaptı.Bu arada Demirel ve Türkeş verdikleri demeçlerde,Ecevit'in sıkıyönetimi idare etmeye kalkıştığını belirttiler ve Başbakan Ecevit'in toplantısını eleştirdiler.

30 Aralık Cumartesi

- Çeşitli illerdeki sıkıyönetim komutanları yayınladıkları bildirimlerle,polisin,gerektiğinde silah kullanma yetkisine sahip olduğunu,vatandaşların böyle durumlardan yaratılmaktan kaçınmaları gerektiğini belirttiler.Aynı bildirimlerle,kimlik taşıma zorunluluğunun da getirildiği belirtildi.

- Genel Kurmay sekreterliği,"Sıkıyönetim Askeri Koordinasyon Komitesi" kurulduğunu ve bu komitenin başkanlığına da Şahap Yardım-oglu'nun getirildiğini açıkladı.

- Türk-İş,sıkıyönetim uygulamasını desteklediklerini belirtti.Halil Tunç,bu arada sıkıyönetimin adaletli olması gerektiğini ve işçi haklarına saygı duymasını dilediklerini belirtti.

- Tarsus Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Süreyya Altınelvin evine giren şahısların öldürüldü.Istanbul'da da iki kişi öldürüldü.

- MHP,Ecevit yönetiminde bir sıkıyönetimin başarılı olmayacağını ve hükümetin sıkıyönetime müdahale ettiğini belirtti.Türkeş,yaptığı açıklamada,sıkıyönetimin başarılı olması için hükümetin mutlaka düşürülmesi gerektiğini açıkladı.

- İran Şahı'nın silesinin özel bir uçakla Los Angeles'e geldiği haber veriliyor.Şah'ın da birkaç haftalık bir süre için,uygun bir zamanda,tedavi için İran'dan ayrılacağı açıklandı. Ayrıca,şimdiye kadar muhalefet içinde yer alan Şahpur Behtiyari'nin yeni hükümeti ö-

nümüzdeki günlerde kuracağı açıklandı.İranda ise,yüz binlerce kişinin katıldığı büyük gösteriler devam etmektedir.

Aralık ayı İçinde Türkiye ve Dünyada Durum

TÜRKİYE

Yılın son günlerinde Maraş'ta yaşanan facia ve ardından gelen sıkıyönetim,süphesiz ki,Türkiye'nin yeni bir döneme girdiğini göstermektedir.Saçlı komandolar,bu olayla birlikte,uzun bir süredir gıristikleri katliamın ve törörün doruğuna çıkardılar.Şehrin Alevi kesimini yakıp yıktılar.Binlerce asker ve polise rağmen,üç yaşındaki varana dek,yüzü aşkın kişi katlettiler.Cumhuriyet tarihinin,1938 sonrası en büyük katliamını gerçekleştirdiler.1150 kişinin katledildiği 1978 yılının sonunda sıkı yönetim ilan edildi.Sıkıyönetim ilan edilen yerler,işçi sınıfının yoğun olarak bulunduğu ve devrimci gençliğin mücadelesinin en kesif olduğu üç kent ile yıllardır her gün yeni bir provakasyona bas vurulan on Kürt vilayeti.

Bu döneme nasıl gelindi?

Ecevit hükümeti,sıkıyönetimi,başarılı bir şekilde,anarşik olaylara karşı çıkmak adı altında kitlelere sunmayı başardı.Ancak,kanımızca bütün Türkiye'de sıkıyönetimin ilan edilmesini sağlayan etkenler,yalnız şiddet olayları ve anarşi sorunu değildir.Anarşi,ekonomi ve Kürt ulusal kurtuluş hareketi,sıkıyönetim ilanını sağlayan üç etkindir.

1978 yılı,77 den devraldığı ekonomik bhranın giderebilmek bir yana,dahada derinleştirdi.1977 de kişi başına 98dolar yeni borç kazandı Türkiye.Ancak,78 de durum daha da kötüleşti.Borç miktarı 19 milyar doları bulurken,2.5 milyarlık yeni dövize çevrilebilir mevduat borcu ve yeni petrol borçları Türkiye'nin omuzuna yüklendi.Geçinme ve fiyat endekslerinin artış oranı,daha 78 in ilk sekiz ayında,%40 aştı.Türkiye,ithal ettiği 3.1 milyar dolarlık mala karşı,ancak 1.4 milyar dolarlık bir ihracatı gerçekleştirebildi bu dönem içinde.İMF nin reçetelerinin bir kısmı uygulandı ve%50 lik devluasyonlar gerçekleştirildi.1977 de,büyük burjuvazinin temsilcileri %70 lik devluasyonlar istiyordu.İki yıl içinde bu fazlasiyle gerçekleştiği halde,ekonomik bunalımda ıderemedi.Yeni döviz olanakları da sağlayamadı ve enflasyonunda %40 in üstüne çıkmasını engelleyemedi.

Büyük sermayenin temsilcileri,78 başlarında CHP yi desteklediler. CHP de,iktidara gelir gelmez,büyük ekonomik başarılar kazandığını iddia etti.Her gün,sı yada b' devletten gelen bilmem nekadrlık dövizin hazineye katıldığı ilan ediliyordu.Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının,ülkede ekonomik ve siyasi istikrara,bhranın atlatılmasında birlişe ihtiyaçları vardı.CHP ye bu açıdan güvendiler.Ambargonun kalkması,onlar için büyük bir başarı oldu.Ancak,ambargonun kalkmasından sonra,ambargonun ardından sıranan gerçek,ABD ve Batı'nın kendisinin de içinde bulunduğu bhranın ortaya çıkışıydı.AET olsun,ABD olsun,bizzat kendilerinin içinde bulunduğu ekonomik krizden dolayı,istikrar kazanmayan bir ülkeye yardım etmek istemediler.AET temsilcileri,Dünya Bankası sekreter yardımcısı ve Carter'in özel temsilcileri,yardım veremeyeceklerini açıkça belirttiler.ABD de incelemeler de bulunan,TÜSIAD temsilcileri,dönüşlerinde,Türkiye'nin kiredi şansını yitirdiğini açıkladılar.Ve CHP hükümeti,ancak bütün bu gerçeklerden sonra sorunun ciddiyetini anladı.

Bu ekonomik bunalım ve CHP ninde kesin başarısızlığı,büyük sermaye çevrelerini uzun süren bir suskunluğa itti.Ancak,bu suskunluk kalktıında b' sefer de bu çevrelerin CHP yönetimine,hükümete ve genel olarak reformizme karşı bir saldırıya terk ettiği yerini.Halit Narin açıkça hükümeti tehdit etti ve AP'nin yanında yer aldı.Ebaba-Oğul koçlar,hükümeti sert bir biçimde eleştirdiler.Bu yetmedi,Vehbi Koc,bir uyarı mektubu yazdı.Derken,motor sanayii ile ilgili olarak hükümette bhran patlak verdi.Büyük burjuvazi,SSCB,Doğu Elok ve Arap ülkeleriyle ekonomik ilişkilerin geliştirilmesini istedi.Bu bir oranda başarılı da.Ancak,Türkiye ekonomisinin içine düştüğü çok yönlü bunalımı çözmeye yeterli olmadı bu.Ve üstelik bu imkanların da,nereye kadar süreceğine bakılmaksızın harcanmaya başlandı.Ancak,dışarda artık ABD'ye ve

İMF'ye duyulan güvensizlik, bunalmın geçici ve bölgesel olmadığına anlaşılmaması, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının içte belli sert tedbirlerin alınmasını istemelerini sağlıyordu. Bunlar, yalnız kalkınma hızının eksi 7 ye düşürülmesi, 4100 lük yeni bir devellüasyon, binlerce işçinin işine son verilmesi değildi. Zaten bu yönde büyük çabalar olmuş, binlerce işçi işlerinden atılmış devellüasyonlar yapılmıştı. Ancak, bu seferde büyük burjuvazi ve toprak ağaları, ara sınıfların yok edilmesi, ücretlerin asaltılmasını, yada dondurulmasını, devlet memurlarının kitleler halinde atılmasını vs. Önerilerini getirmeye başladılar. Bunların biri, gelecek yıl(1979) binlerce işçinin sokağa atılmasıyla büyük anarşik olayların başlayacağını ve buna şimdiden engel olunmasını istiyordu. Ve açık açık bu tedbirlerin, Türkiye'de, "nefes alma imkanını ortadan kaldıracaklarını" belirtiyordu.

Büyük burjuvazi ve toprak ağalarının bu istekleri, elbetteki faşizmden, b'hranın yükünü kitlelerin omuzuna faşist yöntemlerle yüklenmesinden başka bir şey değildi. Büyük burjuvazi ve toprak ağaları tecrit oldukça da, dünyadaki imkanlarını yitirdikçe de, yapmasını sürdürmek ve buhrandan en az yara ile kurtulmak için bu yöntemlere bağ vermek zorunda idi. Buda her şeyden önce güçlü ve etkin bir iktidar kuvveti istiyordu. CHP'nin reformist karakteri, bunu yapmasına engel olmaktaydı. Her buhran döneminde olduğu gibi reformizm parçalanıyor, eriyordu. Büyük burjuvazi ve toprak ağaları, bunun için, AP-MHP'nin etkinliğinde bir hükümet, CHP yi eritecek ve onu en gerici kanadın saflarına çekecek bir iktidar istemektedirler. Bir zamanlar, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının büyük çorunluğunun bir ağzından istediği AP-CHP koalisyonu çağrılarına son verildi. Bunun yerine, hep bir ağızdan, daha sert, daha etkin önlemler çağrısı yapıldı ve ÖGF hükümetten ayrıldı. ÖGF'nin ayrılması, bir huzursuzluğun belirtisiydi ve yeni huzursuzlukların da bir başlangıcıydı.

Bu durum, hem Türkiye'nin bir türlü istikrar bulmayan siyasal yapısının, hemde anarşinin kaynağı olarak karşımıza çıkıyor. Aynı zamanda, sıkıyönetimin ilan edilmesini sağlayan önemli bir etken olarak da karşımıza çıkıyor. Bugün, Türkiye'de herkes anarşiden şikayet ettiğini söylüyor. Ancak, Türkiye'de anarşinin bugünkü maddi temelleri nedir? Bugün, gerek ABD ve gerekse de Batı Ülkeleri CHP'nin ayakta halmasını istiyorlar. Faşist bir diktatörlüğü ayakta tutabilecek güçleri bugün için yok. Güney Doğu Asya yenilgisi, çözülmeye başlayan Latin Amerika, Arap-İsrail sorunu, İran'da yıkılan faşizm vs. bugün, ABD'nin Türkiye'de faşist bir diktatörlüğü tercih etmemesini sağlıyor. Ancak, anarşi buna rağmen sürüyor. Bunu sürdüren de içteki b'hranın yükünü daha fazla kitlelerin omuzuna atmak isteyen ve bu amaçla reformizmin iktidarından rahatsız olan büyük burjuvazi ve toprak ağalarının önemli bir kesiminden başkası değil. Bugün, anarşinin Türkiye'deki tüm siyasal özgürlükleri ve örgütlenme haklarını halkın elinden almak ve reformist CHP yönetimini yıkmak istekleri, onun en önemli iki hedefidir. Ve bunun için de provakasyonlara girişmekte, katliamlar tertiplemekte, devlet kuvvetlerinin devrimcilere saldırmasını sağlamaktadırlar. Bugün, devlet kuvvetleri ve başta MIT olmak üzere bir çok örgüt ve hatta ordunun en önemli bir kesini de bu gücün elindedir. Bu durum, Türkiye'nin ve dünyanın içinde bulunduğu karmasıklığın garip bir örneği ve sonucu olarak değerlendirilmelidir.

Sıkıyönetim ilânını sağlayan üçüncü etken ise, büyük boyutlara ulaşan Kürt ulusal sorunudur. Ve bu sorunda AP'den CHP'ye kadar, ülkedeki siyasi partilerin hepsi askarı de olsa bir görüş birliği içindedirler. Alevi ve Sunnilerin birbirine düşürülmeye çalışılması, Kürdistan'da yüzlerce devrimcinin katledilmesi gibi olaylar, bunun bir sonucudur. Özellikle, Hakkari'de, KDP ve Talabani kuvvetlerinin çarpışmasından sonra, dünyanın gözleri önünde yapılan yeni katliam tertipleri, Ecevit'in Irak zezisine Jandarma Genel Komutanının katılması, bu soruna verilen büyük önemi göstermektedir. Sıkıyönetim, belli uzak intimallere karşı dahi olsa, belirli hazırlıkları yapmaya ve muhtemel gelişmeler karşısında Kürdistan halkını boğmaya çalışacaktır.

Bu üç sorunun belirttikten sonra, sıkıyönetimin Türkiye ve CHP'ye neler getirebileceği sorunu üzerinde durabiliriz. Bunun için de, ilk olarak MHP'nin durumu ve Türkiye'de şiddet olaylarının kaynağı üzerinde durmak gereklidir. Bugün MHP, sadece bir tehlike olmaktan çıkmış

durumdadır.Devlet ve ordu içindeki muazzam etkinliği,örgütlü gizli silahlı kuvvetleri,AP içinde kazandığı etkinlik ve mevzilerinin yanı sıra giriştiği kitle örgütlenmeleri,sendikaları,esnaf ve sanatkarlarıyla,büyük burjuvazi için de ve dışında ikili bir tehlike teşkil etmektedir.AP'nin önemli bir kanadının,hatta diyebiliriz ki,AP'nin merkez organlarını da MHP'nin içinde saymak zorunludur.Bugün MHP,hayatin bütün dalları içinde,hem halk içinde ve hemde büyük sermaye içinde,hem toprak ağaları vede zengin köylüler içinde büyük bir etkinlik sahiptir.Bu etkinliğin bizzat cisimleştirerek,kitleleri belli ilişkiler üzerinde örgütleyerek,hatta bazen onların demokratik ve devrimci özlemlerini istismar ederek örgütlenmektedir.Kısmi gerilemelere rağmen,bu örgütlenme büyük ölçüde gelişmektedir.Buna birde CHP iktidarının başarısızlığı ve halka getirdiği yeni baskılar,DİSK,TÜRK-İŞ ve KÖY-KOOP gibi kuruluşların buhranla savaşmakta önemli başarılar kazanamaması ve zaman zaman uyuşmaları,uzlaşmaları,diger yandan ülkede var olan dini ve milli ilişkilerde,eklenince,MHP'nin örgütlenmesi için bir çok alan ortaya çıkmakta ve MHP bu alanlara tek alternatif olarak gitmektedir.MHP'nin örgütlenmesi,bezi yerlerde korkunç boyutlara ulaşmıştır.Ozellikle Alevi-Sünni ilişkisine b lund'bu bölgeler,İS-Demir Çelik,TARİŞ gibi devlet sektörünün kapsamına giren,fakat on binlerce işçiyi içeren mevzilerde,MHP yalından silaha,demağojiden katliama kadar her yolu deneyerek,kitlelerin içine girmiş ve belli bir örgütlenmeyi de sağlamıştır.Diger yandan,buhranın atlatılmasında,hakim sınıflar için en radikal alternatifi ve öneriyi getiren ve kitlelerin üzerinde en kararlı ekonomik baskıyı isteyen ve öneren de odur.Bu durum,onun büyük burjuvazi ve toprak ağaları içinde de büyük ölçüde gelişmesine ve buhrana radikal çözüm getirmeyen CHP'ye tercih edilmesine imkan vermektedir.

MHP ye karşı bu yıl,başka ülkelerde,partilerin kapanmasına yol açabilecek bir çok saldırıya girişildi.Devlet arşivinin MHP'yi mahkûm eden belgeleri ortaya kondu.Ancak MHP bütün bunları hiç bir belgeye dayanmadan red etti.Bu fırtınaları hemen hiç bir yara almadan sıyırdı.Bunun sebebi,tamamen devlet içindeki örgütlülüğü ve gücüydü.MHP bununla,saldırıları defetmekle de yetinmedi.Aksine,bükümete karşı onlarca kez haçlı seferleri düzenledi,onu itham etti,orduyu göreve çağırdı.Son olarak Maraş olaylarından sadece bir kaç gün önce,artık direnme hakkının kullanılmasını gerektiğini belirtti.Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu,MHP'ye bağlı olarak direniş kararı aldı.Devlet savcıları,buna engel olmadılar ve hiç bir tatbikat ve soruşturmaya girişmediler.MHP'nin devlet içindeki etkinliği Maraş olaylarıyla daha da iyi bir şekilde açığa çıktı.Gerçekte,Maraş'ta güvenlik kuvvetlerinin en azından tarafsızlığı olmasaydı,bu büyük katliam gerçekleşmeyecekti.Bu durumda,sıkıyönetimin anarşi ve şiddet olaylarının esas kaynağı olan MHP'ye saldırıp onu ezileceğini düşünmek mümkün olarak gözükmemektedir.

İkinci olarak sıkıyönetim,ekonomik buhranın giderilmesini sağlayabilecekmidir?Buda mümkün değildir.Çünkü,buhranın kendisi belgesel ve geçici değil evrenseldir ve emperyalizmin dünya buhranının bir parçasıdır.Giderek artan enerji sorunu,dünya çapında büyük bir sorun olan petrol,hammade sorunları gibi sorunlarla başa çıkılması pek kolay değildir.Hele batı ülkelerinin,siyasi bir istikrarı olmayan ve Orta Doğu gibi bir bölgedeki bir sıkıyönetime yardım edeceğini düşünmek kolay değildir.Sovyetler Birliği,İrak,Lıbya gibi ülkelerden alınacak yardım ise,ancak gündelik ihtiyaçları karşılanabilir.Bu yatırımların uzun vadeli olanları ve ağır sanayiye yönelenleri ise,bir çok diğer problemlerin yanı sıra,yeni tavizleri ve borçların ödenmesini bir ön koşul olarak gerektirecektir.Bu durumda,sıkı yönetimin,felç olmuş bir ekonominin düzenlemesine yardım edebileceğini düşünmek,kanımaızca iyimserliktir.Sıkıyönetimin ekonomi alanında yapabileceği,buhranın halkın sırtına yönelmesine,zam-lara,on binlerce işçinin isten atılmasına güvenlik etmek ve bunların doğuracağı toplumsal sorunları şiddet yoluyla çözmek olacaktır.

3. olarak sıkıyönetimin, her türlü devrimci harekete ve Kürt milli hareketinin reformist ve devrimci kanatlarına ve giderek de bizzat CHP reformizmüne yönelme olanakları büyüktür. Sıkıyönetimin CHP'nin etkinliğinde olduğunu yada bunun uzun bir süre böyle gidebileceğini düşünmek yanlış olur. Sıkıyönetim, CHP'nin insiyatifinden çıkabilir ve giderek bizzat CHP'ye de yönelebilir. İlk olarak, şiddet teriminin kavramı açık değildir. Sıkıyönetim komutanları daha ilk günden beri bu emirleri vermişler ve her türlü siyasi faaliyeti yasaklamışlardır. İkinci olarak, bir süreden beri sola karşı hazırlanan şiddet tasarıları ve her türlü demokratik siyasi örgütlenmenin yok edilmesi istekleri, genellikle ordunun görüşünü yansıtan Çankaya tarafından açık bir desten görmüştür. Kuru Türk, Özalp'ın ile yaptığı görüşmelerde bu tasarıların hemen çıkmasını istemiş, ardından Turan Güneş ve büyük bir anti-komünist olan Metin Toker'le ilginç görüşmeler yapmıştır. Bütün bunlar, aslında MHP'nin kazandığı önemli başarılar olarak nitelendirilmelidir. Sıkıyönetim, daha önceki örneklerinde de görüldüğü gibi sola karşı teröre baş vurması mümkündür. Ayrıca bu, kaçınılmaz olarak ikinci aşamada CHP'ye de yönelecektir. Çünkü CHP, buhranı çözmekte acizdir ve devrini tamamlamaktadır. Reformizm, şu anda artık büyük burjuvazi ve toprak ağaları arasında güçlenen eğilim değildir ve kendi içinde bir çok alanda parçalanmaya başlamıştır. Grup toplantıları sertleşmeye başlamış, gensorular olsun, Karakaş ve CHP gurup temsilcileri arasında AP'li milletvekillerinin devamsızlığı konusundaki anlaşmazlık olsun, Ecevit'in faşizme karşı daha aktif ve radikal çözüm isteyen milletvekillerine karşı tavrında olsun, bu parçalanma artık bellidir. Keza Buda buhranının bir sonucudur ve bürokratik tedbirlerle engellenmesi de mümkündür. Bundan kazançlı çıkan da MHP ve faşizmdir. Bu sıkıyönetimin AP ve MHP ye güç kazandırması ve de CHP'yi sessizce eritip sahnedan uzaklaştırması, uzuk bir ihtimal değildir. Buda, devrimciler ve halk için, dahada karanlık bir dönemin başlaması demektir.

DÜNYADA

1-Çin Halk Cumhuriyeti: Son iki ay içinde Çin'de olan olaylar bütün dünyada çesitli yorumlara yol açtı. İlk olarak, Çin'de Mao hakkında bir eleştiri kampanyası başlatıldı. Bu kampanya, giderek parti ve devlet başkanı Hua Kuo Feng'e de yöneldi. Basının belirtğine göre, göstericiler çesitli duvar gazeteleri vasıtasıyla, Hua'nın gitmesini ve Teng Siao Ping'in bese gelmesini istemekteydiler. Ancak, bir süre sonra Teng Siao Ping yaptığı açıklamada, partinin Hua'nın önderliğinde yek vucut olduğunu, kendisinin başbakanlığa gelmeyeceğini belirtti ve "başkan Mao olmasaydı yeni çin olmazdı" dedi. Bir süre sonra Çin Komünist Partisi merkez komitesi, yayınladığı bir genelge ile Mao Tse Tung'u eleştiren afiş ve gazetelerin yanlış olduğunu açıkladı.

Geçtiğimiz ay ise, Çin Halk Cumhuriyeti ve ABD arasında diplomatik ilişki kurulması kararı büyük şaşkınlık yarattı. Carter ve Hua Kuo Feng'in aynı anda açıkladıkları haberde, ABD'nin Tayvan'la ilişkilerini kesmeyi belirtiyordu. Hua Kuo Feng, ABD ile askeri bir ittifaka girişmeyeceklerini belirtiyordu. Olaya en büyük tepki Tayvan'dan geldi. ABD konsolosluğu önünde büyük gösteriler düzenlendi. İsrail'de olayı sert bir dille kınadı. Olayın, Güney Kore ve Batı Almanya'da da olumsuz tepki yarattığı belirtiliyor. Sovyet Kızıl ordusunun yayın organı Kızıl Yıldız ise, ilk gün olayı yeni bir NATO olarak yorumlarken, bir kaç gün sonra Brejnev, anlaşmayı olumlu karşıladığını belirtti.

2-Orta Doğu: İran'da baş gösteren halk ayaklanması son ay içinde dahada yeni boyutlara ulaştı. Milyonlarca kişinin katıldığı büyük gösteriler, Şah rejiminin olaylara karşı büsbütün etkisiz kalmasını sağladı. Bundan sonra yeniden ve güçlü bir şekilde başlayan petrol grevi ise, İran'ın petrol üretimini günde altı milyon varilden sadece iki yüz bin varile düşürdü. Böylece İran dışardan petrol ithal etmek zorunda kaldı. Son günlerde askeri hükümet ve sıkıyönetim tedbirlerinin bir ise yaramaması yüzünden, askeri hükümetin yerine yeni bir hükümetin, eskiden "Tlusal Cephe"de yer alan Baktiyari'nin kuracağı hükümete yerini bırakmak için ayrıldı.

Ancak, Ulusal Cephanin yeni hükümetide kabul etmeyeceğini açıkladı. Bu arada Şahın ailesi, Amerikanın Los Angeles kentine giderken, yılın son günü Şah'da "tedavi ve istirahat için İran'dan geçici olarak bir kaç hafta ayrılacağını", gün belirtmeden resmen açıkladı. Bu, halkın İran'da kazandıği zaferin, gayri-resmi olarak ilan edilmesi idi.

Arap ülkelerinden Mısır ve İsrail arasındaki anlaşmazlık, beraberinde büyük bir söz düellosunu da getirerek devam etti ve kararlaştırılan tarihte anlaşma imzalanamadı. Bu arada, İsrail, ABD'ye karşı da bir söz düellosu açtı ve onu Mısır'ı kayırmakla suçladı. Bunun dışında bir süredir gergin olan Sovyetler-İrak ilişkileri, Saddam Hüseyin'in Moskova'ya gidişiyile yeni bir döneme girdi. Saddam Hüseyin'in, Suriye ve Sovyetler arasında ortaya çıkan gerginliği gidermek için de, bazı ilişkilerde bulunarak, Moskova'dan Küba'nın başkenti Havana'ya gitti.

PALE'yi oku ve okut!

HEY PALE

Hey pale, pale, pale
Das li malê betal e

Paleyê genimê scr e
Patozan qoreqor e
Palan hawî da dor e
Çavê maldaran kor e
Hey pale, pale, pale
Das li malê betal e

Paleyê genimê şîn e
Patozan tev cinîn e
Pale li hawîr civîne
Zarok li mal birçî ne
Hey ...
Das ...

Paleyê genimê zer e
Patozan xweş da ber e
Pale çî bikin ji xwe re
Kar nemaye ji we re

.....

Genimê reşê tilyanî
Patozan tev hilanî
Zarok li mal birçî ne
Dikin qêrîn; -Ka nanî

.....

Genimê sorê qendar e
Patoz hatin ser kar e
Tiştêk nema ji palan re
Divê em bigrin dar e

.....

Divê em hev bibênin
Mêrane dest hilênin
Serê maldar bişkênin
Patoz ji mer dimînin

.....

Divê em tevde rabin
Zevî li me bela bin
Zorker ji ser me rabin
Em tev wekî bira bin

.....

CEGERXWÎN

KÜRTÇE TÜRKÜLER

Örgütümüz, Sovyetler Birliği'nde yaşayan Kürtlerin zengin müziğinden birkaç müzik kaseti yayınlamıştır. Erivan Türküleri (1-2-3) ismi altında şimdiye dek 3 kaset dolu müzik derlenmiştir. Oldukça tanınmış Kürt müzisyenlerin sanat değerlerinin yanı sıra, kaset kapağında Trans-Kafkasya yöresindeki Kürtlerin yerleşmiş oldukları yerleri gösteren haritayla birlikte, onların tarihi, siyasi ve sosyal yaşamlarına ilişkin kısa bir enformasyon vardır.

Dinleyiciyi Kürt halk müziğinin nağme ve makamlarıyla mest eden bu kasetlerin tanesi 7,5 DM olup, bedeli posta ile peşin gönderilmek suretiyle, örgütümüzün adresinden istenebilir.

STRANÊN KURDÎ

Rêxistina me 3 kasêtên kurdî, ji stranên Kurdên Rewanê (Êrîvanê), weşandin. Di wan kasêtan de stran û meqamên govendê yên Kurdê Sovyetistanê hene. Di gel dengê gewendeyên wan, nexşeya Pişt-Qafqasyayê, ku cîhên Kurd lê cîwar in, heye. Ji bilî van, herdîsan li ser kaxeza kasêtê di derheqa jîn û keftelefa siyasî, civakî û dîrokî ya Kurdên Pişt-Qafqasyayê de gotarek heye. Yên ku bixwazin, guhdariya stranên kurdî yên awazexweş bikin, dikarin ji navnîşana rêxistinê bixwazin.

STRANÊN REWANÊ -1 -2 -3

Liba kasêtan bi 7,5 DM an e. Ji keremên xwe re, bihayê wan pêşîn û bi postê bişînin

PALE'li benda alîkariya te ya bi her rengî ye. Piştta xebat û têkoşîna wê bigre û xwe jê dîr mexe!

postgirokonto . 431 60 94.4

PALE'nin mücadelesini destekle ve çalışmalarına yardımcı ol. PALE'ye her türlü yardımını esirgeme!

www.arsivakurdi.org